

รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติเห็น

และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น :

กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

USING MEDIA FOR MODIFICATION OF SEXUAL
OPINIONS AND BEHAVIOURS AMONG ADOLESCENTS :
CASE STUDY IN A COMMERCIAL COLLEGE IN BANGKOK

อุมารณ์ ภัทรวาณิช

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง
การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็น
และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น :
กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
USING MEDIA FOR MODIFICATION OF SEXUAL
OPINIONS AND BEHAVIOURS AMONG ADOLESCENTS :
CASE STUDY IN A COMMERCIAL COLLEGE
IN BANGKOK

อุมารณ์ ภัทรวาณิชย์
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารทางวิชาการหมายเลข 225

ISBN 974-661-427-4

ก้นยาขน 2541

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหิดล

ประจำปี 2540 ประเภท ข เงินงบประมาณ

และ

ทุนอุดหนุนบางส่วนจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็น และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น :

กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

USING MEDIA FOR MODIFICATION OF SEXUAL OPINIONS AND BEHAVIOURS
AMONG ADOLESCENTS : CASE STUDY IN A COMMERCIAL COLLEGE
IN BANGKOK

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ที่อยู่ 25/25 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

โทรศัพท์ (66-2) 441-0201-4, 441-9666, 441-9964

โทรสาร (66-2) 441-9333

E-mail : prupt@mahidol.ac.th

จำนวน 1,000 เล่ม

Cataloguing in Publication Data

อุมารณ์ ภัทรวาณิชย์

การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็น และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษา
โรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร / อุมารณ์ ภัทรวาณิชย์

(มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม เอกสารทางวิชาการ; หมายเลข 225)

ISBN 974-661-427-4

1. วัยรุ่น-พฤติกรรมทางเพศ 2. นักเรียน-ไทย-พฤติกรรมทางเพศ-ทัศนคติ
 2. เพศศึกษา-การสอนด้วยอุปกรณ์ I. มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
 - II. ชื่อเรื่อง III. ชื่อชุด
- HQ270846ก2541

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณผู้บริหารของโรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนกรณีศึกษาครั้งนี้ด้วยความรู้สึกที่ซาบซึ้ง เนื่องจากคณะผู้บริหารได้อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมได้ทุกขั้นตอน โดยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้ออกมาเป็นรูปเล่มได้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เบญจา ยอดดำเนิน-แอ็ดดิษฐ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ผู้ที่เป็นทั้งที่ปรึกษาโครงการการวิจัยนี้ และผู้ถ่ายทอดความรู้ในเรื่องการสัมภาษณ์ระดมสมองเพื่อค้นหาอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา เศรษฐบุตร ที่กรุณาสละเวลาอ่านรายงานการวิจัยครั้งนี้อย่างละเอียด รวมถึงมีข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ให้กับผู้วิจัยอย่างมากมาย

ประโยชน์ต่าง ๆ ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับนักเรียนของโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาครั้งนี้ แต่มีสิ่งที่ผิดพลาด ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

อุมารณ์ ภัทรวาณิชช์

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	จ
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ฉ
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย	6
2.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	6
2.2 ขั้นตอนในการศึกษา	6
2.3 การดำเนินงานของการจัดทำสื่อที่จะเผยแพร่	
เข้าไปในโรงเรียน	8
2.4 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ	10
2.5 ระยะเวลาที่ทำการศึกษา	11
2.6 ข้อจำกัดของงานวิจัย	11
บทที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ	13
3.1 ผลจากการระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนา	
เพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference)	
เรื่อง “ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นในอนาคต”	14
3.2 ผลจากการดำเนินการสนทนากลุ่ม	
(Focus Group Discussion)	16

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ	26
4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
4.2 การอ่านจุลสารที่เผยแพร่ในโรงเรียน	27
4.3 การมีคูรักหรือแฟน และการมีเพศสัมพันธ์	29
4.4 ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นและค่านิยมที่เกี่ยวข้อง	31
4.5 ความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องเพศ	35
4.5.1 ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่อถุงยางอนามัย	36
4.5.2 ความคิดเห็นของวัยรุ่นชายในเรื่อง การคำนึงถึงความรู้สึกของคูรัก	44
4.5.3 ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงในเรื่อง การแสดงความต้องการทางเพศของเพศชาย	49
4.6 การปฏิเสธของวัยรุ่นหญิง เมื่อคูรักแสดงความ- ต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย	54
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	57
5.1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากกิจกรรมต่าง ๆ	57
5.2 สรุปผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ	58
5.3 ข้อเสนอแนะ	60
เอกสารอ้างอิง	63
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก	67
- แบบสอบถามก่อนนำสื่อเข้าไปในโรงเรียน	69
ภาคผนวก ข	71
- แบบสอบถามหลังจากสื่อเข้าไปในโรงเรียนแล้ว	73
ภาคผนวก ค	77
- กำหนดการการจัดสัมมนาระดมสมอง เพื่อค้นหาอนาคต	79

	หน้า
ภาคผนวก ง	83
- แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม	85
ภาคผนวก จ	87
- จุลสารที่นำเข้าไปเผยแพร่ในโรงเรียน	88
ภาคผนวก ฉ	101
- ตารางภาคผนวก	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 4.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และรอบที่เรียน	27
ตาราง 4.2 ร้อยละ และจำนวน ของกลุ่มตัวอย่าง ช่วงหลังจากนำจุลสาร เข้าไปเผยแพร่ในโรงเรียน จำแนกตามการเคยอ่านจุลสาร	28
ตาราง 4.3 ร้อยละ และจำนวนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้อ่าน จุลสารแล้ว และรายงานถึงคอลัมน์ที่ชอบอ่าน	28
ตาราง 4.4 ร้อยละของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างซึ่งรายงานการมีแฟน/คู่รัก	31
ตาราง 4.5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งรายงานถึงการมีเพศสัมพันธ์กับ แฟน/คู่รัก	31
ตาราง 4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเฉพาะผู้ที่รายงานว่าตนเอง มีค่านิยมเกี่ยวกับเพศและสิ่งเสพติดและค่านิยมต่าง ๆ (นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนทั้งผู้ที่เคยอ่านและ ไม่เคยอ่านจุลสาร)	32
ตาราง 4.7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเฉพาะผู้ที่รายงานว่า ตนมีค่านิยมทางเพศ (หลังที่มีจุลสารเผยแพร่แล้ว) จำแนกตามเพศ และการอ่านจุลสาร	35
ตาราง 4.8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กล่าวถึงความสามารถของ ถุงยางอนามัย	37
ตาราง 4.9 ร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวถึงความสามารถของ ถุงยางอนามัย (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามเพศ และการอ่านจุลสาร	38
ตาราง 4.10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนซึ่งรายงานในเรื่องความคิดเห็น ในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รัก ถ้าหากมีเพศสัมพันธ์ ในอนาคต	40

ตาราง 4.11	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนซึ่งรายงานในเรื่อง ความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก ถ้าหาก มีเพศสัมพันธ์ในอนาคต จำแนกตามการเคย มีเพศสัมพันธ์	41
ตาราง 4.12	ร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายงานในเรื่องความคิดเห็น ในการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก ถ้าหากมีเพศสัมพันธ์ ในอนาคต (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามเพศ และการอ่านจุลสาร	42
ตาราง 4.13	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้จับมือ หรือโอบกอดคูรัก	45
ตาราง 4.14	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้จับมือ หรือโอบกอด คูรัก (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร	45
ตาราง 4.15	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกของคูรักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ ทางเพศ	46
ตาราง 4.16	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกของคูรักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ ทางเพศ (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร	46
ตาราง 4.17	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับคูรักแล้ว	47
ตาราง 4.18	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงาน ถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับคูรักแล้ว (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตาม การอ่านจุลสาร	48

ตาราง 4.19	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็น ต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับคู่อีก ก่อนวัยอันควร	50
ตาราง 4.20	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็น ต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับคู่อีก ก่อนวัยอันควร จำแนกตามการเคยมีเพศสัมพันธ์	51
ตาราง 4.21	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็น ต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับคู่อีกก่อน วัยอันควร (ช่วงหลังมีบุตร) จำแนกตาม การอ่านสูตร	52
ตาราง 4.22	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงเหตุผล ที่คู่อีกแสดงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับตน	53
ตาราง 4.23	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงเหตุผล ที่คู่อีกแสดงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับตน (ช่วงหลังมีบุตร) จำแนกตามการอ่านสูตร	54
ตาราง 4.24	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึง ปฏิกิริยาของตนเมื่อคู่อีกแสดงความต้องการที่จะมี เพศสัมพันธ์กับตน	55
ตาราง 4.25	ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึง ปฏิกิริยาของตนเมื่อคู่อีกแสดงความต้องการที่จะมี เพศสัมพันธ์กับตน (ช่วงหลังมีบุตร) จำแนกตาม การอ่านสูตร	56

	หน้า
ตาราง น.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นซึ่งรายงานถึงสาเหตุของ การคิดจะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต	103
ตาราง น.2 ร้อยละของวัยรุ่นชายในกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึก ของคูรัก เมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ	104
ตาราง น.3 ร้อยละของวัยรุ่นชายในกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึก เมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับ คูรักแล้ว	106

การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็น และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น :

กรมศึกษาโรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

นางสาวอุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม ประเทศไทย

บทคัดย่อ

ในสังคมไทยปัจจุบันได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันมากขึ้น วัยรุ่นก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่รับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้มาก แต่การรับมาใช้ของกลุ่มวัยรุ่นนี้ เป็นการรับมาใช้โดยไม่ได้อำนาจใครว่า สิ่งใดควรทำหรือสิ่งใดไม่ควรทำ โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นการเพิ่มความรู้และทักษะชีวิตในเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งที่น่าจะปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมทางเพศให้มีความเหมาะสมขึ้นได้ แต่สิ่งที่จะทำให้กับวัยรุ่นนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการรู้ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหาในเรื่องเพศเอง ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญในการให้ข้อมูลเหล่านั้น และเป็นกลุ่มที่ต้องดำเนินการผลิตสื่อออกมาเพิ่มความรู้และเพิ่มทักษะชีวิตให้กับวัยรุ่นทั่วไป ด้วยเหตุนี้การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก่อนและหลังจากการได้สื่อซึ่งดำเนินการผลิตโดยกลุ่มเพื่อนนักเรียนวัยรุ่นกันเอง

การเก็บข้อมูลในการศึกษานี้มี 2 ลักษณะคือ หนึ่ง การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเพื่อค้นหาประเด็นเรื่องค่านิยมของวัยรุ่น และค้นหาสื่อที่จะนำมาใช้ในการเพิ่มความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับวัยรุ่น และสอง การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งตอบด้วยตนเองในการทดสอบในเรื่องความคิดเห็นในเรื่องเพศ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในช่วงเวลา 2 ช่วง คือช่วงก่อนที่จะนำสื่อเข้าไปในโรงเรียน และช่วงหลังจากที่นำสื่อเข้าไปในโรงเรียนแล้ว โดยระยะเวลาการทดสอบห่างกัน 6 เดือน กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้เป็นนักเรียน ระดับ ปวช. ปี 1 ของโรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ผลจากการศึกษาพบว่า จุลสารที่ถูกดำเนินการโดยกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครในโรงเรียน ซึ่งเป็นสื่อที่ใช้ในการศึกษานี้สามารถปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ในเรื่อง การเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัย โดยนักเรียนชายผู้อ่านจุลสารจะมีแนวโน้มสูงในการเห็นความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ และการตั้งครรภ์ ส่วนนักเรียนหญิงผู้อ่านจุลสารจะมีแนวโน้มสูงในการเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้จุลสารมีแนวโน้มทำให้ผู้อ่านมีความคิดที่อยากจะการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรหากมีเพศสัมพันธ์กันในอนาคตด้วย นอกจากนี้เรื่องถุงยางอนามัยแล้ว จุลสารยังมีแนวโน้มทำให้นักเรียนชายผู้อ่านจุลสารรายงานถึงความไม่ต้องการทำอะไรมากกว่าการจับมือหรือโอบกอดคูรักรของเขา และมีแนวโน้มที่ให้นักเรียนชายผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรายงานว่าเคยเสียใจในการกระทำของตนเอง สำหรับนักเรียนหญิง พบว่า การอ่านจุลสารมีแนวโน้มที่ทำให้เห็นว่าการแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นการแสดงที่บ่งบอกว่า ผู้ชายไม่รักและไม่ให้เกียรติคูรักรของเขา และการอ่านจุลสารทำให้นักเรียนหญิงผู้คูรักรเคยต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยสามารถปฏิเสธความต้องการของคูรักรที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ อย่างไรก็ตาม การอ่านจุลสารหรือไม่อ่านจุลสาร ไม่มีผลต่อนักเรียนชายในการคำนึงถึงความรู้สึกของคูรักรเมื่อเขาต้องการจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย นั่นหมายความว่า เมื่อเพศชายมีความต้องการทางเพศแล้ว เป็นการยากที่จะควบคุมตนเองได้ ดังนั้นเพศหญิงจึงต้องรู้จักการระมัดระวังตนเองเมื่ออยู่ใกล้เพศชายในที่ที่ไม่ใช่ที่สาธารณะ หรือหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเพศชายในที่ลับตาคน

**USING MEDIA FOR MODIFICATION OF SEXUAL OPINIONS
AND BEHAVIOURS AMONG ADOLESCENTS :
CASE STUDY IN A COMMERCIAL COLLEGE
IN BANGKOK**

**Umaporn Pattaravanich
Institute for Population and Social Research
Mahidol University, Nakhonpathom, Thailand**

ABSTRACT

The data collection instrument comprised of three methods. The first one is a Future Search Conference Technique. This method is brain storming from one group of 35 volunteer students for searching unsuitable values of adolescents and finding solutions of the values. The second one is a Focus Group Discussion Technique managed with another group of 30 volunteer students. The aim of this method is to find media to increase sexual knowledge and prevention skill among student adolescents. The last method is pre-test and post-test self administrative questionnaire. The objective of this study is to compare differentials about sexual opinions and behaviours among adolescents before and after using media, which produced by a peer group.

The result of this study is that the newsletter published by a peer group can modify some sexual opinions and behaviours among adolescents. The trend of male readers about opinion on capacity of condom for AIDS and pregnancy prevention was high whereas most of female readers agreed with capacity of condom for STDs prevention. Moreover, the readers tended to report that they would like to use condom with their boyfriends or girlfriends if they will have sexual relationship in the future. For the desire of sexual activities, most male readers wanted nothing except hand holding and embracing with their girlfriends. The male readers who ever had sexual intercourse with girlfriends were likely to report that they were sorry for having sexual relationship with them. Most female readers reported about males' sexual desire expression with their

girlfriends that the desire was expressed because those males had no love and did not respect to their girlfriends' honour. In addition, most female readers who were expressed the sexual desire by their boyfriends would refuse the sexual desire. However, this study cannot found effect of males' reading the newsletter on caring their girlfriends' feeling when they wanted to have sexual activities. That implies that it is very difficult for males to control themselves when they have sexual desire. Thus females should be taking care of themselves carefully when they are close to men or should avoid being close with them in private places.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน สังคมไทยได้มีการยอมรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากขึ้น เมื่อมีวัฒนธรรมซึ่งแปลกใหม่จากที่เป็นอยู่เข้ามาในสังคม ทำให้กลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มที่รับสิ่งใหม่ ๆ ได้ง่าย เนื่องจากประสบการณ์ในชีวิตยังมีน้อย จึงยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังเห็นเป็นสิ่งแปลกใหม่ และเลือกปฏิบัติได้ค่อนข้างเสรี ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยซึ่งยังต้องค้นหาความเป็นตัวของตัวเองอยู่ การยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกจึงเป็นไปได้ค่อนข้างง่าย แต่อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นก็ยังคงเป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ การตัดสินใจที่จะเลือกรับสิ่งใดก็ยังไม่มีการไตร่ตรองให้รอบคอบว่า สิ่งนั้นควรจะกระทำหรือไม่ อย่างไร

เมื่อเป็นเช่นนี้ พฤติกรรมบางอย่างที่วัยรุ่นแสดงออกมาจึงมีความขัดแย้งในตัวเอง เช่น การแสดงออกในเรื่องเพศ ได้แก่ การจับมือ ถีอแขน กับคู่รัก ตลอดจน การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ เป็นอิทธิพลจากค่านิยมของสังคมตะวันตก ขณะเดียวกัน ค่านิยม และทัศนคติในเรื่องเพศในสังคมไทยก็ยังคงมีอยู่ โดยมี “มาตรฐานเชิงซ้อน” (Double Standard) เป็นตัววัดที่สำคัญ มาตรฐานเชิงซ้อนนี้เกี่ยวข้องกับความแตกต่างในการเลี้ยงดูบุตรหญิงชาย ความแตกต่างในด้านการทำงานของหญิงและชาย ค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศซึ่งแตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชาย นั่นคือ สังคมไทยยังเห็นว่าผู้หญิงและผู้ชาย นั้นมีความแตกต่างในเรื่องการแสดงออกในเรื่องเพศ เช่น ผู้หญิงไม่ควรพูดคุยในเรื่องเพศ ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคนในเวลาเดียวกัน การแต่งงานเป็นเรื่องที่ผู้ชายควรเป็นฝ่ายเลือกผู้หญิง เป็นต้น

ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและการแสดงออกของวัยรุ่นดังกล่าวนี้ จึงจำเป็นจะต้องมีการให้คำแนะนำกับกลุ่มวัยรุ่น ในเรื่องความรู้ ความเข้าใจในเรื่องทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ รวมไปถึง การใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง เพื่อว่าทำให้เกิดทัศนคติใน

เรื่องเพศที่เหมาะสม และนำไปสู่พฤติกรรมที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะสามารถแก้ปัญหาสังคมไทยในเรื่อง การท้องก่อนวัยอันควร ซึ่งจะมีผลต่อการทำแท้งต่อไป และปัญหาการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

การศึกษานี้ได้เน้นความสำคัญของกลุ่มเพื่อนเป็นหลัก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกลุ่มเพื่อนมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ คำแนะนำสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องผ่านตัวกลาง นั่นคือ กลุ่มเพื่อน ดังนั้นการศึกษานี้จึงได้พยายามที่ระดมความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่น ในการที่จะวางแผนในการเพิ่มความรู้ เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมเรื่องเพศให้เหมาะกับวัย และนำแผนนั้นมาทำเป็นกิจกรรมโดยให้วัยรุ่นนั่นเองเป็นผู้ระดมความคิดเห็นร่วมกัน นอกจากนี้กิจกรรมที่ได้รับจากความคิดเห็นจะถูกนำไปดำเนินการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก่อนและหลังจากการได้รับสื่อซึ่งดำเนินการผลิตโดยกลุ่มเพื่อนนักเรียนวัยรุ่นด้วยกันเอง

1.3 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ในสังคมไทย ได้หล่อหลอมผู้ชายและผู้หญิงให้มีบทบาทต่างกัน โดยที่บทบาทผู้ชายซึ่งอยู่ในฐานะหัวหน้าครอบครัวนั้นจะเป็นบทบาทในการทำงานนอกบ้านและบทบาทเพื่อความสำเร็จในชีวิตการงาน ขณะที่บทบาทสตรีมีเพื่อสนับสนุนความสุข ความรักในครอบครัว (Komin, 1991) ดังนั้น ผู้หญิงไทยจึงพยายามที่จะทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของครอบครัว ยกตัวอย่างเช่น การยอมรับในเรื่อง "ตื่นก่อนนอนที่หลังสามี" เป็นต้น นอกจากนี้ทัศนคติของวัยรุ่นหญิงที่เห็นว่า ผู้ชายเป็นหลักของครอบครัวทางเศรษฐกิจ ก็ยังคงมีอยู่ (อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์, 2537)

ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวของไทยจะเป็นครอบครัวขยาย การเรียนรู้บทบาทของผู้หญิง และผู้ชายจากผู้ใหญ่ซึ่งได้รับการหล่อหลอมในเรื่องความแตกต่างของบทบาทเพศ ดังนั้น เด็ก ๆ จึงถูกสอนให้มีบทบาท และงานซึ่งตรงกับเพศตนเอง ลูกสาวเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบงานในบ้าน ส่วนลูกชายเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบเรื่องการศึกษาและการคบเพื่อน โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบงานในบ้าน เด็ก ๆ ถูกสอนโดยไม่เพียงแต่ผ่านสถาบันครอบครัวเท่านั้น แต่ผ่านสถาบันต่าง ๆ ซึ่งสถาบันเหล่านี้เป็นสถาบันซึ่งจะหล่อหลอมความคิดของเด็ก ๆ ในเรื่องบทบาทเพศ รวมไปถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย โดยที่สังคมไทยให้โอกาสผู้ชายสามารถมีคู่รักได้มากกว่าหนึ่งคน ขณะที่สังคมหล่อหลอมให้ผู้หญิงมีทัศนคติว่า ผู้หญิงสามารถมีคู่รักเพียงคนเดียว นอกจากนี้สังคมยังเน้นว่า ผู้หญิงไม่ควรเปิดเผยถึงความรู้สึกเกี่ยวกับเพศและพฤติกรรมทางเพศของตนเอง รวมถึงความต้องการของตนเองด้วย สิ่งเหล่านี้ผู้หญิงในสังคมไทยต่างก็ยอมรับบทบาทของตนเอง เนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ในสังคมนั้นเอง ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่กล่าวมานี้เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย นั่นคือ เมื่อผู้หญิงคิดว่าตนเองสามารถมีคู่รักได้เพียงคนเดียว ดังนั้นความพอใจในการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักของตน ซึ่งสามารถมีเพียงคนเดียว จึงขึ้นอยู่กับความรักและความจริงใจ (Holland et al., 1992) ขณะที่ความพอใจของผู้ชาย ซึ่งสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งคนจึงขึ้นอยู่กับความสุขและความสนุกที่ตนเองได้รับจากการร่วมเพศ

โรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งที่นอกจากจะสอนในเรื่องการเรียนทั่ว ๆ ไป แล้วยังควรจะมีหน้าที่ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศด้วย เพื่อว่าวัยรุ่นในโรงเรียนจะได้ลดพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องเพศลง (Kirby, 1992)

แต่การศึกษาวัยรุ่นในโรงเรียนเรื่องความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และถุงยางอนามัย พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ และถุงยางอนามัยน้อย โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงจะมีความรู้ในเรื่องนี้น้อยกว่าชาย นอกจากนี้การพูดคุยในเรื่องเพศศึกษายังพบว่า มีน้อยในกลุ่มวัยรุ่นในโรงเรียน (อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์, 2538)

ความอยากรู้อยากเห็นเป็นเหตุผลสำคัญของสาเหตุการมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น วัยรุ่นมักจะพยายามที่จะค้นหาสิ่งที่ผู้ใหญ่ห้ามกระทำหรือให้หลีกเลี่ยง แต่ถ้าเมื่อใดที่เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เปิดเผย วัยรุ่นจะไม่ค่อยให้ความสนใจที่อยากจะลองทำสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นถ้าเรื่อง

เพศเป็นสิ่งที่เปิดเผยได้ จะเป็นการสร้างการสื่อสารพูดคุย และทำให้สิ่งที่ปกปิดกลับเป็นสิ่งที่เปิดเผยขึ้นมา นอกจากนี้การสื่อสารที่ผ่านสื่อต่าง ๆ ควรเป็นการสื่อสารที่เข้าใจง่าย และเป็นกันเอง (Harding, 1988)

การศึกษาของ Kirby ได้สรุปไว้ว่า โครงการการศึกษาเรื่องโรคเอดส์ซึ่งมีประมาณ 4 ชั่วโมง จะไม่เพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ดังนั้นควรจะมีโครงการที่จะเสริมเรื่องเพศศึกษาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และการที่เพื่อนผู้ให้คำปรึกษา (peer counselors) เป็นผู้อภิปรายในเรื่องโรคเอดส์ทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะเป็นพลังสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Kirby, 1992) และการศึกษาของ Fisher และคณะ พบว่า พฤติกรรมไม่เสี่ยงของวัยรุ่นจะมีอย่างต่อเนื่อง ถ้าวัยรุ่นได้รับรู้และได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (Fisher et.al, 1992)

ดังนั้นจากแนวความคิดที่เกี่ยวข้องนี้ ทำให้ได้ข้อสรุปว่า สังคมไทยมีการหล่อหลอมให้บทบาทผู้หญิงและผู้ชายแตกต่างกัน ค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศจึงมีความแตกต่างกันไปด้วย ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศจึงน่าที่จะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ แต่การเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องที่ยากและต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงมาก ดังนั้นการพยายามในระยะสั้นนี้ควรเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องเพศก่อน และควรทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร

อย่างไรก็ตามในการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้น จำเป็นจะต้องเพิ่มความรู้และเสริมทักษะเรื่องเพศที่เหมาะสมโดยผ่านทางสื่อที่สามารถสื่อสารกับวัยรุ่นได้อย่างเข้าใจ และเป็นประเด็นที่ต้องการทราบของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นด้วย โดยกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นน่าจะเป็นผู้ผลิตสื่อให้กับวัยรุ่นด้วยกันเองได้ดี เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการสื่อเป็นภาษาที่ง่ายแก่การเข้าใจ และเป็นกันเอง ซึ่งทำให้การรับรู้สื่อเป็นไปได้ดี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

โครงการนี้เป็นการทดลองนำนักเรียนวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มวัยรุ่นมาระดมความคิดเห็นในเรื่องปัญหาของวัยรุ่นและวิธีแก้ปัญหา รวมทั้งวางแผนในเรื่องค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น นอกจากนี้ยังให้กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นช่วยกันคิดถึงกิจกรรมที่จะดำเนินการให้ได้ตามแผนการที่วางไว้ ซึ่งกิจกรรมที่คิดกันขึ้นมาจะถูกดำเนินการโดยกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นนั่นเอง ประโยชน์ครั้งนี้คาดว่า ผู้ที่มีภาระหน้าที่ในระบบการศึกษาจะนำผลของการศึกษามาปรับใช้ในหลักสูตรและเนื้อหาการเรียน นอกจากนี้อาจจะประยุกต์ใช้วิธีการซึ่งเป็นการดำเนินการโดยกลุ่มวัยรุ่นเองไปใช้ในการเพิ่มความรู้เรื่องเพศเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็น และพฤติกรรมในเรื่องเพศในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

2.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

นักเรียนในโรงเรียนพณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร โดยโรงเรียนที่จะถูกคัดเลือกเป็นโรงเรียนทดลองนี้ต้องเป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารเข้าใจประเด็นปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบัน และพร้อมที่จะให้ทำการทดลอง

2.2 ขั้นตอนในการศึกษา

2.2.1 รับสมัครนักเรียนของชั้นเรียนที่จะมาเป็นอาสาสมัครเข้าสัมมนาระดมสมองโดยใช้เทคนิคการระดมสมองเพื่อกันหาอนาคต (Future Search Conference) เป็นชายและหญิงเท่า ๆ กัน รวมทั้งสิ้น 35 คน

2.2.2 จัดการสัมมนาระดมสมอง โดยใช้เวลา 2 วัน โดยวัตถุประสงค์ของการสัมมนา ระดมสมองนี้ เพื่อกันหาปัญหาที่วัยรุ่นคิดว่าสำคัญในปัจจุบันและหาแนวทางหรือแผนการแก้ไขปัญหโดยกลุ่มวัยรุ่นเอง

2.2.3 รับสมัครนักเรียนอาสาสมัครอีกกลุ่มหนึ่งเพื่อจัดทำสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) อาสาสมัครกลุ่มนี้จะมีทั้งสิ้น 30 คน เป็นชาย 15 คน (นักเรียนรอบเช้า 8 คน รอบบ่าย 7 คน) และหญิง 15 คน (นักเรียนรอบเช้า 8 คน และนักเรียนรอบบ่าย 7 คน)

2.2.4 จัดการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชายรอบเช้า และรอบบ่าย และกลุ่มนักเรียนหญิงรอบเช้า และรอบบ่าย โดยการสนทนากลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์หลัก คือ ค้นหากิจกรรม และเนื้อหารายละเอียดของวิธีการแก้ไขปัญหาวัยรุ่น ซึ่งจะต้องให้เป็นไปตามแผนการที่ได้รับจากการระดมสมอง Future Search

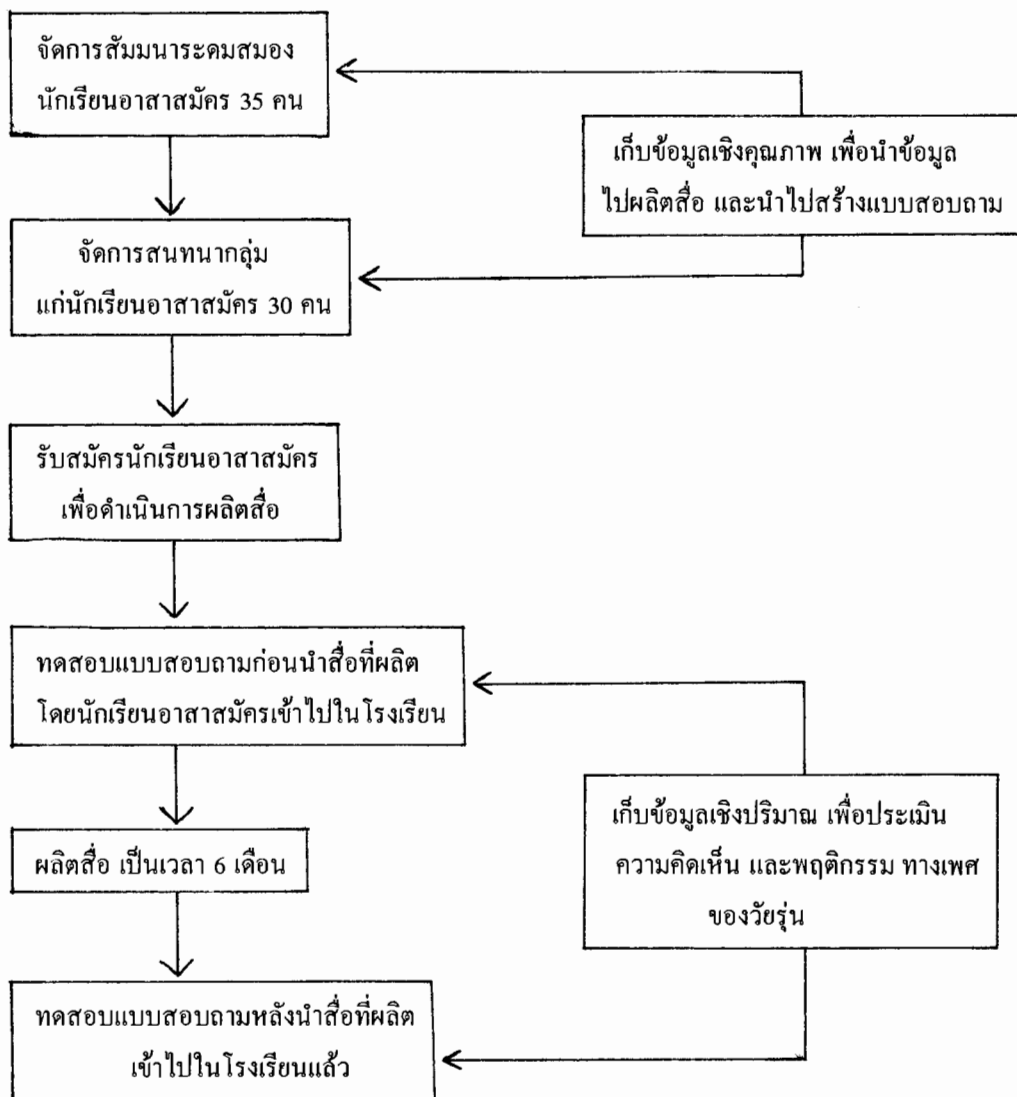
2.2.5 รับสมัครนักเรียนอาสาสมัครสำหรับช่วยดำเนินการผลิตสื่อให้กับเพื่อนนักเรียนในชั้น ปวช. ปี 1

2.2.6 ทำการทดสอบในเรื่องความคิดเห็นในเรื่องเพศ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในนักเรียนชั้นปวช. ปี 1 ทุกคนก่อนนำสื่อ (Pre-test) ที่ผลิตโดยนักเรียนอาสาสมัคร เข้าไปในโรงเรียน มีจำนวนตัวอย่าง 1,774 คน เป็นหญิง 1,250 คน และเป็นชาย 524 คน

2.2.7 สื่อที่กลุ่มอาสาสมัครช่วยกันคิดนี้จะถูกนำไปปฏิบัติเป็นเวลา 6 เดือน

2.2.8 ทำการทดสอบในเรื่องความคิดเห็นในเรื่องเพศ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่น ในนักเรียนชั้น ปวช.ปี 1 หลังจากได้นำสื่อเข้าไปแล้ว (Post-test) มีจำนวน ตัวอย่าง 1,609 คน เป็น หญิง 1,177 คน และเป็นชาย 432 คน

จากขั้นตอนการศึกษาข้างต้น สามารถทำเป็นแผนภาพเพื่อทำให้เกิดความชัดเจนได้ ดังนี้

2.3 การดำเนินงานของการจัดทำสื่อที่จะเผยแพร่เข้าไปในโรงเรียน

2.3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงโรงเรียน เพื่อรับสมัครนักเรียนอาสาสมัคร

2.3.2 ประชุมกลุ่มนักเรียนอาสาสมัคร ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนรอบเช้า (8 คน) และกลุ่มนักเรียนรอบบ่าย (7 คน) โดยการประชุมมี 2 รอบเช่นกัน เนื่องจากเวลาว่างของนักเรียนทั้ง 2 รอบมีเพียงครึ่งชั่วโมงเท่านั้น คือ เวลา 12.00-12.30 น. แต่สามารถประชุมช่วงดังกล่าวได้ เพราะบางชั้นเรียนของนักเรียนรอบเช้าเลิกช้ากว่าเวลา 12.00 น.

2.3.3 เนื้อหาของการประชุมเป็นการตกลงในกิจกรรมที่จะดำเนินการ ซึ่งผลของข้อตกลง พบว่าการผลิตจุลสารเป็นสื่อที่กลุ่มนักเรียนอาสาสมัครเห็นพ้องต้องกัน เพราะการจัดทำสื่อชนิดนี้ไม่เสียเวลาในการเรียนมากนัก

2.3.4 ในการประชุมครั้งต่อไป ได้ทำการตกลงกันว่า ในจุลสารควรมีคอลัมน์ใด และใครมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะเขียนคอลัมน์ใดบ้าง เนื้อหาแต่ละฉบับของจุลสารที่จะผลิตออกมาควรประกอบเป็นเรื่องอะไร ระยะเวลาที่จะผลิตจุลสารแต่ละครั้ง ผลของการประชุมครั้งนี้ดังนี้

2.3.4.1 ควรผลิตจุลสารเดือนละ 1 ฉบับ โดยเนื้อหาหลักของจุลสารจะมีความแตกต่างกันออกไป คือ

ฉบับที่ 1 (เดือนธันวาคม 2540) เนื้อหาเป็นเรื่อง คุณค่าในตนเองของผู้หญิง

ฉบับที่ 2 (เดือนมกราคม 2541) เนื้อหาเป็นเรื่อง การเลี้ยงต่อแอดส์

ฉบับที่ 3 (เดือนกุมภาพันธ์ 2541) เนื้อหาเป็นเรื่อง ความสุขในครอบครัว

ฉบับที่ 4 (เดือนมีนาคม 2541) เนื้อหาเป็นเรื่อง การคบเพื่อนต่างเพศ

ฉบับที่ 5 (เดือนเมษายน 2541) เนื้อหาเป็นเรื่อง ความผิดพลาดของวัยรุ่น (การตั้งครรภ์)

ฉบับที่ 6 (เดือนพฤษภาคม 2541) เนื้อหาเป็นเรื่อง โรคเอดส์

2.3.4.2 ในแต่ละฉบับ ประกอบไปด้วยคอลัมน์ดังต่อไปนี้

บุคคลตัวอย่าง เป็นการสัมภาษณ์นักเรียนในโรงเรียนผู้ซึ่งผู้รับผิดชอบคอลัมน์จะเห็นว่าเหมาะสมทั้งในด้านการเรียน การวางตัว และความสามารถด้านต่าง ๆ

เล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่าทวัยรุ่น เป็นบทความที่มีข้อคิดให้กับวัยรุ่น ซึ่งนำมาจากหนังสือที่น่าสนใจต่าง ๆ

เล่นกับเกมส์ เป็นเกมส์ตอบปัญหา โดยคำตอบจะมีอยู่ในคอลัมน์ เล็ก ๆ

น้อย ๆ ผากวัยรุ่น นอกจากนี้เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้อ่านอยากตอบคำถาม ได้จัดเตรียมของรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ด้วย

กลอนสอนใจ ผู้รับผิดชอบคอลัมน์นี้ต้องพยายามค้นหากลอนที่เกี่ยวกับเนื้อหาหลักของแต่ละฉบับมาลงในคอลัมน์นี้ โดยเน้นให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับการส่งกลอนเข้ามาให้มาก แต่ถ้าไม่มีผู้ใดส่งกลอนเข้ามา ผู้รับผิดชอบต้องแต่งกลอน หรือคัดลอกกลอนจากแหล่งอื่นมา

การ์ตูนหยรธา คอลัมน์นี้จะทำให้ผู้อ่านไม่เบื่อ เพราะมีรูปภาพ แต่เนื้อหาต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหลักของแต่ละฉบับ

เมื่อมอบหมายงานไปแล้ว ที่ประชุมได้นัดหมายมาพบกันอีกทุก ๆ สัปดาห์ เพื่อดูความก้าวหน้าของจุลสาร

2.3.5 ผู้วิจัยทำหน้าที่ประสานงาน คือ เป็นผู้รวบรวมงานที่ผู้รับผิดชอบแต่ละคอลัมน์เขียนมา และส่งไปจัดผลิตเป็นแผ่นพับ เพื่อเป็นการช่วยกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครไม่เสียเวลาในการจัดพิมพ์ เนื่องจากใกล้กับวันสอบกลางภาค

2.3.6 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2540 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2541 กลุ่มนักเรียนอาสาสมัครได้ผลิตจุลสารออกมา 3 ฉบับ และต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางคอลัมน์ในฉบับที่ 4-6 โดยความเห็นชอบของนักเรียนอาสาสมัครคือ

คอลัมน์ **บุคคลตัวอย่าง** ในฉบับที่ 4-6 ไม่สามารถทำได้เพราะเป็นช่วงปิดเทอม การดำเนินการสัมภาษณ์จะเป็นไปได้ยาก จึงต้องยุบคอลัมน์นี้ลง

คอลัมน์ **เล็ก ๆ น้อย ๆ ผากวัยรุ่น** เป็นคอลัมน์ที่มีข้อคิดที่ดีจริง แต่ควรมีกรณีตัวอย่างให้เห็นภาพชัดเจนกว่านี้ จึงเปลี่ยนชื่อคอลัมน์เป็น **เรื่องนี้มีข้อคิด** และนำกรณีตัวอย่างมาเขียนให้ผู้อ่านได้เห็นภาพขึ้นมา ซึ่งตอนท้ายเรื่องได้จบโดยให้ผู้อ่านได้นำไปคิดต่อไป

เพื่อให้สอดคล้องกับคอลัมน์ **เรื่องนี้มีข้อคิด** ในคอลัมน์ **เล่นกับเกมส์** ได้ทำการตั้งคำถามให้ผู้อ่านนำไปคิดว่าถ้าผู้อ่านเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องนั้น ผู้อ่านจะทำอย่างไร

2.4 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ใช้แบบสอบถามเพื่อทดสอบเรื่องความคิดเห็น และพฤติกรรมทางเพศ รวมถึงค่านิยมของวัยรุ่นทั้งก่อนและหลังนำจุลสารเข้าไปในโรงเรียน โดยแบบสอบถามดังกล่าวเป็นการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

แบบสอบถามของทั้ง 2 ช่วงเวลามีด้วยกัน 2 แบบ คือ แบบทดสอบนักเรียนชาย และแบบทดสอบนักเรียนหญิง เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

2.4.1 แบบทดสอบนักเรียนหญิง ประกอบด้วย

2.4.1.1. พฤติกรรมทางเพศ

ก. การมีแฟนหรือคูรัก

ข. การปฏิเสธความต้องการของคูรักหรือแฟนที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ตอบแบบสอบถาม

2.4.1.2 ความคิดเห็นต่อการแสดงความต้องการทางเพศของชาย

ก. ความคิดเห็นต่อการแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายทั่วไปที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือแฟน

ข. ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงผู้ซึ่งคูรักเคยแสดงความต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

2.4.1.3 ความคิดเห็นต่อความสามารถของถุงยางอนามัย

2.4.1.4 ค่านิยมของวัยรุ่นหญิง

2.4.2 แบบทดสอบนักเรียนชาย ประกอบด้วย

2.4.2.1. พฤติกรรมทางเพศ

ก. การมีแฟนหรือคูรัก

ข. การแสดงความต้องการทางเพศ เช่น จับมือ โอบกอด เป็นต้น

ค. การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือแฟน

2.4.2.2 การคำนึงถึงความรู้สึกของคูรัก

ก. การคิดถึงความรู้สึกของคูรัก เมื่อตนเองมีความต้องการทางเพศ

ข. การเคยเสียใจ เมื่อได้ล่วงเกิน หรือมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก

2.4.2.3 ความคิดเห็นต่อความสามารถของอุ้งยางอนามัย

2.4.2.4 ค่านิยมของวัยรุ่นหญิง

อย่างไรก็ตาม ในแบบสอบถามทั้งของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในช่วงหลังที่นำ จุลสารเข้าไปเผยแพร่แล้ว นั้น มีส่วนที่เพิ่มเข้ามาอีก 1 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ”

2.5 ระยะเวลาที่ทำการศึกษา 1 ปี 5 เดือน (พฤษภาคม 2540 ถึง กรกฎาคม 2541)

2.6 ข้อจำกัดของงานวิจัย

2.6.1 เดิม แผนปฏิบัติงานของโครงการวิจัยนี้ใช้ระยะเวลา 1 ปี (พฤษภาคม-มิถุนายน 2540) เพื่อดำเนินการวิจัย แต่ปรากฏว่า ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่แผนได้ระบุไว้ เนื่องจาก ในช่วงที่นักเรียนสอบปลายภาคที่ 1 (กันยายน 2540) โรงเรียนไม่อนุญาตให้ทำกิจกรรมใด ๆ และเมื่อสอบเสร็จแล้ว เป็นช่วงที่ปิดเทอมภาคเรียนที่ 1 ดังนั้น แผนการปฏิบัติงานจึงต้องเลื่อนออกไป

เมื่อเปิดภาคเรียนที่ 2 ผู้วิจัยจึงเข้าไปจัดการประชุมกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครเพื่อวางแผน จัดทำสื่อร่วมกัน และที่ประชุมในกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครเห็นว่า การทำจุลสารเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศ เป็นสื่อที่น่าจะกระทำได้ จึงได้ทำการแบ่งงานให้กลุ่มอาสาสมัครทำดำเนินการ และจัดพิมพ์จุลสาร ซึ่งต้องใช้เวลาราว 1 เดือน การจัดทำรูปเล่มจุลสารฉบับแรกจึงเสร็จเรียบร้อย

ดังนั้น จุลสารฉบับแรกจึงเริ่มแจกจ่ายให้กับนักเรียนชั้น ปวช. ปี 1 (2,300 คน) ในเดือนมกราคม 2541 และทำการแจกจ่ายฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ในทุกสองสัปดาห์

แต่อย่างไรก็ตาม ในกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2541 เป็นช่วงสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ดังนั้นในสัปดาห์ที่สองของเดือนกุมภาพันธ์ ผู้วิจัยไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ต่อไป ด้วยเหตุนี้ ถ้าจะต้องดำเนินการในกิจกรรมให้ต่อเนื่อง จำเป็นต้องดำเนินกิจกรรมในระยะเวลาปิดภาคเรียนภาคฤดูร้อน นั่นก็คือส่งจุลสารที่ต้องจัดทำขึ้นส่งไปยังนักเรียน ตามที่อยู่ที่บ้าน

แต่การทำงานร่วมกันของกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครในช่วงปิดเทอมปลายก็เป็นปัญหาไม่น้อย เนื่องจากไม่สามารถรวบรวมอาสาสมัครให้มาประชุมได้พร้อมเพรียงกัน จำเป็นต้องใช้การติดต่อกันทางโทรศัพท์ และนัดหมายส่งคืนฉบับกันเป็นระยะ ๆ นอกจากนี้อาสาสมัคร

ที่ร่วมทำ กิจกรรมนี้จากที่เคยมีถึง 15 คน ในฉบับที่ 1 ก็ค่อย ๆ ลดลงเหลือเพียง 2 คน ในฉบับสุดท้าย (ฉบับที่ 6)

2.6.2 กลุ่มนักเรียนอาสาสมัครมี 2 กลุ่มคือ กลุ่มรอบเช้าและรอบบ่าย ทำให้การประสานงาน การทำงานและการประชุมเป็นไปได้โดยไม่มีประสิทธิภาพนัก แม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนบอกว่าควรจัดประชุมกันในวันเสาร์หรืออาทิตย์แทน แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถออกจากบ้านได้โดยสะดวก เนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม จึงทำให้การทำงานล่าช้าลง

2.6.3 ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งคำถามส่วนใหญ่เป็นเรื่องส่วนตัว จำเป็นต้องเก็บข้อมูลโดยการให้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้วิจัยไม่มีโอกาสได้อธิบายแบบสอบถามด้วยตนเองด้วย เนื่องจากโรงเรียนแห่งนี้มีนักเรียนปวช ปี 1 รอบเช้าทั้งหมด 30 ห้อง รอบบ่ายทั้งหมด 16 ห้อง และการเรียนในโรงเรียนแห่งนี้เป็นการเรียนแบบเดินเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงให้อาจารย์วิชาสุขศึกษาเป็นผู้นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบในช่วงโมงสุขศึกษา ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวก และไม่ยุ่งยากกับทางโรงเรียนมากนัก ดังนั้นตัวอย่างของผู้ไม่ตอบแบบสอบถามในบางคำถามจึงมีให้เห็นเกือบทุกข้อคำถาม อาจจะเป็นเนื่องจากความไม่เข้าใจในคำถาม หรือไม่เห็นความสำคัญกับแบบสอบถาม

2.6.4 การดำเนินการของกิจกรรมมีเวลาเพียง 6 เดือนเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงทางด้านค่านิยมและทัศนคติต่าง ๆ อาจยังมีไม่มาก เพราะการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เวลานานและต้องมีสื่อความรู้อย่างต่อเนื่องถึงจะปรับค่านิยมและทัศนคติได้อย่างถาวร อย่างไรก็ตามก็ตามสมมติฐานของการศึกษานี้เชื่อว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการผลิตสื่อเองจะทำให้ความคิดเห็นและพฤติกรรมเรื่องเพศของวัยรุ่นได้เปลี่ยนแปลงไปได้ในเวลาอันจำกัดนี้

บทที่ 3

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ

การดำเนินการก่อนเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพข้อมูล 2 ขั้นตอน คือ การระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference) และ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ทั้งสองขั้นตอนนำมาใช้ประโยชน์ในการเป็นข้อมูลเพื่อผลิตสื่อ และนำไปสร้างแบบทดสอบในเชิงปริมาณ โดยขั้นตอนทั้งสองขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. การระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future search Conference) วัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลในขั้นตอนนี้ เพื่อให้อาสาสมัครนักเรียนในโรงเรียนทดลองแห่งนี้ได้ระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหาที่คิดว่าสำคัญที่สุดในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยเดียวกับตนเอง และค้นหาแผนการของวิธีแก้ไขหรือหาทางคลี่คลายปัญหาเหล่านั้น แต่ขั้นตอนนี้เป็นเพียงแผนปฏิบัติงานเท่านั้น รายละเอียดส่วนใหญ่ต้องได้รับการสนทนากลุ่ม

2. การดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) การสนทนากลุ่มแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นชาย 2 กลุ่ม (กลุ่มนักเรียนที่เรียนรอบเช้า และกลุ่มนักเรียนที่เรียนรอบบ่าย) และ กลุ่มวัยรุ่นหญิง 2 กลุ่ม (กลุ่มนักเรียนที่เรียนรอบเช้า และกลุ่มนักเรียนที่เรียนรอบบ่าย) จุดมุ่งหมายหลักของการจัดการสนทนากลุ่มอาสาสมัครนักเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ (เป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มในขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำวิธีการแก้ไขปัญหามาจากการระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต มาอภิปรายเพื่อค้นหาสื่อและเนื้อหาของสื่อที่จะส่งเสริมเพิ่มความรู้และเสริมทักษะให้กับวัยรุ่นในโรงเรียนแห่งนี้ อย่างไรก็ตามสื่อและเนื้อหาของสื่อที่คิดค้นในขั้นตอนนี้ จะต้องถูกนำไปถกเถียงอีกครั้งโดยกลุ่มอาสาสมัครนักเรียนที่จะช่วยดำเนินการผลิตสื่อ เนื่องจากบางสื่อที่ได้รับการสนทนากลุ่มไม่สามารถดำเนินการได้ในระหว่างการเรียน และในที่สุดสื่อที่กลุ่มอาสาสมัครนักเรียนที่ดำเนินการผลิตได้เห็นพ้องต้องกันคือ การทำจุลสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ ในชื่อจุลสารว่า “เพื่อนที่รู้ใจ” เนื่องจากไม่ต้องการใช้เวลาในช่วงชั่วโมงเรียนมาจัดทำสื่อนี้ และสามารถนำกลับไปทำที่บ้านได้

3.1 ผลจากการระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference) เรื่อง “ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นในอนาคต”

การระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคตนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ร่วมระดมสมองซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นได้ค้นหาค่านิยมทางเพศ และค้นหาปัญหา รวมถึงวิธีการแก้ไขค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ตามที่ผู้ร่วมระดมสมองเห็นว่าควรกระทำ (ขั้นตอนและตารางการจัดการระดมสมองเพื่อค้นหาอนาคต อยู่ในภาคผนวก ง) ผลของการระดมสมองครั้งนี้ได้พบว่า ค่านิยมทางเพศที่นักเรียนอาสาสมัครได้ร่วมกันระดมสมองกัน และรายงานว่าเป็นค่านิยมของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน มีด้วยกัน 3 ค่านิยม คือ ค่านิยมการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มวัยรุ่น ค่านิยมการติดยาเสพติด และค่านิยมการเที่ยวกลางคืน

3.1.1 การไม่ใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มวัยรุ่น

กลุ่มอาสาสมัครนักเรียนกลุ่มนี้ รายงานถึงสาเหตุของการที่วัยรุ่นไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยเป็นเพราะเป็นการไม่ให้เกียรติคู่รัก และเห็นว่าผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่ใช่คนอื่นแต่เป็นคู่รักหรือแฟนของตน นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว การไม่รู้จักริธีใช้ หรือการไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย ก็เป็นอีกเหตุผลที่มีรายงานด้วย เหตุผลในเรื่องการรักสนุก การไม่สนใจในการร่วมเพศ เป็นอีกเหตุผลที่พบ การแก้ไขในความคิดเห็นของอาสาสมัครนักเรียนกลุ่มนี้คือ ต้องทำความเข้าใจในเรื่องถุงยางอนามัย ในเรื่องวิธีการใช้ ความสำคัญและความสามารถของถุงยางอนามัย พยายามทำให้วัยรุ่นรู้สึกถึงผลดีของถุงยางอนามัยให้มากขึ้น โดยการแก้ไขเหล่านี้ ควรเผยแพร่ออกมาทางสื่อที่เหมาะสมกับวัยรุ่น

3.1.2 การติดยาเสพติด

สาเหตุของการติดยาเสพติด จากการรายงานของกลุ่มอาสาสมัครนักเรียน พบว่า การทะเลาะ ความไม่เข้าใจกันระหว่างพ่อแม่และลูก หรือปัญหาครอบครัว ส่งผลให้วัยรุ่นหันไปหาความเข้าใจจากเพื่อน หากเพื่อนติดยาเสพติดก็จะชักชวนไปด้วย ซึ่งวัยรุ่นต้องการให้เพื่อนยอมรับอยู่แล้วจึงได้ทำตามเพื่อนชักจูง นอกจากนี้ค่านิยมในเรื่อง “ความเท่” ในการสูบบุหรี่” ส่งผลทำให้ติดสูบบุหรี่ หรือติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ต่อไป วิธีแก้ไขของนักเรียนกลุ่มนี้

คือ พ่อแม่เป็นบุคคลที่สามารถช่วยเหลือลูกได้ ดังนั้นพ่อแม่ควรเอาใจใส่ลูก มีเวลาให้ลูกของตนเองบ้าง ชักชวนให้ลูกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง กีฬา ดนตรี การสะสมของต่าง ๆ เป็นต้น และการแนะนำให้ลูกรู้จักการคบเพื่อนก็เป็นการดูแลลูกอีกประการที่พ่อแม่ควรเอาใจใส่ อย่างไรก็ตามพ่อแม่ควรใช้จิตวิทยาในการพูดคุยกับลูกด้วย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย นอกจากนี้ รัฐควรควบคุมการผลิตสิ่งเสพติด โดยเฉพาะบุหรี่ซึ่งเป็นด่านแรกของติดยาเสพติดขั้นต่อไป

3.1.3 การเที่ยวกลางคืน

สาเหตุของการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นในทัศนะของอาสาสมัครกลุ่มนี้ เหมือนกับสาเหตุของการติดยาเสพติด กล่าวคือ ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลาสนใจลูก และทำให้ต้องหันไปคบเพื่อน เมื่อเพื่อนชักชวนไปก็ไปตามเพื่อน ประกอบกับการอยากลองเนื่องจากความไม่เคยรู้มาก่อน วิธีการแก้ไขปัญหาจึงเน้นที่พ่อแม่เช่นเดียวกับเรื่องการติดยาเสพติด คือ เอาใจใส่ลูก แนะนำการคบเพื่อน นอกจากนี้ น่าจะพาออกไปเที่ยวในเวลากลางคืน เพื่อให้ลูกได้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น แต่ขณะเดียวกันก็แนะนำแนวทางที่ถูกต้องให้กับลูกด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดการลดช่องว่างระหว่างพ่อแม่และลูก สำหรับการสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาอีกประการคือ รัฐควรเคร่งครัดกฎระเบียบเรื่องเวลาในการเที่ยวแหล่งบริการและกฎระเบียบในการห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ในการเข้าไปตามแหล่งบริการหรือแหล่งมั่วสุมเหล่านี้

3.1.4 สรุปผลจากการระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference) ได้คือ กลุ่มอาสาสมัครนักเรียนได้มองเห็นประเด็นปัญหาค่านิยมทางเพศสำคัญของวัยรุ่น 3 ประเด็น คือ ปัญหาค่านิยมเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การติดยาเสพติด และการเที่ยวกลางคืน โดยแผนการแก้ไขปัญหาในเรื่องถุงยางอนามัย คือ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับถุงยางอนามัย รวมถึงความสำคัญและวิธีการใช้ถุงยางอนามัยด้วย โดยผ่านสื่อที่เหมาะสม ส่วนปัญหาการติดยาเสพติดกับการเที่ยวกลางคืนพบว่า ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาหลักที่ต้องทำการแก้ไข ซึ่งต้องทำการแก้ไขโดยเน้นให้พ่อแม่หันมาสนใจบุตรของตนเองให้มากขึ้น

3.2 ผลจากการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ผลจากการระดมสมองทำให้เห็นว่า วัยรุ่นมองประเด็นปัญหาไปที่ครอบครัวเป็นสำคัญ ดังนั้นแนวคำถามของการสนทนากลุ่มจึงเน้นที่กิจกรรมที่จะเสริมสร้างความอบอุ่นในครอบครัวมาอภิปรายเสียส่วนใหญ่ นอกจากนี้ประเด็นการสนับสนุนจากโรงเรียนในเรื่องเพศศึกษา ประเด็นความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นที่ต้องการทราบ รวมถึงกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ความรู้กับวัยรุ่น ก็มีความสำคัญกับนักเรียนในโรงเรียนเช่นกัน (แนวคำถามการสนทนากลุ่มอยู่ในภาคผนวก ง) ผลจากการสนทนากลุ่มมีประเด็นน่าสนใจดังนี้

3.2.1 ความสำคัญของครอบครัว

สิ่งที่สามารถส่งเสริมให้ครอบครัวมีความแข็งแรงและเพิ่มความอบอุ่นได้นั้น อาสาสมัครนักเรียนได้ทำการอภิปรายได้ผลดังนี้ คือ

3.2.1.1 การปฏิบัติของพ่อแม่ที่มีต่อครอบครัว

ก. การทะเลาะกันของพ่อแม่ การที่พ่อแม่มีเรื่องทะเลาะกัน ทำให้ลูกได้รับผลกระทบไปด้วย เนื่องจากทั้งพ่อและแม่คือคนที่ลูกรัก ไม่อยากให้ทั้งสองคนมีปัญหากัน หรือพ่อแม่ไม่เข้าใจปัญหาของลูก วัยรุ่นบางคนทนไม่ได้ที่พ่อแม่ทะเลาะกันถึงกับหนีออกจากบ้านไป หนีโรงเรียนไปเที่ยวกับเพื่อน หรือไปอยู่กับคู่รัก เป็นต้น

การสนทนาต่อไปนี้เป็นารตัดตอนมาจากการสนทนากลุ่ม เพื่อเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงการที่พ่อแม่ทะเลาะกันส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นผู้ซึ่งเป็นลูก

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่หนีออกจากบ้าน เพราะพ่อแม่ทะเลาะกัน

ผู้นำสนทนา : เพื่อนเป็นอย่างไร

ผู้ร่วมสนทนา : ก็เพื่อนผม มีอยู่คนหนึ่ง โกรธพ่อแม่มาก พ่อแม่ทะเลาะกัน เขาก็เลยหนีไปอยู่กับแฟนเขา รุ่นเดียวกัน

ผู้นำสนทนา : แฟนรุ่นเดียวกัน

ผู้ร่วมสนทนา : อายุมากกว่าประมาณหนึ่งปี เขาหนีไปเลย พ่อแม่ไม่เคยเจอว่าเขาอยู่ที่ไหน เขาไม่ได้เรียนอีกเลย

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่หนีเรียน เพราะพ่อแม่ทะเลาะกัน

ผู้นำสนทนา : ...เรื่องหนีเรียน เรื่องไปเที่ยวอะไรนี่ คิดว่าเกิดจากอะไร ครอบครัว
โรงเรียน หรือปัจจัยอื่น

ผู้ร่วมสนทนา : หลายอย่าง บางทีทะเลาะกับแม่ หรือ ไม่ก็ครู เพื่อนชวนก็ไป/ คลายเครียด
ไม่อยากเรียน

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

ข. ความไม่เข้าใจในตัวลูกของพ่อแม่ วัยรุ่นเป็นวัยกำลังเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และร่างกาย ดังนั้นการได้รับความเข้าใจจากผู้อื่น เป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการมากที่สุด และผู้ที่วัยรุ่นต้องการการเข้าใจมากที่สุดคือ พ่อแม่ แต่บางครั้งพ่อแม่ไม่ยอมทำความเข้าใจลูก เนื่องจากภาวะปัจจุบันที่ไม่มีเวลาสำหรับการพูดคุยกับลูกมากนัก ทำให้เวลาที่พ่อแม่เหลืออยู่ข้างนั้น เป็นการให้คำตักเตือน หรือดูว่ามากกว่าที่จะรับฟังเหตุผลและแนะนำปัญหา เมื่อเป็นเช่นนี้เสียงสะท้อนของผู้เป็นลูกจึงได้มีขึ้น ว่า พ่อแม่ไม่มีเหตุผล ไม่ยอมฟังเหตุผลของลูก ไม่เข้าใจลูก เป็นต้น ซึ่งบางกรณีวัยรุ่นมีความคิด ความอดทน และอารมณ์ไม่รุนแรงก็จะไม่มีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น แต่บางกรณีวัยรุ่นมีความอดทนน้อยจะทำให้ความรู้สึกของลูกที่มีต่อพ่อแม่เป็นความเหินห่าง หรือในบางครั้งทำให้ต้องหนีออกจากบ้าน ดังตัวอย่างที่คัดตอนมาจากการสนทนากลุ่ม ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่มีความคิด ความอดทน และมีอารมณ์ไม่รุนแรง แม้ว่าพ่อแม่จะไม่เข้าใจในตัวลูก

ผู้นำสนทนา : เข้มงวดเรื่องอะไร

ผู้ร่วมสนทนา : การคบเพื่อน กลับบ้านเย็น ถ้า 6 โมงแล้ว ไม่กลับเนี่ย ถ้ากลับถึงบ้านก็โดนค่า ไม่ได้ทำพิธีทางศาสนา

ผู้นำสนทนา : ศาสนาอะไรครับ

ผู้ร่วมสนทนา : อิสลาม ต้องโทรไปบอกก่อน แต่ก็มีลืมนบ้าง เขาก็โมโห ค่าว่าคบเพื่อนไม่ดี ไม่ยอมพูดคุยกับผม ผมต้องไปง้อ

ผู้นำสนทนา : ต้องกลับไปง้อ

ผู้ร่วมสนทนา : เพราะเขาแก่แล้ว

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่มีความรู้สึกเหินห่างจากพ่อแม่ เนื่องจากพ่อแม่

คู่คำบ่อย

- ผู้ร่วมสนทนา : พ่อชอบพาไปเที่ยวห้าง กินข้าว แต่เราไม่อยากไป น้องเขาชอบไป
 ผู้นำสนทนา : เหตุที่ไม่ไปเพราะอะไร
 ผู้ร่วมสนทนา : เดินตามห้าง ผมจะดูที่ผมชอบ พ่อดูอย่าง ผมดูอย่าง ก็หลงกัน หาแทบตาย
 พ่อเจอกี่คำ

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่หนีออกจากบ้าน เมื่อพ่อแม่และลูกไม่เข้าใจกัน

- ผู้นำสนทนา : คำเล่าให้น้องฟังหรือเปล่าว่า เพราะอะไรจึงหนีออกจากบ้าน
 ผู้ร่วมสนทนา : พ่อแม่ทะเลาะกัน ไม่เข้าใจลูก ความคิดไม่เหมือนกัน พ่อแม่คำคิดอย่าง ลูก
 คิดอย่าง คิดไม่ตรงกัน
 ผู้นำสนทนา : แล้วน้องได้แนะนำเขาว่าอย่างไร
 ผู้ร่วมสนทนา : ก็แนะนำให้กลับบ้าน ไปปรับความเข้าใจกับพ่อแม่ ก็แนะนำได้แค่นั้น

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

ค. การไม่เอาใจใส่ลูก นอกจากความเข้าใจของพ่อแม่ที่มีให้ลูกแล้ว

วัยรุ่นยังต้องการให้พ่อแม่ได้เอาใจใส่ลูกด้วย บางคนถึงกับบอกว่า อยากให้พ่อลาออกจากงาน เพื่อจะได้มีเวลาให้ครอบครัว หรือเวลาที่พ่อแม่ลูกจะพบกันก็คือเวลากลางคืน นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงการไม่สนใจจะถามลูกถึงความต้องการของลูก ตัวอย่างการสนทนากลุ่มต่อไปนี้ เป็นการกล่าวถึงความไม่เอาใจใส่ของพ่อแม่ที่มีต่อเด็กวัยรุ่นผู้เป็นลูก

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่ต้องการให้พ่อแม่มีเวลาให้กับครอบครัว

- ผู้นำสนทนา : อย่างพ่อเนี่ย ควรจะเข้ามามีบทบาทอย่างไรบ้าง จะทำให้ครอบครัวมีความ
 อบอุ่น ไม่มีปัญหา
 ผู้ร่วมสนทนา 1 : อยู่กับบ้าน
 ผู้ร่วมสนทนา 2 : คือว่าอย่าห่วงงานมากกว่าครอบครัว ควรพยายามแบ่งเวลาให้ครอบครัวบ้าง
 อะไรก็งาน จนไม่มีเวลาให้
 ผู้ร่วมสนทนา 3 : อยากให้เขาลาออก
 ผู้นำสนทนา : อะไรนะครับ อยากหรือ ไม่อยาก
 ผู้ร่วมสนทนา 3 : อยากค่ะ

ผู้นำสนทนา : แล้วจะเอางานทำที่ไหน

ผู้ร่วมสนทนา 3 : หางานใหม่ทำ จะได้เห็นหน้าบ้าง

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

ตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นที่สะท้อนความรู้สึกห่างเหิน เนื่องจากพ่อแม่ไม่ได้

เอาใจใส่

ผู้ร่วมสนทนา : คือเขามีเวลาให้กับงานมากกว่า

ผู้นำสนทนา : แล้วอยู่บ้านมีโอกาสได้เจอหน้าพ่อแม่ไหม

ผู้ร่วมสนทนา : ก็ประมาณตอนกลางคืน

ผู้นำสนทนา : กลางคืนหรือ หลังจากกลับจากเรียน ทานข้าวเสร็จ ตอนทานข้าวไม่ได้ทานด้วยกัน ?

ผู้ร่วมสนทนา : ไม่ ต่างคนต่างทานแล้วก็ ต่างคนต่างไป เขาทิ้งเงินไว้ให้ผม ผมก็ไปตามเรื่องของผม

ผู้นำสนทนา : เคยไปเที่ยวต่างจังหวัดกันบ้างมั๊ย

ผู้ร่วมสนทนา : เขาก็ไปของเขาเอง เขาไปบ้านนอกเขาก็ไป ไม่ได้เอาผมไป

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

จ. รักลูกไม่เท่ากัน ในความเห็นของวัยรุ่นบางคนมองว่า พ่อแม่รักลูกสาวไม่เท่ากับพี่น้องที่เป็นผู้ชาย ซึ่งมีผลทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข และอาจทำให้วัยรุ่นหันไปพึ่งยาเสพติด หรือมีปัญหาทางด้านจิตใจ ดังตัวอย่างจากการสนทนากลุ่ม ดังนี้

ผู้นำสนทนา : นอกจากปัญหาครอบครัวของเราแล้ว เพื่อนเคยมาขอคำปรึกษาไหม

ผู้ร่วมสนทนา 1 : คือว่า เพื่อนเขามาปรึกษา พ่อเขาเป็นคนจีน มีพี่น้องสองคน เขาเป็นผู้หญิง มีน้องชาย แต่ว่าพ่อเขากับแม่เขาเถียงจะรักผู้ชายมากกว่า เขาก็เลยร้องไห้มาโรงเรียนทุกวัน โคนแม่ตีบ้าง พ่อตีบ้าง ได้ข่าวว่าเขาผูกคอตาย

ผู้นำสนทนา : อะไรวะ

ผู้ร่วมสนทนา 1 : ได้ข่าวว่าเขาผูกคอตาย เพราะว่าติดยาด้วย

ผู้นำสนทนา : เป็นเพื่อนโรงเรียนเก่า?

ผู้ร่วมสนทนา 1 : ค่ะ หนูก็เคยบอกว่า ก็ให้พยายามปรับตัว ทำตัวดี ๆ

ผู้นำสนทนา : เมื่อกี้ใครยกมือ

ผู้ร่วมสนทนา 2 : เพื่อนเขาบอกว่าพ่อแม่เขาชอบทะเลาะกัน บ้านเขามีญาติเยอะ บ้านหลังใหญ่ มาก ปู่ย่าลำเอียง ไม่รักผู้หญิง รักแต่ผู้ชาย เขาก็มาปรึกษาทำไมพ่อแม่ชอบ

ทะเลาะกันแล้วมาลงที่เรา พ่อทะเลาะกันก็พาลมาที่เรา แม่เขาเล่นไฟ พ่อเขาก็
กินเหล้า เขามาปรึกษาว่าจะหนีออกจากบ้าน

ผู้นำสนทนา : แล้วแนะนำว่าอย่างไรคะ

ผู้ร่วมสนทนา 2 : ก็บอกว่า พยายามเรียน เคี้ยวเขาก็เห็นความดีของเราเอง ตอนหลังเขาบอกว่า
เขาจะเรียนต่อ ตอนแรกคิดจะลาออก

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

3.2.1.2 การปฏิบัติตนของวัยรุ่นในฐานะลูก จากการสนทนากลุ่ม บางคนเห็น
ว่า นอกจากการปฏิบัติตนของพ่อแม่ที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุขแล้ว ตัววัยรุ่นเองก็มี
บทบาททำให้ครอบครัวมีความสุข ด้วยการทำตัวเป็นเด็กดีของพ่อแม่ ทำตัวไม่ให้พ่อแม่ห่วง
เช่น ตั้งใจเรียนหนังสือ เชื่อฟังพ่อแม่ รับผิดชอบในเรื่องการใช้จ่ายเงิน การแบ่งเวลาให้ถูกต้อง
หรือเป็นผู้ประสานรอยร้าวระหว่างพ่อแม่ ดังการสนทนากลุ่มที่คัดตอนมาให้เป็นตัวอย่าง ดังนี้

ผู้นำสนทนา : เราควรจะมีบทบาทในการแก้ปัญหาอย่างไร

ผู้ร่วมสนทนา 1 : เราควรจะทำตัวเราให้ดี เป็นเด็กดี เพราะแม่ก็มีปัญหาที่จะต้องเลี้ยงเรายุ่งแล้ว
ปัญหาหนึ่ง ถ้าเรามีปัญหาเพิ่มอีก แม่ก็จะมีปัญหานี้เพิ่มขึ้นไปอีก นอกจากการ
ทำงาน

ผู้ร่วมสนทนา 2 : ถ้าเจอปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน เราก็ควรขอให้พ่อแม่ปรับความเข้าใจกัน อย่าง
น้อยก็ให้ส่งสารลูกบ้าง อย่าทำให้ลูกขาดความอบอุ่นและมีปัญหา

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

ผู้นำสนทนา : อะไรเป็นตัวปัญหาที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหากับพ่อแม่ พี่น้อง

ผู้ร่วมสนทนา 1 : ตัววัยรุ่นเอง

ผู้นำสนทนา : อ้อ...ตัววัยรุ่น คิดว่าเป็นเพราะอะไร เป็นตัวสาเหตุ

ผู้ร่วมสนทนา 1 : ก็เย็นกลับบ้านค่ำ ดึกยังไม่กลับอะไรอย่างนี้

ผู้ร่วมสนทนา 2 : ไม่ควรสร้างปัญหาในการเรียน หรือการเที่ยวเตร่ รับผิดชอบตัวเองในการใช้
จ่าย ไม่ทำให้พ่อแม่หนักใจ

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

3.2.1.3 สรุป ความสำคัญของครอบครัวเป็นประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งที่
วัยรุ่นให้ความสำคัญในการทำให้เกิดปัญหาวัยรุ่นตามมา ซึ่งประเด็นครอบครัวนี้เกี่ยวข้องกับ
เรื่อง การปฏิบัติตนของพ่อแม่ ได้แก่ ปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน ไม่เข้าใจลูก ไม่เอาใจใส่ลูก และ

การรักลูกไม่เท่ากัน นอกจากการปฏิบัติตนของพ่อแม่แล้ว วัยรุ่นกลุ่มนี้ยังมองว่าวัยรุ่นเองก็ควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมเพื่อให้ครอบครัวมีความสุขด้วยเช่นกัน

3.2.2 เรื่องเพศศึกษาที่วัยรุ่นสนใจ

โรงเรียนที่ทำการทดลองยังไม่มีการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างชัดเจน แต่อาสาสมัครนักเรียนที่มาทำการสนทนากลุ่มได้รายงานว่า ส่วนใหญ่เคยเรียนมาจากโรงเรียนเดิม อย่างไรก็ตาม การเรียนเรื่องเพศศึกษา ก็เป็นการเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสรีระ และความแตกต่างของเพศชายและหญิง ดังนั้นหัวข้อเรื่องเพศศึกษาที่อาสาสมัครกลุ่มนี้สนใจจึงควรเป็นเรื่องที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ได้แก่ การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทำอย่างไรเมื่อตั้งครรภ์ก่อนถึงวัยอันควร การป้องกันตัวจากโรคเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และการคบเพศตรงข้าม โดยการเสริมสร้างความรู้เหล่านี้ ควรจะมีการจัดเป็นกิจกรรมพิเศษ เพราะการสอนในห้องเรียนที่มีคนมาบรรยายนั้นเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ ดังนั้นกิจกรรมที่ควรจัดได้แก่ การจัดแสดงละคร ทำแผ่นพับ จัดประชุม จัดเกมส์ตอบปัญหา มีสไลด์ เขียนเรื่องสั้นหรือนิทรรศการ แต่นิทรรศการนั้นบางครั้งนักเรียนไม่ค่อยสนใจ เพราะไม่ค่อยมีจุดเด่น หรือจัดในที่ที่ไม่ใช่ทางผ่าน การสนทนากลุ่มต่อไปนี้เป็นตัวอย่งที่แสดงถึงความต้องการรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น

3.2.2.1 วัยรุ่นชายต้องการรู้เรื่องการป้องกันโรคเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และการแก้ปัญหาเมื่อทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์

- ผู้นำสนทนา : คิดว่าความรู้ที่ผู้หญิงน่าจะ ได้ ควรเป็นเรื่องอะไร
- ผู้ร่วมสนทนา 1 : คิดว่าการรู้จักป้องกันตัว
- ผู้นำสนทนา : คิดว่าเรื่องป้องกัน ทำไมละ ผู้ชายเราไม่ค่อยป้องกันอย่างนั้นหรือ เอามันส์อย่างเดียวนี่มัน เอามันส์ไว้ก่อน แล้วผู้ชายคิดว่าน่าจะ ได้ความรู้เรื่องอะไร
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : ก็เรื่องโรคต่าง ๆ
- ผู้นำสนทนา : เรารู้เพื่ออะไรตรงนี้
- ผู้ร่วมสนทนา 3 : เพื่อป้องกันตัวเอง ...ปัญหาอีกอย่างคือว่า ถ้าเรามีลูกแล้วเราจะทำยังไง

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

3.2.2.2 วิทยุรณรงค์ต้องการรู้เรื่องการแก้ปัญหาเมื่อมีความผิดพลาดในเรื่องเพศ วิธีการคบเพื่อนชาย และความรู้ในการป้องกันการตั้งครรภ์

- ผู้นำสนทนา : มาเข้าเรื่องกิจกรรม คิดว่ากิจกรรมที่สามารถมาส่งเสริมให้ความรู้เรื่องเพศเพิ่มมากขึ้นเนี่ย นื่อง ๆ คิดว่ามีกิจกรรมอะไร อยากให้เค้าทำยังไง มีกิจกรรมอย่างไรในโรงเรียนของเราที่จะทำให้เรามีความรู้เกี่ยวกับเพศมากยิ่งขึ้น
- ผู้ร่วมสนทนา 1 : อันตรายของมัน บางทีเราอาจพลาดไปอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็จะแบบจะมีข้อแนะนำแบบว่าในเมื่อคุณพลาดไปแล้ว แล้วคุณจะไปแก้จุดจากตรงนั้นอย่างไร
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : เรื่องที่เราจะเจอบ่อยนะคะ เช่น การคบเพื่อนผู้ชาย บางทีอาจจะมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันใช้ไหมคะ
- ผู้ร่วมสนทนา 3 : ส่วนมากเพื่อนเค้าจะมาถามบ่อยมากเกี่ยวกับยาคุมเนี่ย เค้ามีแฟน เค้าไปนอนกับแฟน เค้าก็มาถามว่ากินยาคุมยังไปถึงจะไม่ท้อง ทำยังงั้นกัน ก็ไม่รู้จะพูดยังงั้นไป อ่านหนังสือมาเกี่ยวกับโรคเอดส์ ให้ผู้ชายสวมถุงยางซิ แล้วเพื่อนเค้าก็บอกว่า ถ้าสวมถุงยางมันก็ไม่สนุกซิ เค้าจะพูดกันยังงั้น แล้วเค้าจะมาถามบ่อยมากเรื่องยาคุม เราก็ไม่รู้ เค้าจะมาถามว่าได้เสียกันประมาณอาทิตย์นึงจะท้องหรือเปล่า อีกก็วันจะรู้ผลอะไรอย่างเงี้ย
- ผู้ร่วมสนทนา 4 : แล้วผู้ชายก็ถามอีก ตอนที่เรียนวิชาสุขศึกษาแล้วอาจารย์ก็บอกว่า ถ้าใครอยากถามก็ถามได้ แล้วเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งในห้องหันมาถามหนูว่า ถ้าผู้ชายสวมถุงยางผู้หญิงจะท้องได้ไหม แต่เขาไม่กล้าถามออกไปดังๆ พอครูให้ถามก็ไม่กล้าถาม ก็เลยไม่รู้

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

3.2.2.3 กิจกรรมที่สามารถส่งเสริมความรู้เรื่องเพศศึกษาในความคิดเห็นของวิทยุรณรงค์

ก. การจัดแสดงละคร เกมสืตอบปัญหา ประกวดเรื่องสั้น

- ผู้นำสนทนา : ให้ครูเขามาพูดกับเรา หรือว่าเป็นนิทรรศการ หรือว่าอะไรอย่างเนี่ย
- ผู้ร่วมสนทนา 1 : ถ้าจัดเป็นนิทรรศการนะคะ บางทีบางคนอาจจะไม่สนใจก็ได้ เพราะมันจะไม่ค่อยมีจุดเด่นของมัน ถ้าเป็นอาจารย์เข้ามาพูด อย่างสมมติว่าในห้องเรารู้สึก

ห้องหนึ่ง ก็มีอาจารย์มาพูดหนึ่งท่าน บางทีบางคนไม่สนใจก็ได้ล่ะคะ น่าจะเป็นเกี่ยวกับการสดมากกว่า

ผู้ร่วมสนทนา 2 : เป็นเกมส์ที่ดี

ผู้ร่วมสนทนา 3 : คิดว่าอาจจะเป็นเกมส์ตอบปัญหาและมีรางวัลให้

ผู้ร่วมสนทนา 4 : ประกวดเขียนเรื่องสั้นเรื่องเพศ

ผู้นำสนทนา : เขียนเรื่องสั้น

ผู้ร่วมสนทนา 4 : ไม่ต้องลงชื่ออย่างเนี่ย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพื่อน หรือว่าถ้าเป็นการเขียนมันจะออกไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นการแสดงจะแสดงออกมามากไม่ได้ หากเป็นคำพูดการที่เขียนจะออกมามากกว่า คำพูดออกมายากกว่า การแสดงไม่รู้จะแสดงอย่างไรถ้ามีเพศสัมพันธ์

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

ข. ฉายสไลด์ ทำแผ่นพับ

ผู้นำสนทนา : แล้วกิจกรรมที่จะทำให้มีความรู้ควรจะเป็นอย่างไร ควรจะเป็นแบบไหน ควรเสริมในวิชาอะไร

ผู้ร่วมสนทนา 1 : เสริมวิชาพลานามัย

ผู้นำสนทนา : ทุกวันนี้มีไหม

ผู้ร่วมสนทนา 2 : มีค่ะ แต่ควรเป็นสไลด์มากกว่า เด็กเค้าจะตั้งใจอยากดูมากกว่า

ผู้ร่วมสนทนา 3 : ว่ารูปต่อไปมันจะมีอะไรบ้าง

ผู้นำสนทนา : นอกจากนี้มีอีกไหม

ผู้ร่วมสนทนา 2 : อาจจะเป็นกระดาษแบบใบ เขียนเนื้อหาสาระเกี่ยวกับโทษ อาจจะแซมอย่างอื่นไปบ้าง มีรูปแบบ เป็นสีสันน่าอ่าน

ผู้นำสนทนา : ยังงั้นทำยังไง

ผู้ร่วมสนทนา 2 : ถ้าไม่เกินงบประมาณน่าจะทำเป็นซีพียู แจก ถ้าเป็นบอร์ดบางคนก็ทำได้ บางคนไม่ได้ดู

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

3.2.3 ค่านิยมเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

จากการสนทนากลุ่มอาสาสมัครนักเรียนได้พบว่า ค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่นในกลุ่มนี้จะเป็นค่านิยมทั้งในเรื่องเพศ และไม่ใช่อะไรเรื่องเพศ ซึ่งได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย

อันควร การขึ้นครูของวัยรุ่นชาย การเที่ยวกลางคืน การไม่ใช่วางอย่างอนามัยกับเพื่อนหรือคู่รัก การมีคู่รักเพราะกลัวเซช การสีกตามอวัยวะต่าง ๆ การเสพยาเสพติด ดังตัวอย่างการสนทนากลุ่ม ดังนี้

- ผู้ร่วมสนทนา 1 : คิดว่าเพื่อนเขาคงมาแล้วให้ฟัง เออ...เราได้กับแฟนแล้วนะ แล้วเซอละ แล้วด้วยความอยากลองนะพี่
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : มีการเปรียบเทียบกัน
- ผู้นำสนทนา : เปรียบเทียบกันหรือ
- ผู้ร่วมสนทนา 3 : ใช่ จะได้นั่งมั่วสุมกับเพื่อนได้ อะ ไรอย่างเนี่ยละ คิดว่าเป็นแฟชั่น ถ้าไม่มีใครแล้วเซช

(กลุ่มสนทนานักเรียนหญิง)

- ผู้นำสนทนา : รู้ไหมว่าวิธีใช่วางอย่างต้องบีบหัวก่อนใส่
- ผู้ร่วมสนทนา 1 : ครับ
- ผู้นำสนทนา : แล้วทำไมพวกเราถึงไม่ชอบใส่กัน
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : เป็นการดูถูกผู้หญิง
- ผู้ร่วมสนทนา 3 : ใส่ไม่ทัน ไม่ได้พกติดตัวไป
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : ถ้าผมพกดูขง แล้วผู้หญิงคันเจอก่อนก็อันตรายนะ หว่าเราไอบ้ากาม

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

- ผู้นำสนทนา : การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย คิดว่ายังไง
- ผู้ร่วมสนทนา 1 : ดีคือเก็บเกี่ยวประสบการณ์ชีวิต
- ผู้ร่วมสนทนา 2 : มันอยู่ที่คนคิด ถ้าวัยรุ่นมองคือการเรียนรู้ ถ้าผู้ใหญ่มองคือการชิงสุกก่อนห่าม

(กลุ่มสนทนานักเรียนชาย)

3.2.4 สรุปผลจากการสนทนากลุ่ม

พบว่าประเด็นใหญ่ ๆ ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ ความสำคัญของครอบครัว ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่วัยรุ่นสนใจ และค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น โดยที่ความสำคัญของครอบครัว เน้นไปที่การปฏิบัติตัวของผู้เป็นพ่อแม่ รวมถึงตัววัยรุ่นเอง ในเรื่องความรู้เรื่องเพศที่วัยรุ่นสนใจ ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทำอย่างไรเมื่อตั้งครรภ์ก่อนถึงวัยอันควร การป้องกันตัวจากโรคเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และการคบเพศ

ตรงข้าม การเสริมสร้างความรู้เหล่านี้ ควรจะมีการจัดเป็นกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ การจัดแสดงละคร ทำแผ่นพับ จัดประชุม จัดเกมส์ตอบปัญหา มีสไลด์ เขียนเรื่องสั้น หรือ นิทรรศการจากการสนทนากลุ่มอาสาสมัครกลุ่มนี้ พบว่า ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การขึ้นครุของวัยรุ่นชาย การเที่ยวกลางคืน การไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับเพื่อนหรือคูรัก การมีคูรักเพราะกลัวเซช การสักตามอวัยวะต่าง ๆ การเสพยาเสพติด นั้นเป็นค่านิยมที่สำคัญของวัยรุ่น ซึ่งก็ให้เกิดการพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น

บทที่ 4

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นผลจากการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในกลุ่มนักเรียนชั้น ปวช. ปี 1 โดยทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการทดสอบก่อนนำจุลสารที่ผลิตโดยกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครเข้าไปเผยแพร่ในโรงเรียน (Pre-test) และครั้งที่สอง ทำการทดสอบในเรื่องเดียวกัน(Post-test) แต่ระยะเวลาห่างจากครั้งแรก 6 เดือน โดยระยะเวลา 6 เดือนนี้เป็นช่วงที่นำจุลสารเผยแพร่เข้าไปในโรงเรียน

การเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ทั้งก่อนและหลังนำจุลสารเข้าไปเผยแพร่)
2. การอ่านจุลสารหลังจากได้นำจุลสารเผยแพร่ในโรงเรียนแล้ว
3. การมีคูรักหรือแฟน และการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง
4. ค่านิยมทางเพศ และค่านิยมที่เกี่ยวข้องของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
5. ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเรื่องเพศ (ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในเรื่องเพศ)
6. การปฏิเสธของนักเรียนหญิงกลุ่มตัวอย่าง เมื่อคูรักแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย

หัวข้อดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างก่อนที่นำจุลสารเข้าไปเผยแพร่

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียน ปวช. ชั้นปีที่ 1 ทุกคน โดยทำการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวนนักเรียนที่ถูกสัมภาษณ์ก่อนที่จะผลิตจุลสารเผยแพร่ในโรงเรียนมีทั้งสิ้น 1,774 คน โดยเป็นนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ คือประมาณร้อยละ 70 และประมาณ 2 ใน 3 ของนักเรียนชั้น ปวช. ปี 1 ทั้งหมด เป็นนักเรียนรอบเช้า ที่เหลือเป็นนักเรียนรอบบ่าย (ตาราง 4.1)

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างหลังที่นำจุลสารเข้าไปเผยแพร่

สำหรับจำนวนนักเรียนที่ถูกสัมภาษณ์หลังจากนำจุลสารเผยแพร่ในโรงเรียนแล้ว มีทั้งสิ้น 1,609 คน เกือบ 3 ใน 4 เป็นนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนรอบเช้า (ร้อยละ 62.4) ประมาณ 1 ใน 4 รายงานว่าเป็นนักเรียนรอบบ่าย แต่ 1 ใน 10 ไม่ตอบว่าเป็นนักเรียนรอบเช้าหรือบ่าย (ตาราง 4.1)

ตาราง 4.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และรอบที่เรียน

	ก่อนมีจุลสาร		หลังมีจุลสาร	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
เพศ				
ชาย	70.5	1250	73.2	1177
หญิง	29.5	524	26.8	423
รวม	100.0	1774	100.0	1609
รอบที่เรียน				
เช้า	66.6	1181	62.4	1004
บ่าย	33.4	593	27.6	444
ไม่ตอบ	-	-	10.0	161
รวม	100.0	1774	100.0	1609

4.2 การอ่านจุลสารที่เผยแพร่ในโรงเรียน

หลังจากที่ผลิตจุลสารโดยกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครแล้ว ได้ทำการเผยแพร่ทั้งสิ้น 6 ฉบับพบว่า มีร้อยละ 12 ที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลย ทั้ง ๆ ที่ได้รับจุลสารดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 88) เคยอ่านจุลสาร โดยที่เกือบ 3 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างได้อ่านจุลสารทุกฉบับ ส่วนที่เหลือ (ประมาณ 1 ใน 3) อ่านจุลสารบางฉบับเท่านั้น เมื่อพิจารณาตามเพศของวัยรุ่นตัวอย่าง พบว่า วัยรุ่นหญิงประมาณร้อยละ 63 และวัยรุ่นชายประมาณร้อยละ 39 อ่านจุลสารทุกฉบับ และสัดส่วนของวัยรุ่นชายที่ไม่เคยจุลสารมีสูงกว่าวัยรุ่นหญิง (ตาราง 4.2)

สำหรับคอลัมน์ที่กลุ่มตัวอย่างชอบอ่านมากที่สุด(ตาราง 4.3) คือ **เรื่องนี้มีข้อคิด** เนื่องจากจากคอลัมน์นี้เป็นเรื่องราวที่ยกตัวอย่างขึ้นมาให้เป็นอุทาหรณ์ของวัยรุ่น และเรื่องที่ถูกคัดเลือกเป็นเรื่องที่สามารถเกิดได้กับวัยรุ่นทุกคนได้ (ดูเนื้อหาจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ได้จากภาคผนวก จ.) รองลงมาคือ คอลัมน์ **กลอนสอนใจ** และ **เด็ก ๆ น้อย ฝากวัยรุ่น** ส่วนคอลัมน์ที่ชอบน้อยที่สุดคือ คอลัมน์ **เล่นกับเกมส์** ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ให้วัยรุ่นตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับคอลัมน์ **เด็ก ๆ น้อย ๆ ฝากวัยรุ่น** หรือ **เรื่องนี้มีข้อคิด** เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กลับไปอ่านในคอลัมน์ทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง

ตาราง 4.2 ร้อยละ และจำนวน ของกลุ่มตัวอย่าง ช่วงหลังจากนำจุลสารเข้าไปเผยแพร่ในโรงเรียน
จำแนกตามการเคยอ่านจุลสาร

การอ่านจุลสาร	ชาย		หญิง		รวม	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
-ไม่เคยอ่านจุลสารเลย	18.9	72	9.1	103	11.6	175
-อ่านจุลสารทุกฉบับ	38.6	147	62.9	710	56.8	857
-อ่านจุลสารบางฉบับ	42.5	162	27.9	315	31.6	477
รวม	100.0	381	100.0	1128	100.0	1509*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่เคยเห็นจุลสารที่จัดทำขึ้น และผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามนี้

ตาราง 4.3 ร้อยละ และจำนวนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้อ่านจุลสารแล้ว และรายงานถึงคอลัมน์ที่ชอบอ่าน

คอลัมน์ที่ชอบ	ชาย		หญิง		รวม	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
บุคคลตัวอย่าง	17.2	53	15.7	161	16.0	214
เด็ก ๆ น้อยฝากวัยรุ่น	30.1	93	43.2	443	40.1	536
เรื่องนี้มีข้อคิด	35.6	110	56.4	579	51.6	689
เล่นกับเกมส์	20.4	63	18.2	187	18.7	250
กลอนสอนใจ	36.2	112	41.5	426	40.3	538
การ์ตูน	41.4	128	37.3	383	38.3	511

4.3 การมีคู่รักหรือแฟน และการมีเพศสัมพันธ์

4.3.1 การมีแฟน

ในเรื่องการมีแฟนหรือคู่รักในขณะที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า หลังมีการเผยแพร่จุลสารแล้วสัดส่วนของการที่ปัจจุบันกำลังมีแฟนน้อยกว่าก่อนมีจุลสาร (ตารางที่ 4.4) โดยเฉพาะนักเรียนชายจะเห็นความแตกต่างได้ชัดเจน สาเหตุที่นักเรียนชายได้รายงานในช่วงก่อนมีจุลสารว่า ตนเองกำลังมีแฟนในสัดส่วนที่สูง อาจจะเนื่องมาจาก การตอบแบบสอบถามในครั้งแรก (ก่อนมีจุลสาร) ผู้ตอบซึ่งเป็นวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นชายไม่อยากจะตอบเรื่องจริง นั่นคือ ผู้ที่ไม่มีแฟน ถ้าตอบว่าตนเองไม่มีแฟน ก็จะรู้สึก “เสียฟอร์ม” จากการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาอนาคต(Future Search Conference)ในกลุ่มอาสาสมัครก่อนมีกิจกรรมเข้าไปในโรงเรียน พบว่า ค่านิยมของวัยรุ่นเรื่องหนึ่งคือ อยากมีแฟน คิดถึงเรื่องการมีคู่รักมากกว่าเรื่องเรียน และมีความคิดว่า การไม่มีแฟนเป็นสิ่งที่เขย นอกจากเรื่องการ “เสียฟอร์ม” หรือความรู้สึกที่เขย หากไม่มีแฟน แล้ว อาจเป็นไปได้ว่า วัยรุ่นตัวอย่างกลุ่มนี้ยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการวิจัยนี้ เนื่องจากโรงเรียนไม่ได้แจ้งให้นักเรียนทราบว่า มีโครงการวิจัยเรื่องนี้เข้ามาทดลองในโรงเรียน และเหตุผลอีกประการคือ คำจำกัดความของคำว่า “แฟน หรือคู่รัก” ในขณะที่ตอบแบบสอบถามครั้งแรก กับครั้งที่สอง อาจมีความแตกต่างกันไป โดยที่ในครั้งแรกคิดว่า เป็นแฟนหรือคู่รัก แต่เมื่อเวลาผ่านไป วัยรุ่นอาจจะไม่คิดว่า ผู้ที่ตนเองคิดว่าเป็นแฟนหรือคู่รักนั้น จะเป็นแฟนหรือคู่รักของตนเองจริง ก็เป็นไปได้ โดยความเป็นจริงของวัยรุ่นจะมีความรักประเภทหนึ่ง เรียกว่า ความรักแบบเด็ก ๆ (Puppy love หรือ Calf love) “เป็นความรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน งามาย ชั่วครู่ชั่วยาม เป็นความรักชนิดไม่มีเหตุผล ไม่สนใจสิ่งใด ๆ มักจะเกิดช่วงวัยรุ่นตอนต้นและตอนกลาง ความรักนี้ไม่จริงจังยั่งยืน หากพบคนใหม่ที่ดูดีกว่า เห็นดีกว่า สวยกว่า หล่อกว่า ก็จะเปลี่ยนไปได้ง่าย ๆ” (พรพิมล เจียมนาครินทร์, 2539)

4.3.2 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก

เนื่องจากคำถามเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะกับผู้หญิง เป็นเรื่องที่ไวต่อความรู้สึก ดังนั้นการถามคำถามตรง ๆ ว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รักหรือไม่ จึงไม่มีในคำถามเชิงปริมาณ แต่จะมีคำถามที่สามารถนำมาอนุมานในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน

ได้ คือ เรื่องการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงต้องมีการให้คำจำกัดความของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงดังนี้

การเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก หมายถึง

1. การไม่เคยปฏิเสธความต้องการทางเพศของคูรักเลย เพราะเต็มใจ
- หรือ 2. การเคยปฏิเสธความต้องการทางเพศของคูรัก แต่ไม่สามารถต้านทานคูรักไม่ได้แม้สักครั้งเดียว
- หรือ 3. การเคยปฏิเสธความต้องการทางเพศของคูรัก แต่บางครั้งก็สำเร็จ บางครั้งก็ไม่สำเร็จ

การไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก หมายถึง การปฏิเสธความต้องการทางเพศของคูรักทุกครั้ง และสามารถเกลี้ยกล่อมให้คูรักสงบใจได้ทุกครั้ง

สำหรับคำถามเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักในแบบสอบถามของนักเรียนชาย เป็นคำถามที่สามารถถามได้ จึงไม่เป็นปัญหาในการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องนี้

ในเรื่องการเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก ได้เลือกตัวอย่างมาเฉพาะผู้ที่เคยมีแฟน และผู้ที่กำลังมีแฟน เท่านั้น พบว่า การเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนและหลังมีจุลสารเผยแพร่ สัดส่วนที่เห็นนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก (ตารางที่ 4.5) คือ สัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระหว่างร้อยละ 15-16 โดยวัยรุ่นหญิงมีประมาณ 1 ใน 10 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ส่วนวัยรุ่นชาย มีประมาณ 1 ใน 4 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนของตน แต่จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าวัยรุ่นหญิงและชายในโรงงานอุตสาหกรรมเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วประมาณร้อยละ 10 และร้อยละ 63 ตามลำดับ (Ford and Kittisuksathit, 1996) นอกจากนี้การศึกษาวัยรุ่นทั่วไปทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน พบว่า วัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ถึงเกือบ 1 ใน 3 ขณะที่วัยรุ่นชายอายุ 15-19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วถึงร้อยละ 97 โดยประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหญิงและชายมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก (Podhisita and Pattaravanich, 1995) และมีการศึกษาเฉพาะนักเรียนและนักศึกษาชายผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว พบว่า ประมาณร้อยละ 73 รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก (สำนักวิจัยเอแบค-เคเอสซีอินเตอร์เนตโพลล์, 2540)

ตาราง 4.4 ร้อยละของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างซึ่งรายงานการมีแฟน/คู่รัก

	<u>ก่อนมีจุดสาร</u>			<u>หลังมีจุดสาร</u>		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไม่เคยมีแฟน/คู่รัก	28.1	27.8	27.9	36.6	29.7	31.5
เคยมี แต่ปัจจุบัน ไม่มี	32.6	32.9	32.8	35.9	32.6	33.5
ปัจจุบันกำลังมี	39.3	39.3	39.3	27.5	37.7	35.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	524	1250	1774	432	1175*	1607*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ตอบว่า ไม่ทราบ ไม่ตอบ

ตาราง 4.5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งรายงานถึงการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รัก

	<u>ก่อนมีจุดสาร</u>			<u>หลังมีจุดสาร</u>		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เคยมีเพศสัมพันธ์	25.5	11.9	16.0	27.3	11.5	15.4
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	74.5	88.1	84.0	72.7	88.5	84.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	376*	868*	1244*	271*	823*	1094*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ตอบว่ายังไม่เคยมีแฟน/คู่รัก และผู้ที่ไม่ตอบ

4.4 ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น และค่านิยมที่เกี่ยวข้อง

ค่านิยมโดยทั่วไปของวัยรุ่นในแต่ละยุค แต่ละสมัยอาจมีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การศึกษานี้ได้สอบถามในเรื่องค่านิยมทั่วไปและค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นของโรงเรียนทดลองแห่งนี้ โดยในแบบสอบถามครั้งแรก (ช่วงก่อนมีกิจกรรม) ไม่มีข้อคำถามเรื่อง “รักใคร่รักจริง” แต่มีคำถามเปิดให้ไว้เป็นอื่น ๆ ซึ่งก็พบคำตอบเรื่อง “รักใคร่รักจริง” จึงนำมาเป็นคำถามข้อหนึ่งในแบบสอบถามครั้งที่ 2 (ช่วงหลังมีจุดสาร) เนื่องจากเห็นว่า เป็นคำถามเรื่องค่านิยมทางเพศ และสิ่งที่พบคือ เมื่อเพิ่มคำถามเรื่อง “รักใคร่รักจริง” เข้าไปแล้วในแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบข้อนี้เสียเป็นส่วนใหญ่ (จากตาราง 4.6) โดยที่ร้อยละของวัยรุ่นหญิงจะสูงกว่าวัยรุ่นชายเล็กน้อย อย่างไรก็ตามคำว่า “รัก” ในคำถาม

“รักใคร่รักจริง” นี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างอาจให้คำจำกัดความไม่เหมือนกัน อาจจะหมายถึงความรักที่มีต่อเพื่อนรวมอยู่ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้สัดส่วนผู้ที่ตอบคำถามนี้ก็จะสูง เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้คำสำคัญกับการคบเพื่อน ซึ่งบางครั้งการที่เพื่อนปฏิเสธอาจทำให้วัยรุ่นเสียใจจนต้องหันมาทำอันตรายตนเองได้ (พรพิมล เกียรติภากรินทร์, 2539)

ตาราง 4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเฉพาะผู้ที่รายงานว่าตนเองมีค่านิยมเกี่ยวกับเพศและสิ่งเสพติดและค่านิยมต่าง ๆ (นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนทั้งผู้ที่เคยอ่านและไม่เคยอ่านจุลสาร)

ค่านิยม	ก่อนมีจุลสาร		หลังมีจุลสาร	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
การขึ้นครู	11.1	-	9.7	-
เที่ยวกลางคืน	28.6	-	29.6	11.8
สูบบุหรี่	16.0	6.2	12.7	2.8
สิ่งเสพติดอื่น	8.2	3.6	5.6	1.8
เปลี่ยนคู่วาง/เปลี่ยนแฟนบ่อย	15.4	19.4	17.8	8.0
รักใคร่รักจริง	0.3	0.3	79.1	81.2
เที่ยวห้างสรรพสินค้า	2.7	0.1	-	0.6
เล่นกีฬา ไม่ดึกดื่นเสพยา	-	-	2.8	0.2
แต่งกายตามแฟชั่น	-	-	1.4	0.6
ต้องการคนดีที่สุด	0.8	0.2	-	0.1
แน่ใจจึงคิดจริงจัง	1.0	-	0.2	0.2
ตั้งใจในสิ่งที่ดี	-	-	0.2	-
ทุ่มเทกับคนที่รักมาก	-	-	-	0.1
แต่ไม่ยอมเสียอะไรให้เขา ๆ				
การพนัน	-	-	0.2	-

รองจากการค่านิยม “รักใคร่รักจริง” พบว่า ช่วงก่อนและหลังมีจุลสาร นักเรียนชายมีค่านิยมการเที่ยวกลางคืนมากที่สุด แม้ว่าเป็นช่วงหลังที่จุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้วก็ตาม การเที่ยวกลางคืนก็ยังเป็นค่านิยมของนักเรียนชาย (ช่วงก่อนมีจุลสาร ประมาณร้อยละ 29 และ

ช่วงหลังประมาณร้อยละ 30) จากการทำสนทนากลุ่มอาสาสมัครนักเรียนชาย พบว่า สถานที่ที่วัยรุ่นกลุ่มนี้รายงานที่ชอบไปเที่ยวในเวลากลางคืนมากที่สุดคือ ดิสโกเธค เพราะบรรยากาศมีคัลล์ แสงไฟน้อยสามารถที่จะแสดงปฏิกิริยาทางเพศได้ดีกว่าที่อื่น

จิน (นามสมมติ) : สถานที่ที่วัยรุ่นจะจีบกัน คือ โรงหนัง หรือในรถ มันมีคัลล์ มือ
ค้อย ๆ เลื้อย ฮือ.. ในรถจูบได้ กอดได้

ชาย (นามสมมติ) : สถานที่ที่ติดกันมากคือ รถ มือ ไม่เป็นพัลวันเลย
(กลุ่มสนทนาวัยรุ่นชาย)

สำหรับนักเรียนหญิงนั้น เนื่องจากในแบบสอบถามครั้งแรก (ช่วงก่อนมีจุลสาร) ไม่ได้ใส่คำถามเรื่องเที่ยวกลางคืนไว้ ดังนั้นข้อมูลในเรื่องการเที่ยวกลางคืนจึงไม่ปรากฏให้เห็น แต่ในแบบสอบถามครั้งที่ 2 (ช่วงหลังมีจุลสาร) ได้เพิ่มข้อคำถามนี้ จึงปรากฏว่า นักเรียนหญิงตอบข้อคำถามนี้ร้อยละ 12

แต่อย่างไรก็ตาม ช่วงหลังมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว ค่านิยมเรื่องการเปลี่ยนคู่วางหรือการเปลี่ยนแฟนบ่อยในกลุ่มนักเรียนชายตัวอย่างก็มีสัดส่วนที่สูงกว่าช่วงก่อนมีจุลสารเล็กน้อย ซึ่งตรงข้ามกับนักเรียนหญิง พบว่า สัดส่วนของการเปลี่ยนคู่วางหรือเปลี่ยนแฟนช่วงหลังมีกิจกรรมแล้วลดลงอย่างรวดเร็วจากช่วงก่อน ส่วนค่านิยมการขึ้นครุของนักเรียนชายในช่วงหลังมีจุลสารได้ลดลงจากช่วงก่อนเล็กน้อย

สำหรับค่านิยมเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ สิ่งเสพติด และการสูบบุหรี่ พบว่า สัดส่วนของทั้งนักเรียนชายและหญิงในช่วงหลังมีจุลสารได้ลดลงกว่าช่วงก่อน อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีค่านิยมเช่นนี้อยู่ โดยที่ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาอนาคตพบว่า การสูบบุหรี่ การดิดยาเสพติดเป็นค่านิยมหนึ่งที่มีในกลุ่มวัยรุ่น โดยเหตุผลของการสูบบุหรี่และการดื่มสุราคือ การเสริมบุคลิกภาพ “เท่” ของวัยรุ่น

ส่วนค่านิยมซึ่งไม่ได้รายงานว่าเกิดขึ้นช่วงก่อนมีจุลสาร แต่พอช่วงหลังมีจุลสารได้รายงานว่าเป็นค่านิยมที่เกิดขึ้น คือ เล่นกีฬา แต่งกายตามแฟชั่น แน่ใจจึงคิดจริงจัง ตั้งใจในสิ่งที่ดี และการทุ่มเทกับคนรักมากแต่ไม่ยอมเสียอะไรให้ง่าย ๆ แต่ค่านิยมดังกล่าวเหล่านี้มีสัดส่วนที่น้อยมาก

เมื่อมาพิจารณาเฉพาะเรื่องค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในช่วงหลังมีจุลสารโดยจำแนกตามการอ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” (ตาราง 4.7) พบว่า ค่านิยม “รักใคร่รักจริง” ในนักเรียนชายมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยที่นักเรียนชายผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารนี้เลยมี

ค่านิยมเรื่อง “รักใคร่รักจริง” ถึงร้อยละ 77 ขณะที่ผู้ที่เคยอ่าน (ทุกฉบับและบางฉบับ) มีสัดส่วนสูงกว่าเล็กน้อยคือ ร้อยละ 82 สำหรับนักเรียนหญิงก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่มีค่านิยมเรื่อง “รักใคร่รักจริง” ไม่ค่อยมีความแตกต่างกัน คือประมาณ 4 ใน 5 ของนักเรียนหญิงไม่ว่าจะอ่าน จุลสารหรือไม่ ก็มีค่านิยมนี้

ยิ่งไปกว่านั้น ค่านิยมการขึ้นครูของนักเรียนชาย ยังพบว่า ผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารกลับมี สัดส่วนเรื่องค่านิยมนี้ต่ำกว่าผู้ที่เคยอ่าน นั่นแสดงว่า การอ่านจุลสารกลับมีผลในทางบวกต่อ ค่านิยมการขึ้นครู ซึ่งก็เป็นไปได้เพราะ จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ทั้ง 6 ฉบับที่ผลิตออกมาไม่ได้มี เนื้อหาในการห้ามค่านิยมในเรื่องดังกล่าว เพียงยกตัวอย่างให้เห็นว่าการขึ้นครูเป็นการกระทำที่ เสี่ยงต่อเอคส์ โดยให้วัยรุ่นได้คิดเอง อย่างไรก็ตามก็มีการกล่าวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ทุกครั้งต้องใช้ถุงยางอนามัยด้วย ด้วยเหตุนี้อาจยังเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นผู้ที่คิดในเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกลับมีแรงจูงใจที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ปลอดภัยมากขึ้น

สำหรับค่านิยมเรื่องการเที่ยวกลางคืนและการเปลี่ยนคู่วางบอย นั้น พบว่า นักเรียนทั้ง ชายและหญิง ผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารมีสัดส่วนการเที่ยวกลางคืนและการเปลี่ยนคู่วางมากกว่าผู้ที่ เคยอ่านจุลสาร

สรุปได้ว่า ค่านิยมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ อัน ได้แก่ ค่านิยมเรื่อง “รักใคร่รักจริง” ค่านิยม “เที่ยวกลางคืน” และค่านิยม “เปลี่ยนคู่วางหรือ เปลี่ยนแฟนบอย” โดยที่วัยรุ่นชายมีค่านิยมเหล่านี้สูงกว่าวัยรุ่นหญิง ยกเว้นค่านิยมเรื่อง “รัก ใคร่รักจริง” จะเห็นว่า นักเรียนหญิงมีสัดส่วนที่สูงกว่าเล็กน้อย ส่วนค่านิยมอื่น เช่น การสูบ บุหรี่ และสิ่งเสพติด เป็นค่านิยมที่พบในการศึกษานี้ด้วย แต่สัดส่วนไม่สูงนัก อย่างไรก็ตามได้ พิจารณาค่านิยมทางเพศจำแนกตามการอ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” พบว่า การได้อ่านจุลสาร มี ผลต่อค่านิยมเรื่อง “รักใคร่รักจริง” น้อยมาก เนื่องจากความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้ที่ไม่เคย อ่านจุลสารและผู้ที่เคยอ่านนั้นไม่ค่อยมีมากนัก อาจจะเป็นเพราะเหตุผลที่กล่าวมาแล้วคือ คำ จำกัความของคำว่า “รัก” ของวัยรุ่นในเรื่อง “รักใคร่รักจริง” อาจจะหมายถึงเพื่อนรวมอยู่ ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การอ่านจุลสารหรือไม่จึงไม่มีความแตกต่างกัน ด้วยวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญ กับเพื่อนอยู่แล้ว สำหรับค่านิยมเรื่อง “การขึ้นครู” พบว่า นักเรียนชายผู้ซึ่งอ่านจุลสารมี แนวโน้มที่จะมีค่านิยมเรื่อง “การขึ้นครู” สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้อ่าน ด้วยเหตุผลว่า เนื้อหาของจุลสาร ทำให้นักเรียนที่ได้อ่านมั่นใจในการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการในการมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกมากขึ้น ส่วนค่านิยมเรื่อง “การเที่ยวกลางคืน” และ “การเปลี่ยนคู่วางบอย” พบว่า ผู้ที่ไม่ได้อ่านจุลสารมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมสองประเภทนี้สูงกว่าผู้ที่อ่านเคยอ่านจุลสาร

อย่างไรก็ตาม ค่านิยม หรือทัศนคติเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลามากในการเรียนรู้เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การที่ค่านิยม เรื่อง “รักใคร่รักจริง” หรือ “การขึ้นครุ” ไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางบวกกับการอ่านจุลสาร จึงเป็นเรื่องที่ไม่แปลกนัก เนื่องจากการใช้เวลาเพียง 6 เดือน และมีจุลสารเผยแพร่เพียง 6 ฉบับ คงไม่ได้ทำให้ค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว วัยรุ่นอาจมีความรู้มากขึ้น แต่ค่านิยมยังคงต้องใช้เวลามากกว่าที่ศึกษานี้ทำการทดลอง

ตาราง 4.7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเฉพาะผู้ที่รายงานว่าตนมีค่านิยมทางเพศ (หลังที่มีจุลสารเผยแพร่แล้ว) จำแนกตามเพศ และการอ่านจุลสาร

ค่านิยมทางเพศ	ชาย			หญิง		
	ไม่เคย	เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	เคย
	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน
	จุลสาร	ทุกฉบับ	แต่บางฉบับ	จุลสาร	ทุกฉบับ	แต่บางฉบับ
ขึ้นครุ	4.4	10.2	10.0	-	-	-
เที่ยวกลางคืน	42.9	20.9	31.4	14.7	9.7	14.7
เปลี่ยนคู่นอนบ่อย	21.7	15.9	15.4	16.1	7.1	7.9
รักใคร่รักจริง	77.1	81.9	81.5	80.2	81.9	79.9

4.5 ความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องเพศ

ในประเด็นเรื่องความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องเพศนี้ ได้แบ่งความคิดเห็น

1. ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่ออุ้งยางอนามัย
2. ความคิดเห็นของวัยรุ่นชายในเรื่องการคำนึงถึงความรู้สึกของคู่รัก
3. ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงในเรื่องการแสดงความต้องการทางเพศของ

เพศชาย

ซึ่งประเด็นทั้งสามมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.5.1 ความคิดเห็นของวัยรุ่นต่อถุงยางอนามัย

ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อถุงยางอนามัย ได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ประเด็นคือ

1. ความคิดเห็นต่อความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการป้องกันการตั้งครรภ์
2. ความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุปการที่มีเพศสัมพันธ์ในอนาคต

4.5.1.1 ความคิดเห็นต่อความสามารถของถุงยางในการป้องกันโรคเอดส์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการป้องกันการตั้งครรภ์

พบว่า ทั้งช่วงก่อนและหลังมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียน ประมาณ 4 ใน 5 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าถุงยางอนามัยมีความสามารถในการป้องกันเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ และป้องกันการตั้งครรภ์ได้ (จากตาราง 4.8) แต่แนวโน้มที่นักเรียนจะรายงานถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในช่วงหลังนั้นมีสูงกว่าช่วงก่อนมีจุลสารเล็กน้อย เมื่อมาพิจารณาตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่เห็นความสามารถของถุงยางอนามัยในเรื่องทั้ง 3 ประการ (ป้องกันเอดส์ ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ และป้องกันการตั้งครรภ์) ดีขึ้นกว่าช่วงก่อนมีจุลสาร ขณะที่นักเรียนชายกลุ่มตัวอย่างพบว่า แนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยลดลงกว่าช่วงก่อนมีจุลสาร (ความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ และในการป้องกันการตั้งครรภ์) ยกเว้นเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ยังคงมีสัดส่วนใกล้เคียงกันทั้งสองช่วง แต่อย่างไรก็ตาม ร้อยละของนักเรียนชายที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันทั้ง 3 ประการนี้สูงกว่านักเรียนหญิง

จากสัดส่วนภาพรวมในเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถของถุงยางอนามัยที่เพิ่มขึ้นในช่วงหลังมีจุลสาร ทำให้การศึกษานี้ได้นำเรื่องการได้อ่านจุลสาร มาพิจารณาด้วย (ตาราง 4.9) พบว่า แม้ว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงกลุ่มตัวอย่างจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในเรื่องการเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในช่วงหลังที่มีจุลสารเข้าไปในโรงเรียน ดังที่ได้เสนอในตารางที่ 4.8 ก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่า จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” จะมีผลต่อความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงที่มีต่อความสามารถของถุงยางอนามัยทุกเรื่อง เนื่องจากจะ

เห็นว่า ในเรื่องความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ และในการป้องกันการตั้งครรภ์ นักเรียนหญิงกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลยมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยมากกว่าผู้ที่เคยอ่านจุลสาร ขณะที่นักเรียนหญิงผู้ที่เคยอ่านจุลสารมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร

ตาราง 4-8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กล่าวถึงความสามารถของถุงยางอนามัย

	ก่อนมีจุลสาร			หลังมีจุลสาร		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ความสามารถของถุงยางอนามัย						
ในการป้องกันเอดส์						
ได้	90.0	79.9	82.9	88.5	84.9	85.8
ไม่ได้	10.0	20.1	17.1	11.5	15.1	14.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	510*	1224*	1734*	425*	1162*	1587*
ความสามารถของถุงยางอนามัย						
ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์						
ได้						
ได้	85.3	73.7	77.1	86.0	81.7	82.9
ไม่ได้	14.7	26.3	22.9	14.0	18.3	17.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	503*	1203*	1706*	421*	1142*	1563*
ความสามารถของถุงยางอนามัย						
ในการป้องกันการตั้งครรภ์						
ได้	90.3	75.8	80.0	89.4	79.4	82.1
ไม่ได้	9.7	24.2	20.0	10.6	20.6	17.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	504*	1215*	1719*	425	1154*	1579*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ

ตาราง 4.9 ร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทักกล่าวถึงความสามารถของอุ้งยางอนามัย (ช่วงหลังมีจุดสาร)
จำแนกตามเพศ และการอ่านจุดสาร

ความสามารถของอุ้งยางอนามัย	ชาย			หญิง		
	ไม่เคย	เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	เคย
	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน
	จุดสาร	ทุก ฉบับ	แต่ บาง ฉบับ	จุดสาร	ทุก ฉบับ	แต่ บาง ฉบับ
ความสามารถของอุ้งยางอนามัย						
ในการป้องกันเอดส์						
ได้	86.1	92.5	85.4	86.3	84.8	85.2
ไม่ได้	13.9	7.5	14.6	13.7	15.2	14.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	72	147	158	102	703	310
ความสามารถของอุ้งยางอนามัย						
ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์						
ได้	90.3	88.4	84.0	79.8	81.3	84.0
ไม่ได้	9.7	11.6	16.0	20.2	18.7	16.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	72	146	156	99	689	307
ความสามารถของอุ้งยางอนามัย						
ในการป้องกันการตั้งครรภ์						
ได้	88.9	91.2	87.3	82.5	78.4	81.9
ไม่ได้	11.1	8.8	12.7	17.5	21.6	18.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	72	147	158	103	696	309

ส่วนในนักเรียนชายนั้น แม้ว่าแนวโน้มในเรื่องความคิดเห็นต่อความสามารถของถุงยางอนามัยจะไม่เพิ่มขึ้นมากนักในช่วงหลังที่มีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว แต่เมื่อได้นำการอ่านจุลสารมาพิจารณา กลับพบในทางตรงข้ามกับนักเรียนหญิง นั่นคือ นักเรียนชายกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เคยอ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ และการป้องกันการตั้งครรภ์สูงกว่าผู้ที่เคยอ่านบางฉบับ และผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลย แต่สำหรับในเรื่องความสามารถในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ พบว่า ผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารกลับมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยสูงกว่าผู้ที่เคยอ่านจุลสาร

4.5.1.2 ความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุปการะ หากมีเพศสัมพันธ์ใน

อนาคต

แม้ว่า ในเรื่องความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุปการะ เมื่อเกิดมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต อาจจะไม่เป็นดังที่รายงานไว้เมื่อถึงเวลาที่นักเรียนวัยรุ่นกลุ่มนี้มีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปการะ จริง ๆ แต่อย่างน้อยก็สามารถมองเห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้คิดอย่างไรต่อถุงยางอนามัย

ตาราง 4.10 พบว่า ช่วงหลังจากมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนประมาณ 4 ใน 5 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คิดจะใช้ถุงยางอนามัยในอนาคตเมื่อเกิดมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปการะ ซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มจากช่วงก่อนมีจุลสารอย่างเห็นชัด (ช่วงก่อนมีจุลสารได้รายงานการคิดจะใช้ประมาณ 3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่าง) และสัดส่วนของการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยในนักเรียนหญิงกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและช่วงหลังมีสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ถ้าพิจารณาสัดส่วนการเปลี่ยนแปลง ก็พบว่า สัดส่วนการเปลี่ยนแปลงจากช่วงก่อนและหลังมีจุลสารในกลุ่มนักเรียนหญิงเห็นได้ชัดเจนกว่ากลุ่มนักเรียนชาย (การคิดจะใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มนักเรียนชายมีประมาณร้อยละ 65 ในช่วงก่อนมีจุลสารได้เพิ่มขึ้นมาเป็นประมาณร้อยละ 69 ในช่วงหลัง ส่วนการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มนักเรียนหญิงมีประมาณร้อยละ 77 ในช่วงก่อน ได้เพิ่มมาเป็นร้อยละ 86 ในช่วงหลัง)

ตาราง 4.10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนซึ่งรายงานในเรื่องความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก ถ้าหากมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต

	ก่อนมีจุดสาร			หลังมีจุดสาร		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
คิดจะใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือไม่						
คิดจะใช้	64.6	77.3	73.5	68.8	86.0	81.3
ไม่คิดจะใช้	34.2	19.9	24.2	31.2	14.0	18.7
ไม่แน่ใจ	1.2	2.8	2.3	-	-	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	511*	1199*	1710*	401*	1078*	1479*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ตอบว่า ไม่ทราบ ไม่ตอบ

จากตาราง 4.11 ก็ยังคงยืนยันว่า สัดส่วนการเปลี่ยนแปลงจากก่อนและหลังมีจุดสารในกลุ่มนักเรียนหญิงเห็นได้ชัดเจนกว่ากลุ่มนักเรียนชาย แม้ว่าจะน่าประหลาดใจเรื่องการเคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักมาพิจารณาด้วยก็ตาม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักมาแล้ว มีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงของการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุดคือจากร้อยละ 51.6 เป็นร้อยละ 56.9 อย่างไรก็ตาม จะพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหญิงและชายผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนมาแล้วนั้น มีสัดส่วนการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยต่ำกว่า ผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์หรือผู้ที่ไม่เคยมีแฟนเลย (ไม่ว่าจะช่วงก่อนและหลังมีจุดสาร) จากการสนทนากลุ่มของวัยรุ่นทั้งหญิงและชายให้เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นเพราะ ถ้าใช้ถุงยางอนามัยแล้วความเป็นธรรมชาติก็จะหมดไป แต่ถ้าไม่ใช้จะเกิดความสนุกในการมีเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นทั้งหญิงและชายในโรงเรียนอาชีวศึกษาที่รายงานว่า “ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง” มีสัดส่วนที่สูงกว่าวัยรุ่นสายสามัญและระดับอุดมศึกษา (อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์, 2538)

เมื่อนำการอ่านจุดสารมาพิจารณา (ตาราง 4.12) พบว่า นักเรียนหญิงและชายกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เคยอ่านจุดสารทุกฉบับมีแนวโน้มที่คิดจะใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่าน

ตาราง 4.11 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนซึ่งรายงานในเรื่องความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก ถ้าหากมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต จำแนกตามการเคยมีเพศสัมพันธ์

	ชาย			หญิง		
	เคยมีแฟน/ปัจจุบันกำลังมี			เคยมีแฟน/ปัจจุบันกำลังมี		
	ไม่เคยมี แฟน/คูรัก	เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมี แฟน/คูรัก	เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมีเพศ สัมพันธ์
ก่อนมีจุดสาร						
คิดจะใช้ถุงยาง	65.0	51.6	68.7	79.5	71.3	77.0
ไม่คิดจะใช้ถุงยาง	33.6	46.3	30.5	17.5	24.8	20.5
ไม่แน่ใจ	1.4	2.1	0.7	3.0	4.0	2.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	140	95	275	337	101	732
หลังมีจุดสาร						
คิดจะใช้ถุงยาง	71.7	56.9	72.3	87.7	77.4	85.7
ไม่คิดจะใช้ถุงยาง	28.3	43.1	27.7	12.3	22.6	14.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	138	72	188	310	93	672

ตาราง 4.12 ร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายงานในเรื่องความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรัก ถ้าหากมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามเพศ และการอ่านจุลสาร

ความสามารถของถุงยางอนามัย	ชาย			หญิง		
	ไม่เคย	เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	เคย
	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน	อ่าน
	จุลสาร	ทุกฉบับ	แต่บางฉบับ	จุลสาร	ทุกฉบับ	แต่บางฉบับ
คิดจะใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือไม่						
คิดจะใช้	69.1	72.3	66.9	82.7	86.4	87.6
ไม่คิดจะใช้	30.9	27.7	33.1	17.3	13.6	12.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	68	137	151	98	648	290

4.5.1.3 สรุป โดยส่วนใหญ่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในเรื่องการป้องกันเอดส์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการป้องกันการตั้งครรภ์ มีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงหลังมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียน โดยที่นักเรียนหญิงมีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงระหว่างสองช่วงเวลานี้สูงกว่านักเรียนชาย อย่างไรก็ตาม ร้อยละของนักเรียนชายในเรื่องเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยทั้ง 3 ประเด็นมีสูงกว่านักเรียนหญิง และเมื่อนำการอ่านจุลสารมาพิจารณา พบว่า ในกลุ่มนักเรียนหญิงผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลยกลับมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันเอดส์และการป้องกันการตั้งครรภ์สูงกว่าผู้ที่เคยอ่านจุลสาร อาจเป็นเพราะปัจจุบันการรณรงค์เรื่องถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์มีมากทำให้นักเรียนหญิงรู้ถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความรู้จากจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” และการตั้งครรภ์เป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้หญิง การพยายามหาข้อมูลในเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์มาเพื่อป้องกันตนเองจึงเป็นสิ่งที่ผู้หญิงต้องค้นคว้าอ่านจากแหล่งต่าง ๆ โดยมีต้องรอเพียงจุลสารที่ผลิตขึ้นโดยกลุ่ม

นักเรียนด้วยกันนี้ อย่างไรก็ตามนักเรียนหญิงผู้ที่เคยอ่านจุลสารมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร

แต่ในทางตรงข้าม ในกลุ่มนักเรียนชายผู้ที่เคยอ่านจุลสารกลับเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์และการป้องกันการตั้งครรภ์สูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร ขณะที่นักเรียนชายผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารมีแนวโน้มที่เห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้ที่เคยอ่านจุลสาร จากการศึกษาประชากรไทยผู้นับถือศาสนาพุทธทั่วประเทศ อายุ 15-49 ปี จำนวน 2,801 คน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ชายสามารถบอกชื่อโรคทางเพศสัมพันธ์ได้มากกว่าผู้หญิง นั่นแสดงว่าผู้ชายมีความสนใจในเรื่องโรคทางเพศสัมพันธ์มากกว่า (Sittitrai et al, 1992) ด้วยเหตุนี้จึงมีความเป็นไปได้มากที่นักเรียนชายของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลยจะมีความรู้เรื่องโรคทางเพศสัมพันธ์เนื่องจากโดยปกติเพศชายเป็นเพศที่มีความสนใจและมีความรู้เรื่องโรคทางเพศสัมพันธ์ และย่อมหมายถึงการรู้ว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ด้วย ส่วนนักเรียนชายผู้ที่อ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” จะให้ความสำคัญอย่างมากต่อโรคเอดส์และการตั้งครรภ์มากกว่าโรคทางเพศสัมพันธ์ เนื่องจากในจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ได้มีการกล่าวถึงเรื่องโรคเอดส์ และการตั้งครรภ์ จึงทำให้นักเรียนชายผู้ที่อ่านจุลสารเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์และป้องกันการตั้งครรภ์มากกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร

สำหรับในเรื่องการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยในอนาคตกับคูรักรักของตนนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยในเรื่องนี้ทั้งช่วงก่อนและหลังมีจุลสาร โดยสังเกตได้จากสัดส่วนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายในเรื่องการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรักในอนาคต ทั้ง ๆ ที่ในเรื่องความคิดเห็นในเรื่องความสามารถของถุงยางอนามัยของนักเรียนชายมีสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ผิดปกติ เนื่องจากนักเรียนชายส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่ลบต่อถุงยางอนามัยข้อหนึ่งว่า ใส่แล้วความรู้สึกทางเพศจะลดลง และในช่วงหลังที่จุลสารได้เข้าไปโรงเรียน ได้ตามเหตุผลของการไม่คิดจะใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรัก ซึ่งก็พบว่า ผู้ที่ไม่คิดจะใช้ส่วนใหญ่เป็นเพราะว่า ไม่สนุก และยังไม่ถึงเวลามีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสองเหตุผลนี้มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 17 (ถ้าไม่นับผู้ที่ไม่ตอบเหตุผลมา ก็ถือว่า สองเหตุผลเป็นเหตุผลที่ตอบมากที่สุด ดูในตารางภาคผนวก ฉ.1) นอกจากนี้ได้พบว่าผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรักมีแนวโน้มที่คิดจะใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และผู้ที่ยังไม่เคยมีแฟนเลย สิ่งที่พบอีกประเด็นคือ การได้เคยอ่านจุลสารมีแนวโน้มทำให้มีการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มมากขึ้น

4.5.2 ความคิดเห็นของวัยรุ่นชายในเรื่องการคำนึงถึงความรู้สึกของคู่รัก

เพศชายมักถูกกล่าวหาว่า การมีเพศสัมพันธ์ของเขาเป็นเพียงอารมณ์ปรารถนาธรรมดา ๆ จะเกิดขึ้นกับใครก็ได้ที่เขาพอใจ โดยไม่จำเป็นต้องมีความรัก (โครงการจัดตั้งเครือข่ายนิสิตนักศึกษาเพื่อป้องกันโรคเอดส์, ม.ป.ป.) ดังนั้นคำถามที่ต้องการศึกษาคือ เพศชายมีความคิดมีความรู้สึกอย่างไรในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยการศึกษาจะแบ่งเป็น 3 ประเด็นคือ

1. ความต้องการขั้นต่อไปเมื่อได้จับมือ โอบกอดคู่รัก
2. การคำนึงถึงความรู้สึกของคู่รัก เมื่อตนต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย
3. การเสียใจเมื่อได้ล่วงเกินหรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก

4.5.2.1 ความต้องการขั้นต่อไปเมื่อได้จับมือ โอบกอดคู่รัก

มีการกล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายมีลักษณะ “ได้คืบจะเอาศอก” หรือมีคำพูดของผู้ใหญ่ที่เตือนวัยรุ่นว่า อย่าให้ผู้ชายจับมือถือแขน เพราะนั่นเป็นหนทางแรกทีนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้พบว่า ช่วงก่อนมีจุลสาร ส่วนใหญ่นักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่าง (เฉพาะผู้ที่เคยจับมือคู่รักหรือแฟนของตน) รายงานว่า อยากใกล้ชิดมากกว่าการได้แค่จับมือหรือโอบกอดคู่รัก รองลงมา ประมาณร้อยละ 40 รายงานว่า ไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากกว่าการจับมือหรือโอบกอด ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 14 รายงานว่าอยากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก แต่ช่วงหลังที่จุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว ส่วนใหญ่รายงานว่าไม่อยากทำอะไรเกินเลยไปมากกว่าการจับมือหรือโอบกอด ซึ่งมีสัดส่วนสูงขึ้น ขณะที่การรายงานว่ายากใกล้ชิดมากกว่าการจับมือหรือโอบกอดลดลง อย่างไรก็ตาม การรายงานว่ายากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักกลับเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้มีไม่มากนัก (ตาราง 4.13)

เมื่อนำการได้อ่านจุลสารมาพิจารณา แนวโน้มที่นักเรียนชายผู้ที่เคยอ่านจุลสาร(ทั้งที่เคยอ่านทุกฉบับและบางฉบับ)จะรายงานว่าไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากไปกว่าการจับมือหรือโอบกอดมีสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร ขณะเดียวกันการรายงานว่ายากใกล้ชิดมากกว่านี้มีในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารมากที่สุด แต่การรายงานว่ายากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักมีสัดส่วนไม่ค่อยแตกต่างกันนักในกลุ่มผู้ที่เคยอ่านและไม่เคยอ่านจุลสาร

อย่างไรก็ตามแนวโน้มที่แสดงในตาราง 4.14 นี้ก็สามารถทำให้เห็นว่า การอ่านจุลสารมีแนวโน้มทำให้ความต้องการทางเพศที่มีต่อคู่รักของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างได้ลดลงบ้าง

ตาราง 4.13 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้จับมือ หรือ โอบกอดคู่รัก

	ก่อนมีจุลสาร	หลังมีจุลสาร
- ไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากกว่านี้	39.0	44.6
- อยากใกล้ชิดมากกว่านี้	47.6	36.5
- อยากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก	13.5	18.9
รวม	100.0	100.0
จำนวน	349*	249*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ยังไม่เคยมีคู่รัก/แฟน และผู้ไม่ตอบ

ตาราง 4.14 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้จับมือ หรือ โอบกอดคู่รัก (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร

	ไม่เคยอ่านจุลสาร	เคยอ่านทุกฉบับ	เคยอ่าน แต่บางฉบับ
- ไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากกว่านี้	42.9	49.5	46.6
- อยากใกล้ชิดมากกว่านี้	38.1	33.3	34.1
- อยากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก	19.0	17.2	19.3
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	42	93	88

4.5.2.2 การคำนึงถึงความรู้สึกของคู่รัก เมื่อตนต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

ช่วงหลังที่มีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว พบว่า การเคยนึกถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย นั้นกลับต่ำกว่าในช่วงก่อนเล็กน้อย (ตาราง 4.15) และเมื่อนำการอ่านจุลสารมาพิจารณาก็พบว่า แม้ว่านักเรียนชายผู้ที่เคยอ่านจุลสารมี

สัดส่วนของการเคยนึกถึงความรู้สึกของคู่รักก็ตาม แต่สัดส่วนดังกล่าวก็ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก (ตาราง 4.16)

ตาราง 4.15 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

	ก่อนมีจุลสาร	หลังมีจุลสาร
เคยนึกถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตน		
ต้องการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่		
เคย	78.1	75.7
ไม่เคย	21.9	24.3
รวม	100.0	100.0
จำนวน	96	74

ตาราง 4.16 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร

	ไม่เคยอ่านจุลสาร	เคยอ่านทุกฉบับ	เคยอ่าน แต่บางฉบับ
เคยนึกถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตน			
ต้องการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่			
เคย	75.0 (16)	76.2 (16)	78.6 (22)
ไม่เคย	25.0 (4)	23.8 (5)	21.4 (6)
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	16*	21*	28*

หมายเหตุ * ไม่รวมกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบ

อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้ถามถึงเรื่องหรือเหตุผลที่นึกถึงความรู้สึกของคู่รัก ได้พบว่า ในช่วงก่อนมีจุลสาร นักเรียนชายส่วนใหญ่ได้คิดถึงความรู้สึกของคู่รักในเรื่อง “ความต้องการของคู่รักว่าต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตนหรือไม่” เป็นอันดับแรก รองลงมาคิดถึงความรู้สึกของคู่รัก เพราะ “นึกเกรงใจคู่รักหากมีเพศสัมพันธ์ด้วย” (ดูตารางจากภาค

ผนวก จ.2) และช่วงหลังมีจุดสสารพบว่า การคิดถึงความต้องการของคู่รักที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนนั้นลดลง การเกรงใจคู่รักหากมีเพศสัมพันธ์ด้วยก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นมากนัก และในช่วงหลังมีจุดสสารนี้มีสิ่งที่ยัยรุ่นนึกถึงเพิ่มจากช่วงก่อนคือ การกลัวว่าคู่รักจะท้อง, คิดว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี, กลัวหมกอนาคต และกลัวพ่อแม่รู้

4.5.2.3 การเสียใจเมื่อได้ล่วงเกินหรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก

สำหรับในเรื่องการเคยเสียใจกับการได้ล่วงเกินหรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก นั้น พบว่า ช่วงก่อนมีจุดสสาร ส่วนใหญ่ไม่เคยเสียใจ แต่พอในช่วงหลังมีจุดสสารแล้วกลับพบว่า สัดส่วนการเสียใจในการกระทำความผิดได้เพิ่มขึ้นมาเล็กน้อยทำให้การเคยเสียใจและไม่เคยเสียใจมีร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 50 (ตาราง 4.17) เมื่อได้นำการอ่านจุดสสารมาพิจารณา พบว่า การเคยอ่านจุดสสารไม่ว่าจะเคยอ่านทุกฉบับหรืออ่านบางฉบับก็ตาม มีสัดส่วนของการรายงานว่าจะเคยเสียใจกับการกระทำของตนเองสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุดสสารเลย (ตาราง 4.18) ส่วนเรื่องเหตุผลของการรายงานว่าจะเสียใจนั้น ส่วนใหญ่ในช่วงหลังมีจุดสสารแล้วรายงานว่าเสียใจเนื่องจาก “คู่รักรับไม่ได้กับการกระทำของตนเอง” ซึ่งเหตุผลนี้มีสัดส่วนที่สูงกว่าช่วงก่อน นอกจากเหตุผลในเรื่องคู่รักรับไม่ได้แล้ว เหตุผลของการที่คิดว่า “ตนเองและคู่รักยังเด็กอยู่” ปรากฏขึ้นในช่วงหลังมีจุดสสารด้วย

ตาราง 4.17 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักแล้ว

	ก่อนมีจุดสสาร	หลังมีจุดสสาร
เคยเสียใจกับการกระทำ	46.9	50.7
ไม่เคยเสียใจกับการกระทำนั้น	53.1	49.3
รวม	100.0	100.0
จำนวน	96	73

ตาราง 4.18 ร้อยละของของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่อีกแล้ว (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร

	ไม่เคยอ่านจุลสาร	เคยอ่านทุกฉบับ	เคยอ่าน แต่บางฉบับ
เคยเสียใจกับการกระทำ	37.5 (6)	61.9 (13)	51.9 (14)
ไม่เคยเสียใจกับการกระทำนั้น	62.5 (10)	38.1 (8)	48.1 (13)
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	16*	21*	27*

หมายเหตุ * ไม่รวมกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบ

4.5.2.4 สรุปเรื่องความคิดเห็นของวัยรุ่นชายในการคำนึงถึงความรู้สึกของคู่อีก

การรายงานของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างว่า “ไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากกว่าการจับมือหรือโอบกอดคู่อีก” ในช่วงหลังมีจุลสารมีสัดส่วนที่สูงกว่าช่วงก่อน และแนวโน้มที่วัยรุ่นชายผู้ที่เคยอ่านจุลสารรายงานว่า “ไม่อยากทำอะไรเกินเลยมากไปกว่าการจับมือหรือโอบกอด” มีสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร ขณะเดียวกันการรายงานว่า “อยากใกล้ชิดมากกว่านี้” มีในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสารมากที่สุด เมื่อแนวโน้มเป็นเช่นนี้ทำให้เห็นว่า การอ่านจุลสารมีแนวโน้มทำให้ความต้องการทางเพศที่มีต่อกู่อีกของวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างได้ลดลง

สำหรับในเรื่องการคำนึงถึงความรู้สึกของคู่อีก นั้น พบว่าช่วงหลังมีจุลสาร การเคยนึกถึงความรู้สึกของคู่อีกเมื่อตนต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย นั้นกลับต่ำกว่าในช่วงก่อนมีจุลสารเล็กน้อย และเมื่อนำการได้อ่านจุลสารมาพิจารณา ก็พบว่า แม้ว่าวัยรุ่นชายผู้ที่เคยอ่านจุลสารมีสัดส่วนของการเคยนึกถึงความรู้สึกของคู่อีกก็ตาม แต่สัดส่วนดังกล่าวก็ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านจุลสารไม่มีผลต่อการนึกถึงความรู้สึกของคู่อีกก็ได้

สำหรับในเรื่องการเคยเสียใจกับการได้ล่วงเกินหรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก นั้น พบว่า ช่วงก่อนมีจุลสาร ส่วนใหญ่ไม่เคยเสียใจ แต่พอในช่วงหลังมีจุลสารกลับพบว่า สัดส่วนการเสียใจในการกระทำความผิดดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นมาเล็กน้อยทำให้การเคยเสียใจและไม่เคยเสียใจมีร้อยละที่ใกล้เคียงกัน เมื่อนำการได้อ่านจุลสารมาพิจารณา พบว่า การเคยอ่าน

จุดสารไม่ว่าจะเคยอ่านทุกฉบับหรือบางฉบับก็ตาม มีสัดส่วนของการรายงานว่าเคยเสียใจกับการกระทำของตนเองสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุดสารเลย

4.5.3 ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงในเรื่องการแสดงความต้องการทางเพศของ

เพศชาย

มักจะมีการกล่าวกันว่า ในการมีเพศสัมพันธ์ของเพศหญิงนั้น เพศหญิงจะต้องมีความรักให้กับเพศชาย แต่ยังไม่เคยมีการศึกษากันอย่างชัดเจนในความคิดเห็นของผู้หญิงในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงในการวิเคราะห์ครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ประเด็นคือ

1. ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงทั่วไปในเรื่องการแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายที่มีต่อคู่รักก่อนถึงวัยอันควร
2. ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงผู้ซึ่งคู่รักเคยแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน

4.5.3.1 ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงทั่วไปในเรื่องการแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายที่มีต่อคู่รักก่อนถึงวัยอันควร

ในการศึกษานักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ที่มีแฟนหรือคู่รักในปัจจุบัน ผู้ที่เคยมีแฟน และผู้ที่ยังไม่เคยมีแฟน ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องความต้องการทางเพศของเพศชายที่มีต่อคู่รักก่อนถึงวัยอันควรดังนี้

ส่วนใหญ่ นักเรียนหญิงทั้งก่อนและหลังมีจุดสารคิดว่า การที่ผู้ชายแสดงความต้องการทางเพศต่อคู่รักก่อนถึงวัยอันควรนั้น เป็นการแสดงว่าผู้ชายไม่ได้รักคู่รักของเขาและเป็นการไม่ให้เกิดรักด้วย (ตารางที่ 4.19) และสัดส่วนของความคิดเห็นนี้มีสูงอย่างชัดเจนในช่วงหลังมีจุดสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว

ตาราง 4.19 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่มี ความคิดเห็นต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับ
คู่รักก่อนวัยอันควร

	ก่อนมีจูลสาร	หลังมีจูลสาร
-เป็นเรื่องธรรมดาแล้วในปัจจุบัน	20.3	21.9
-เขาไม่รักแฟนของเขาจริง	2.6	2.3
-เขาไม่ให้เกียรติผู้หญิงที่เขารัก	33.7	24.8
-เขาไม่รักแฟนเขาและ ไม่ให้เกียรติผู้หญิงที่เขารักด้วย	43.5	51.0
รวม	100.0	100.0
จำนวน	1173*	1152*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ

เมื่อนำประเด็นเรื่องการเคยมีเพศสัมพันธ์มาพิจารณา (ตาราง 4.20) พบว่าในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นหญิงผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังมีจูลสาร ส่วนใหญ่ รายงานว่าการแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายเช่นนี้ในปัจจุบันเป็นเรื่องธรรมดาแล้ว สำหรับในกลุ่มนักเรียนหญิงผู้ที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังมีจูลสาร โดยเฉพาะ กลุ่มผู้ที่ยังไม่เคยมีแฟนหรือคู่รัก ส่วนใหญ่รายงานว่าการแสดงของเพศชายเช่นนี้เป็นการแสดง ที่บอกว่า “เขาไม่รักแฟนของเขาและไม่ให้เกียรติแฟนของเขา” นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่า วัยรุ่นหญิงผู้ที่ยังไม่เคยมีแฟนหรือคู่รัก ส่วนใหญ่รายงานว่าการแสดงความต้องการของเพศชาย เป็นการแสดง “เขาไม่รักแฟน ของเขาและไม่ให้เกียรติแฟนของเขา” มีแนวโน้มที่สูงขึ้นในช่วงที่มีจูลสารไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เคย มีเพศสัมพันธ์หรือไม่เคยก็ตาม โดยเฉพาะผู้ที่ไม่เคยมีแฟนมาเลยจะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลง ระหว่างก่อนและหลังมีจูลสารอย่างชัดเจนกว่ากลุ่มอื่น

เมื่อเป็นเช่นนี้ การได้อ่านจูลสารจึงได้ถูกนำมาพิจารณา (ตาราง 4.21) พบว่า ผู้ที่อ่านจูลสารทุกฉบับจะมีแนวโน้มที่รายงานว่าการแสดงความต้องการเช่นนี้ ของเพศชายเป็นเพราะ “เขาไม่ให้เกียรติแฟนของเขา” และ “เขาไม่รักและไม่ให้เกียรติแฟน ของเขาด้วย”

ตาราง 4.20 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่ มีความคิดเห็นต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับ คู่รักก่อนวัยอันควร จำแนกตามการเคยมีเพศสัมพันธ์

	ก่อนมีจูสสาร			หลังมีจูสสาร		
	เคยมีแฟน/ปัจจุบันกำลังมี			เคยมีแฟน/ปัจจุบันกำลังมี		
	ไม่เคยมี แฟน/คู่รัก	เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมี แฟน/คู่รัก	เคยมีเพศ สัมพันธ์	ไม่เคยมีเพศ สัมพันธ์
-เป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ในปัจจุบัน	10.2	59.6	19.9	9.4	66.3	21.9
-เขาไม่รักแฟนของเขา จริง	1.2	4.3	3.0	2.9	1.1	2.2
-เขาไม่ให้เกียรติผู้หญิง ที่เขารัก	36.0	20.2	34.3	21.2	14.7	27.9
-เขาไม่รักแฟนเขา และไม่ให้เกียรติ ผู้หญิงที่เขารักด้วย	52.6	16.0	42.7	66.5	17.9	47.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	342	94	737	340	95	712

ตาราง 4.21 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อผู้ชายที่แสดงความต้องการทางเพศกับคู่รักก่อนวัยอันควร (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกตามการอ่านจุลสาร

	ไม่เคยอ่าน จุลสาร	เคยอ่านทุก ฉบับ	เคยอ่าน แต่ บางฉบับ	รวม
-เป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ในปัจจุบัน	29.0	17.9	26.3	21.3
-เขาไม่รักแฟนของเขา จริง	2.0	2.4	2.6	2.4
-เขาไม่ให้เกียรติผู้หญิง ที่เขารัก	17.0	26.0	24.4	24.7
-เขาไม่รักแฟนเขา และไม่ให้เกียรติ ผู้หญิงที่เขารักด้วย	52.0	53.7	46.8	51.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	100	697	308	1105*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ และไม่เข้าข่าย

4.5.3.2 ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงผู้ซึ่งคู่รักเคยแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน

ในการศึกษานักเรียนวัยรุ่นหญิงผู้ที่รายงานว่าแฟนหรือคู่รักของตนเคยแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน พบว่า ช่วงก่อนมีจุลสาร ส่วนใหญ่ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้คิดว่า “คู่รักของตนเพียงแต่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเท่านั้น แต่ตนเองไม่แน่ใจว่าคู่รักของตนจริงหรือไม่” ขณะเดียวกันการที่รายงานว่าคู่รักของตนแสดงเช่นนั้นเพราะ “รักตน” ก็มีในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับการรายงานอย่างแรก (ตารางที่ 4.22) นอกจากนี้การรายงานว่าคู่รักแสดงอาการเช่นนั้นเพราะ “คู่รักเพียงแต่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตนเท่านั้น โดยเขาไม่รักตนเลย” มีเพียงร้อยละ 4.2 แต่เมื่อหลังจากมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว กลับพบว่า ส่วนใหญ่รายงานว่าการแสดงเช่นนั้นของคู่รักเป็นเพราะ “คู่รักรักตน”

ตาราง 4.22 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงเหตุผลที่คู่รักแสดงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับ ตน

	ก่อนมีจูลสาร	หลังมีจูลสาร
-คู่รักรักตนเอง	46.2	48.4
-คู่รักเพียงแต่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับ ตนเองเท่านั้น ไม่แน่ใจว่ารักจริงรีเปล่า	49.5	45.1
-คู่รักต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตน เท่านั้น เขาไม่ได้รักตนเลย	4.2	6.6
รวม	100.0	100.0
จำนวน	212*	213*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ ผู้ที่ไม่เคยมีแฟน/คู่รัก และผู้ที่คู่รักไม่เคยแสดงความต้องการทางเพศกับตน

อย่างไรก็ตาม การศึกษาได้นำเรื่องการอ่านจูลสารมาพิจารณาเพื่อทำให้ทราบว่า การได้อ่านจูลสารที่จัดทำขึ้นโดยกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นเองนั้นมีผลต่อความคิดเห็นนี้หรือไม่ และก็พบว่า นักเรียนหญิงผู้ที่เคยอ่านจูลสารมีแนวโน้มที่ลดลงในการรายงานว่าการแสดงความต้องการทางเพศของคู่รักเป็นเพราะ “รักตน” ขณะเดียวกันผู้ที่เคยอ่านจูลสารทุกฉบับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในการรายงานว่าการแสดงความต้องการทางเพศของคู่รักเป็นเพราะ “คู่รักเพียงต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตนเองเท่านั้น โดยไม่ได้รักตนเลย” (ตาราง 4.23)

4.5.3.3 สรุปความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในเรื่องการแสดงความต้องการทางเพศของเพศชาย

ในช่วงหลังที่จูลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว นักเรียนหญิงซึ่งรายงานว่า การแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายต่อคู่รัก “เป็นการแสดงถึงการไม่รักและไม่ให้เกียรติคู่รัก” มีสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน แต่ก็มีบางกลุ่ม โดยเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้วยังคงรายงานว่า “ในปัจจุบันเป็นเรื่องธรรมดาแล้วที่ผู้ชายจะแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักก่อนถึงวัยอันควร” และพบว่าการได้อ่านจูลสารทุกฉบับมีแนวโน้มสูงที่จะ

รายงานว่า การแสดงความต้องการทางเพศของเพศชายต่อคู่รักเป็นการแสดงถึง “การไม่รักและการไม่ให้เกียรติกับคู่รักด้วย”

สำหรับนักเรียนหญิงผู้ที่เคยมีคู่รักแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ทางเพศด้วย ได้รายงานว่า คู่รัก “รักตน” มีสัดส่วนที่สูงแม้ว่าจะเป็นช่วงหลังมีจุลสารก็ตาม และเมื่อนำการได้อ่านมาพิจารณา พบว่า ผู้ที่ได้อ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มที่จะรายงานว่า การแสดงความต้องการทางเพศของชายคู่รักเป็นเพราะ “รักตน” นั้นมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าผู้ที่ไม่ได้อ่าน ขณะที่ การได้อ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มที่จะรายงานว่า การแสดงความต้องการทางเพศของชายคู่รักเป็นเพราะ “คู่รักต้องการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น โดยที่คู่รักไม่ได้รักตน” นั้น มีสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้อ่าน แม้ว่าสัดส่วนนั้นจะสูงกว่ากันไม่มากนัก แต่ก็ยังเป็นแนวโน้มที่น่ายินดี

ตาราง 4.23 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงเหตุผลที่คู่รักแสดงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับตน (ช่วงหลังมีจุลสาร) จำแนกการอ่านจุลสาร

	ไม่เคยอ่าน จุลสาร	เคยอ่านทุก ฉบับ	เคยอ่าน แต่ บางฉบับ	รวม
-คู่รักรักตนเอง	68.8	43.0	53.8	47.8
-คู่รักเพียงแต่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ กับตนเท่านั้น ไม่แน่ใจว่ารักจริงหรือไม่	25.0	48.9	42.3	45.3
-คู่รักต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตน เท่านั้น เขาไม่ได้รักตนเลย	6.3	8.1	3.8	6.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	16	135	52	203*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ และไม่เข้าข่าย

4.6 การปฏิเสธของวัยรุ่นหญิงเมื่อคู่รักแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย

เมื่อเพศชายแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้ว เพศหญิงจะอย่างไร คำถามนี้ได้ทำการวิเคราะห์ และแสดงในตาราง 4.24 แล้ว กล่าวคือ การไม่เคยปฏิเสธคู่รักเมื่อคู่รักแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย เพราะตนเองก็เต็มใจ หรือ เคยมีการปฏิเสธแต่

ไม่สำเร็จ ก็ดี ในช่วงหลังที่จุฬสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว มีการรายงานเช่นนี้ในสัดส่วนที่ต่ำกว่าช่วงก่อนมีจุฬสาร ขณะเดียวกัน การปฏิเสธทุกครั้งและสามารถต้านทานเพศชายได้ในช่วงหลังมีจุฬสารแล้วมีสัดส่วนที่สูงขึ้น ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวเป็นแนวโน้มที่น่ายินดีเนื่องจากเป็นการแสดงว่า ผู้หญิงสามารถที่จะต่อรองการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรของตนเองได้มากขึ้น

เมื่อนำการได้อ่านจุฬสารมาพิจารณา ผู้ที่อ่านจุฬสารทุกฉบับมีแนวโน้มสูงในการสามารถปฏิเสธและสามารถต้านทานเพศชายได้ทุกครั้ง (ตาราง 4.25) มีการศึกษาเปรียบเทียบวัยรุ่นหญิงที่เป็นนักเรียนและทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า การที่ผู้หญิงไม่สามารถปฏิเสธความต้องการทางเพศของผู้ชายได้เป็นเพราะผู้หญิงมีความต้องการทางเพศเช่นกันแต่ไม่กล้าแสดงออกมา ดังนั้นหากผู้หญิงไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ก็จะไม่สามารถต้านทานความต้องการของผู้ชายได้เช่นกัน (Soonthornthada, 1996) ด้วยเหตุนี้ หากการอ่านจุฬสารทุกฉบับมีแนวโน้มที่จะสามารถปฏิเสธความต้องการของเพศชายได้แล้ว ก็แสดงว่าจุฬสารนี้น่าจะมีผลต่อการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่นหญิงผู้ที่อ่านจุฬสารได้

ตาราง 4.24 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงปฏิกิริยาของตนเมื่อคูรักรแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน

	ก่อนมี จุฬสาร	หลังมีจุฬสาร
ไม่เคยปฏิเสธ เพราะตนเองก็เต็มใจ	4.8	4.2
เคยปฏิเสธ แต่ไม่สามารถต้านทานเขาได้	7.1	6.9
เคยปฏิเสธ บางครั้งก็สำเร็จ บางครั้งก็ไม่สำเร็จ	37.1	32.9
ปฏิเสธทุกครั้ง และก็สามารถต้านทานได้ทุกครั้ง	51.0	56.0
รวม	100.0	100.0
จำนวน	205*	216*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ ผู้ที่ไม่เคยมีแฟน/คูรักร และผู้ที่คูรักรไม่เคยแสดงความต้องการทางเพศกับตน

ตาราง 4.25 ร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตัวอย่างที่รายงานถึงปฏิกิริยาของตนเมื่อคู่รักแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตน (ช่วงหลังมีจุดสาร) จำแนกการอ่านจุดสาร

	ไม่เคยอ่าน จุดสาร	เคยอ่านทุก ฉบับ	เคยอ่าน แต่ บางฉบับ	รวม
ไม่เคยปฏิเสธ เพราะตนเอง ก็เต็มใจ	-	2.9	5.8	3.4
เคยปฏิเสธ แต่ไม่สามารถ ต้านทานเขาได้	16.7	4.4	9.6	6.8
เคยปฏิเสธ บางครั้งก็สำเร็จ บางครั้งก็ไม่สำเร็จ	38.9	31.6	36.5	33.5
ปฏิเสธทุกครั้ง และก็ สามารถต้านทานได้ทุกครั้ง	44.4	61.0	48.1	56.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	18	136	52	206*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่ตอบ และไม่เข้าข่าย

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลจากการดำเนินการศึกษาทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากกิจกรรมต่าง ๆ

จากการระดมสมองโดยใช้เทคนิคการสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference) พบว่า กลุ่มอาสาสมัครนักเรียนได้มองเห็นประเด็นค่านิยมที่ไม่เหมาะสมสำคัญของวัยรุ่น 3 ค่านิยม คือ การไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การติดยาเสพติด และการเที่ยวกลางคืน โดยแผนการแก้ไขค่านิยมในเรื่องถุงยางอนามัย คือ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับถุงยางอนามัย รวมถึงความสำคัญและวิธีการใช้ถุงยางอนามัยด้วย โดยผ่านสื่อที่เหมาะสม ส่วนการติดยาเสพติดกับการเที่ยวกลางคืน พบว่า ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาหลักที่ต้องทำการแก้ไข ซึ่งต้องทำการแก้ไขโดยเน้นให้พ่อแม่หันมาสนใจบุตรของตนเองให้มากขึ้น

จากแผนของการระดมสมองได้ถูกนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนากลุ่ม พบว่ามีประเด็นใหญ่ ๆ ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ ประเด็นแรกในเรื่องความสำคัญของครอบครัว ซึ่งตรงกับที่พบในการระดมสมอง ประเด็นที่สองคือ ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่วัยรุ่นสนใจ และประเด็นสุดท้ายคือ ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น

ในเรื่องความสำคัญของครอบครัวนี้ได้เน้นไปที่การปฏิบัติตัวของผู้เป็นพ่อแม่ รวมถึงตัววัยรุ่นเอง

สำหรับในเรื่องความรู้เรื่องเพศที่วัยรุ่นสนใจ ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทำอย่างไรเมื่อตั้งครรภ์ก่อนถึงวัยอันควร การป้องกันตัวจากโรคเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และการคบเพศตรงข้าม การเสริมสร้างความรู้เหล่านี้ ควรจะมีการจัดเป็นกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ การจัดแสดงละคร ทำแผ่นพับ จัดประชุม จัดเกมส์ตอบปัญหา มีสไลด์เขียนเรื่องสั้น หรือ นิทรรศการ

ส่วนค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นจากการสนทนากลุ่ม พบว่า ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นนั้นได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การขึ้นครุของวัยรุ่นชาย การเที่ยวกลางคืน การไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับเพื่อนหรือคูรัก การมีคูรักเพราะกลัวเซกซ์ การสีกตามอวัยวะต่าง ๆ การเสพยาเสพติด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น

5.2 สรุปผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ

จำนวนนักเรียนที่ถูกสัมภาษณ์ก่อนที่จะผลิตจุลสารเผยแพร่ในโรงเรียนมีทั้งสิ้น 1,774 คน และหลังจากนำจุลสารเผยแพร่แล้วมีนักเรียนที่ถูกสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 1,609 คน โดยทั้งก่อนและหลังที่มีจุลสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ และประมาณ 2 ใน 3 เป็นนักเรียนรอบเช้า

เมื่อมีการเผยแพร่จุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่เคยอ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ทุกฉบับ และประมาณ 1 ใน 3 อ่านบางฉบับ แต่มีเพียง 1 ใน 10 เท่านั้นที่ไม่เคยอ่านจุลสารเลย โดยที่สัดส่วนของนักเรียนวัยรุ่นชายมีสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง ส่วนคอลัมน์ที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุดคือ คอลัมน์ “เรื่องนี้มันซัดใจ” เพราะให้ซัดใจ และเป็นเรื่องใกล้ตัวที่วัยรุ่นทุกคนอาจจะได้ประสบมา

สำหรับการมีแฟนหรือคู่รัก พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ไม่มีแฟน เคยมีแต่ปัจจุบันไม่มี และปัจจุบันกำลังมีนั้นมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน หรือประมาณร้อยละ 30-40 ทั้งก่อนและหลังมีจุลสาร แต่น่าสังเกตว่า ก่อนมีจุลสาร สัดส่วนของนักเรียนชายมีการรายงานว่ามีแฟนสูงกว่าหลังมีจุลสาร อาจจะเป็นเพราะ วัยรุ่นยังไม่เข้าใจถึงนิยามคำว่า “แฟน” หรือ “คู่รัก” อย่างแท้จริง ประกอบกับการกลัว “เสียฟอร์ม” ถ้าบอกว่าตนเองยังไม่มีแฟน โดยเฉพาะความรู้สึกว่าการ “เสียฟอร์ม” กับการไม่มีแฟน จะเกิดกับวัยรุ่นชายมากกว่าวัยรุ่นหญิง สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ความต้องการที่จะมีแฟนหรือคู่รักเป็นค่านิยมหนึ่งของวัยรุ่น จะเป็นด้วยเหตุผลที่ไม่ต้องการเสียฟอร์ม หรือจะด้วยเหตุผลของความรู้สึกหลงใหลใฝ่ฝันชั่วครู่ชั่วยาม ก็ตาม ผู้ปกครอง หรือครู อาจารย์จะต้องให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับเด็กวัยรุ่นในความดูแล

สำหรับการเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักในกลุ่มที่เคยมีแฟนมาแล้วหรือผู้ที่กำลังมีแฟน พบว่ามีประมาณร้อยละ 15-16

ในด้านค่านิยมเรื่องเพศ พบว่า จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” มีผลต่อค่านิยมในเรื่อง “รักใคร่รักจริง” น้อยมาก อาจจะเป็นเพราะคำจำกัดความของคำว่า “รัก” ของวัยรุ่นในเรื่อง “รักใคร่รักจริง” อาจจะหมายถึงเพื่อนรวมอยู่ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การอ่านจุลสารหรือไม่จึงไม่มีความแตกต่างกัน ด้วยวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนอยู่แล้ว ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยมเป็นเรื่องที่ท้าทายในเวลาที่ยากัดเช่นนี้ สำหรับค่านิยม “การขึ้นครุ” พบว่า นักเรียนชายผู้ที่อ่านจุลสารมีแนวโน้มค่านิยมเรื่องนี้มาก อาจเป็นเพราะจุลสารได้เน้นถึงการใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนชายมีความมั่นใจในอุ้งแขนอามัยมากขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งแรกกับหญิงบริการ ขณะเดียวกัน จุลสารมีแนวโน้มที่จะมีผลต่อค่านิยม “การเที่ยวกลางคืน” และ “การเปลี่ยนคู่วบอย” เนื่องจากพบว่า นักเรียนทั้งหญิงและชายผู้ที่ไม่ได้อ่าน จุลสารมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมในเรื่องทั้งสองนี้สูงกว่าผู้ที่อ่านจุลสาร แต่อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ไม่ได้มุ่งเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงในเรื่องค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากเวลาที่จำกัดเพียง 6 เดือน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงค่านิยมหรือทัศนคติได้อย่างรวดเร็ว

ในเรื่องความคิดเห็นต่อความสามารถของถุงยางอนามัย พบว่านักเรียนหญิงผู้ที่อ่าน จุลสารเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในด้านการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อื่น ๆ ขณะที่นักเรียนหญิงผู้ที่ไม่ได้อ่านจุลสารมีแนวโน้มที่เห็นความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์และการตั้งครรภ์สูงกว่าผู้ที่อ่าน อาจเป็นเพราะปัจจุบันการรณรงค์เรื่องถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์มีมากทำให้นักเรียนหญิงรู้ถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความรู้จากจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” และการตั้งครรภ์เป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงพยายามหาข้อมูลในเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์มาเพื่อป้องกันตนเอง ซึ่งถุงยางอนามัยก็เป็นวิธีหนึ่งของการป้องกันการตั้งครรภ์ที่สะดวกกว่าวิธีอื่น ด้วยเหตุนี้ นักเรียนหญิงผู้ที่ไม่ได้อ่านจุลสารก็สามารถรู้ข้อมูลจากแหล่งอื่นได้

สำหรับนักเรียนชาย พบว่า มีแนวโน้มที่ผู้ที่อ่านจุลสารจะเห็นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์และการตั้งครรภ์สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้อ่าน ขณะเดียวกันผู้ที่ไม่ได้อ่านจุลสารกลับมีแนวโน้มที่จะเห็นความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ มากกว่าผู้ที่อ่านจุลสาร เนื่องจากเนื้อหาของจุลสารได้เน้นถึงความสามารถของถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ และเน้นเรื่องการตั้งครรภ์

ในเรื่องการคิดจะใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อีกหากต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก พบว่านักเรียนหญิงทั้งช่วงก่อนมีจุลสารและช่วงหลังมีจุลสารเข้าไปในโรงเรียนแล้ว มีแนวโน้มที่จะใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่า แม้การเห็นถึงความสามารถของถุงยางในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นหญิงจะมีแนวโน้มที่ต่ำกว่านักเรียนชาย แต่เมื่อถามถึงความต้องการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อีกในอนาคตกลับพบว่านักเรียนหญิงต้องการใช้มากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นจากการสนทนากลุ่มนักเรียนชายที่รายงานว่า “ผู้ชายไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัยกับแฟนของตนเพราะเกรงว่าแฟนของตนจะคิดว่าตนไม่ไว้วางใจ และเป็นการดูถูกผู้หญิง” นั้น เป็นความคิดที่ไม่เป็นความจริง หรืออาจจะเป็นความคิดของผู้ชายฝ่ายเดียวเพื่อเป็นข้ออ้างในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยมากกว่า นอกจากนี้พบว่า นักเรียนทั้งหญิงและชายผู้ที่เคยมีเพศ

สัมพันธ์มีแนวโน้มที่จะใช้ดูยางอนามัยกับแฟนน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และพบว่า แนวโน้มของผู้ที่เคยอ่านจุลสารคิดจะใช้ดูยางอนามัยสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร

ในเรื่องความรู้สึกของนักเรียนชายในการแสดงความต้องการทางเพศกับแฟน มีการรายงานว่า “ตนเองไม่อยากจะอะไรเกินเลยกว่าการจับมือหรือโอบกอดแฟนของตน” นอกจากนี้ในกลุ่มนักเรียนชายผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้ว ผู้ที่ได้อ่านจุลสารไม่ว่าจะเคยอ่านทุกฉบับหรือบางฉบับมีส่วนร่วมในการรายงานว่าเขาเสียใจกับการกระทำของตนเองในการล่วงเกินแฟนของตน สูงกว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านจุลสาร อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้พบว่า การอ่านจุลสารหรือไม่อ่านไม่ค่อยมีความแตกต่างในเรื่องการคำนึงถึงความรู้สึกของวัยรุ่นชายเมื่อวัยรุ่นชายต้องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน นั้นแสดงให้เห็นว่า การควบคุมความรู้สึกของวัยรุ่นในการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเมื่อตนเองมีความต้องการทางเพศขึ้นมาแล้วเป็นเรื่องที่ยากมาก นอกจากนี้จะควบคุมตนเองก่อนที่จะมีความรู้สึกทางเพศ ซึ่งผู้ที่มีส่วนควบคุมไม่ให้ความรู้สึกของวัยรุ่นชายเกิดขึ้นคือผู้หญิงด้วย การที่ไม่อยู่ใกล้เพศชายมากเกินไปเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการหลีกเลี่ยงความต้องการของเพศชาย

สำหรับด้านความรู้สึกของวัยรุ่นหญิงในการแสดงความต้องการทางเพศกับแฟน พบว่า นักเรียนหญิงผู้อ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้อ่านในการที่จะรายงานว่าการแสดงความต้องการทางเพศที่มีต่อแฟนของเพศชายเป็นการแสดงถึง “การไม่รักและไม่ให้เกียรติแฟนของตน” นอกจากนี้นักเรียนหญิงผู้อ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มในการที่จะรายงานว่าการที่แฟนของตนแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นเพราะ “เพียงแค่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับตนด้วยเท่านั้น” มีมากกว่าผู้ที่ไม่อ่านจุลสาร และยังพบอีกว่า ผู้ที่อ่านจุลสารทุกฉบับมีแนวโน้มสูงในการปฏิเสธความต้องการของแฟนได้ทุกครั้งที่แฟนต้องการ นั่นคือแฟนไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับตนได้เลย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการศึกษานี้ได้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะในเรื่องวิธีการดำเนินงานในการจัดทำกิจกรรม และข้อเสนอแนะในเรื่องผลของสื่อที่มีผลต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

5.3.1 ข้อเสนอแนะในเรื่องวิธีการดำเนินงานในการจัดทำกิจกรรม

1. ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัญหาความร่วมมือของนักเรียนอาสาสมัครในการจัดทำ จุลสารยังมีน้อย ต้องคอยกระตุ้นเพื่อให้งานที่ตนเองได้รับมอบหมายก้าวหน้าโดยตลอด เป็น เพราะโครงการวิจัยนี้ผู้วิจัยมีใช้ผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนควรมีบทบาทในการ จัดทำจุลสารนี้ โดยครู หรืออาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายแนะแนว ฝ่ายสุขศึกษา หรือพลานามัย เข้ามาเป็นที่ปรึกษา ซึ่งอาจจะใช้เป็นกิจกรรมหนึ่งในวิชาดังกล่าว นอกจากจะทำให้เด็กได้มี โอกาสทำงานร่วมกันแล้ว ยังทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นไปอย่างดี เกิดความสนุกในการ เรียน เพราะเนื้อหาเป็นเรื่องที่วัยรุ่นนั้นต้องการรู้ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ต้องการรู้

2. เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัยรุ่นได้เผยแพร่ไปสู่ผู้ปกครองของนักเรียนด้วย ควร จัดส่งจุลสารหรือข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นโดยวัยรุ่นไปยังที่พักอาศัยของนักเรียน นอกจากจะ ทำให้ผู้ปกครองได้เข้าใจความคิด ความรู้สึกของวัยรุ่น และสร้างความเข้าใจเด็กวัยรุ่นแล้ว ยัง ทำให้เกิดความผูกพันระหว่างโรงเรียนและบ้านด้วย

3. นอกจากการจัดทำจุลสารเช่นที่การศึกษานี้ได้จัดทำขึ้นแล้ว ยังมีการเพิ่มความรู้และ เสริมทักษะเรื่องเพศวิธีอื่นอีก เช่น ใช้วิทยุทัศน์ นิทาน นิยาย การ์ตูน บทกวี การสวมบทบาท โดยการแสดงเป็นละคร เป็นต้น มาเป็นสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลให้แก่วัยรุ่น เนื่องจากเป็นวิธีที่ เข้าใจง่ายและสามารถสื่อสารได้อย่างเป็นกันเอง แต่เนื้อหาจะต้องเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการที่จะรู้ นอกจากนี้การจะให้ประโยชน์ยิ่งขึ้นควรจะให้ให้นักเรียนได้อภิปรายถกเถียงถึงประเด็นดังกล่าว เมื่อได้อ่านหรือดูสิ่งที่เผยแพร่แล้วนั้น

4. การจัดทำกิจกรรมดังที่กล่าวมาทั้งหมดควรทำอย่างต่อเนื่อง เพราะการจะ เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของวัยรุ่นให้เป็นค่านิยมจำเป็นต้องใช้เวลาอย่างค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในเรื่องผลของสื่อที่มีต่อความคิดเห็น และพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่น

1. ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้สื่อในเรื่องความสามารถของถุงยางอนามัยในการ ป้องกันโรคเอดส์ มีผลทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อถุงยางอนามัยเป็นไปในทางที่ดี แต่ขณะเดียวกันทำให้ค่านิยมทางเพศ เรื่อง “การขึ้นครู” ของเพศชายยังเป็นค่านิยมที่มีอยู่ต่อไป ดังนั้นควร จะเน้นให้ข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องความเสี่ยงในเรื่องพฤติกรรมทางเพศในค่านิยมเรื่อง “การขึ้น ครู” ให้มากขึ้นด้วย แม้ว่าถุงยางอนามัยจะสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ แต่ถ้าไม่มีค่านิยมใน

เรื่อง “การขึ้นครู” นี้แล้วพฤติกรรมเสี่ยงจะน้อยลงมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และการให้ความรู้ในเรื่องเพศ และเพศศึกษาเช่นนี้ควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระบวนการเรียนรู้ที่สะสมไว้จะได้เปลี่ยนแปลงค่านิยมของวัยรุ่นไปในทางที่เหมาะสม

2. การศึกษานี้พบว่า นักเรียนหญิงผู้ที่ได้รับสื่อจากจุลสารมีแนวโน้มสูงที่เห็นว่า การที่คู่รักหรือแฟนแสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนนั้นเป็นเพราะ “เพียงต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น” นอกจากนี้นักเรียนหญิงผู้ที่ได้รับสื่อจากจุลสารมีแนวโน้มสูงที่สามารถปฏิเสธความต้องการทางเพศของคู่รักหรือแฟนได้สำเร็จ นั่นแสดงว่า ถ้ามีความพยายามชี้ให้วัยรุ่นหญิงให้เห็นถึงธรรมชาติของเพศชายที่ให้ความสำคัญในเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยมีกรณีศึกษาประกอบ ดังเช่นที่จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ได้ทำขึ้นในคอลัมน์ “เรื่องนี้มันซัดใจ” แล้ว และทำอย่างต่อเนื่อง การควบคุมจิตใจของวัยรุ่นหญิงในการที่จะหลีกเลี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้น ค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนถึงวัยอันควรในกลุ่มวัยรุ่นหญิงก็จะลดลงเช่นกัน

3. สื่อที่เห็นในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้หญิงรักนวลสงวนตัว เน้นการวางตัวของเพศหญิง แต่มีน้อยมากที่จะเน้นให้เพศชายรักนวลสงวนตัวบ้าง หรือเน้นให้เพศชายเข้าใจความรู้สึกของเพศหญิง ดังนั้น สิ่งที่เขาควรมองในการสื่อให้กับวัยรุ่นชายคือ การเน้นด้านความรู้สึกของเพศหญิงเมื่อเพศชายต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากเพศชายคิดถึงแต่ความรู้สึกของตนเองที่จะมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น จนคิดแต่เพียงว่า เพศหญิงซึ่งรักตนเองนั้นคิดที่จะมีเพศสัมพันธ์กับตนเช่นเดียวกับที่ตนเองคิดด้วย

4. นอกจากด้านสื่อต่าง ๆ ที่จะเน้นให้เพศชายเข้าใจความรู้สึกของเพศหญิงแล้ว ควรให้การสอนในโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ในเรื่องการให้เกียรติซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือกันทั้งงานในบ้านและนอกบ้านไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย เพราะจะทำให้เกิดการหล่อหลอมตั้งแต่ยังเป็นเด็กให้มีความเข้าใจความรู้สึกและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

5. กระทรวงศึกษาควรมีบทบาทในการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม ไม่ใช่เรียนรู้เฉพาะเรื่องสรีระวิทยา โรคเอดส์ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เด็กวัยรุ่นควรมีเรียนรู้เรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับสังคม และทักษะชีวิต เช่น วิธีการวางตัวและการคบเพื่อนต่างเพศ การแก้ไขปัญหาเมื่อเด็กทำผิดพลาดไป เป็นต้น ซึ่งเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับประสบการณ์ที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกทักษะที่ดีที่สุดที่จะลดความตึงเครียดและกังวลใจของวัยรุ่นได้ (Pertersen, 1982 อ้างจาก Schinke and Gordon, 1992, และ Fisher et. al, 1992)

เอกสารอ้างอิง

- โครงการจัดตั้งเครือข่ายนิสิตนักศึกษาเพื่อป้องกันเอดส์. (ม.ป.ป.). ผู้หญิงเป็นดอกไม้ : ดอกไม้กับความ
ความรัก. สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี. (เอกสารแผ่นพับ)
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. บรรณาธิการโดย ถวิลมนัสน้อยม. จัด
พิมพ์และจำหน่ายโดยบริษัทต้นอ้อ แกรมมี่ จำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 1.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. (2538). ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของ
วัยรุ่น. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เอกสารทาง
วิชาการหมายเลข 198. ธันวาคม 2538.
- สำนักวิจัยเอแบค-เคเอสซีอินเทอร์เน็ตโพลล์. (2540). ทักษะการป้องกันโรค
และการป้องกันการตั้งครรภ์จากการมีเพศสัมพันธ์ : ศึกษากรณีกลุ่มนักเรียนชายที่
เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วในเขตกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ขอนแก่นและสงขลา.
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิผู้หญิง. (เอกสารอัดสำเนา)
- Fisher, D. Feffrey, Stephen J. Misovich, and William A. Fisher. (1992). *Impact of Perceived
Social Norms on Adolescents' AIDS-Risk Behavior and Prevention*. In
Adolescents and AIDS : A Generation in Jeopardy . Edited by Ralph J.
Diclemente. SAGE Publications, Inc. U.S.A.
- Ford, Nicholas, and Sirinan Kittisuksathit. (1996). **Youth Sexuality: The Sexual Awareness
Lifestyles and Related-Health Service Needs of young, Single, Factory
Workers in Thailand**. Institute for Population and Social Research, Mahidol
University. IPSR Publication No.204. July.
- Harding, Chrisla. (1998). Reproductive Health Needs of Adolescents in Populi. **The UNFPA
Magazine**. Vol. 25. No. 2. Jine.
- Holland, J. et al. (1992). *Risk, Power and the Possibility of Pleasure : Young Women and
Safer Sex*. In **AIDS care** . Vol 4. No.3.

- Komin, Suntaree. (1991). **Psychology of The Thai People : Values and Behavioural Patterns**. Research Centre, National Institute of Development Administration (NIDA). Bangkok: Thailand. September.
- Kirby, Douglas. (1992). *School-Based Prevention Programs : Design, Evaluation, and Effectiveness*. In **Adolescents and AIDS : A Generation in Jeopardy**. Edited by Ralph J. Diclemente. SAGE Publications, Inc. U.S.A.
- Podhisita, Chai, and Umaporn Pattaravanich. (1995). **Youth in Contemporary Thailand : Results From The Family and Youth Survey**. Institute for Population and Social Research, Mahidol University. IPSR Publication No 197. October.
- Sittitrai, Werasit, Praphan Phanuphak, Jean Berry, and Tim Brown. (1992). **Thai Sexual Behavior and Risk of HIV Infection : Report of The 1990 of Partner Relations and Risk of HIV Infection in Thailand**. Program on AIDS, Thai Red Cross Society and Institute of Population Studies, Chulalong University. November.
- Soonthorndhada, Amara. (1996). **Sexual Attitudes and Behaviours and Contraceptive Use of Late Female Adolescents in Bangkok : A Comparative Study of Students and Factory Workers**. Institute for Population and Social Research, Mahidol University. IPSR Publication No. 202. March.
- Schinke, P. Steven and Adam N. Gordon. (1992). *Innovation Approaches to Interventional Skills Training for Minority Adolescents*. In **Adolescents and AIDS : A Generation in Jeopardy**. Edited by Ralph J. Diclemente. SAGE Publications, Inc. U.S.A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

เลขที่.....

คำถามสำหรับผู้หญิง

กรุณาใช้เครื่องหมาย ใน □ ที่ต้องการ

1. คุณมีแฟน/คู่รัก แล้วหรือยัง

□ ไม่เคยมีเลย □ เคย แต่ปัจจุบันไม่มี □ ปัจจุบันกำลังมี

1.1 คุณเข้าใจแฟน/คู่รัก (กรณีที่คุณปัจจุบันไม่มี ให้นึกถึงอดีตคู่รักคนล่าสุด) ทุกเรื่องหรือไม่
□ ทุกเรื่อง □ ส่วนใหญ่เข้าใจ □ ส่วนน้อยที่เข้าใจ □ ไม่เข้าใจเลย

1.2 เขาคเคยแสดงว่าเขามีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคุณหรือไม่

□ เคย □ ไม่เคย □ อื่น ๆ ระบุ.....

1.2.1 คุณคิดว่าที่เขาแสดงเช่นนั้น เพราะ

□ เขารักคุณ □ เขาเพียงแต่ต้องการคุณเท่านั้น ไม่แน่ใจว่าเขารักคุณหรือไม่
□ เขาต้องการคุณเท่านั้น เขาไม่ได้รักคุณเลย □ อื่น ๆ ระบุ.....

1.2.2 คุณเคยปฏิเสธ เมื่อเขาแสดงความต้องการหรือไม่

□ ไม่เคยปฏิเสธเลย เพราะคุณก็เต็มใจ
□ เคยปฏิเสธ คุณไม่สามารถต้านทานเขาได้แม้สักครั้งเดียว
□ เคยปฏิเสธ แต่บางครั้งก็สำเร็จ บางครั้งก็ไม่สำเร็จ
□ ปฏิเสธทุกครั้ง และคุณสามารถเกลี้ยกล่อมให้เขาสงบใจได้ทุกครั้ง
□ อื่น ๆ ระบุ.....

1.2.3 คุณเคยนึกเสียใจกับการกระทำของตนเองในเรื่องเหล่านี้ ใช่หรือไม่

1.2.3.1 ปล่อยให้แฟนของคุณจับมือถือแขน □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.2.3.2 ปล่อยให้แฟนของคุณโอบกอดในที่สาธารณะ □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.2.3.3 ปล่อยให้แฟนของคุณโอบกอดในที่ลับตาคน □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.2.3.4 ปล่อยให้แฟนของคุณทำตามใจของเขาโดยมีเพศสัมพันธ์กับคุณ □ ใช่ □ ไม่ใช่

2. คุณคิดอย่างไรกับผู้ชายที่แสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักของเขาจนถึงวัยอันควร

□ เป็นเรื่องธรรมดาแล้วในปัจจุบัน
□ เขาไม่รักแฟนของเขาจริง
□ เขาไม่ให้เกียรติผู้หญิงที่เขารัก
□ เขาไม่รักแฟนของเขาจริง และเขาไม่ให้เกียรติผู้หญิง

3. คุณคิดว่าผู้หญิงที่มีแฟนส่วนใหญ่ เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้ว ใช่หรือไม่

□ ใช่ □ ไม่ใช่ □ อื่น ๆ ระบุ.....

4. คุณมีค่านิยมเหล่านี้ ใช่หรือไม่

1.5.1 สุบพหรี □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.5.2 เสพสารเสพติดอื่น ๆ □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.5.3 เปลี่ยนแฟนบ่อย □ ใช่ □ ไม่ใช่
1.5.4 อื่น ๆ ระบุ.....

5. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่ □ ได้ □ ไม่ได้

6. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ □ ได้ □ ไม่ได้

7. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้หรือไม่ □ ได้ □ ไม่ได้

8. สมมติว่า เหตุการณ์ในวันข้างหน้าทำให้คุณและแฟนของคุณ (แม้ว่าปัจจุบันคุณยังไม่มีแฟน ขอให้สมมติว่า สักวันคุณมี) คุณคิดจะให้แฟนคุณใช้ถุงยางอนามัยกับคุณหรือไม่ ในกรณีที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

□ คิด เพราะ.....
□ ไม่คิด เพราะ.....
□ อื่น ๆ ระบุ.....

จบการตอบคำถาม

เลขที่.....

คำถามสำหรับผู้ชาย

กรุณาใช้เครื่องหมาย ใน ☐ ที่ต้องการ

1. คุณมีแฟน/คู่รัก แล้วหรือยัง

☐ ไม่เคยมีเลย☐ เคย แต่ปัจจุบันไม่มี☐ ปัจจุบันกำลังมี

1.1 เมื่อคุณได้ จับมือ โอบกอดกับแฟน/คู่รัก ของคุณ คุณรู้สึกอย่างไร

☐ ไม่อยากทำอะไรเซ็กซี่เกินกว่าการจับมือ หรือโอบกอด☐ อยากใกล้ชิดกับเขามากกว่าการจับมือ หรือโอบกอด☐ อยากมีเพศสัมพันธ์กับเขา☐ อื่น ๆ ระบุ.....

1.2 คุณเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักหรือยัง

☐ เคย☐ ไม่เคย

1.2.1 คุณเคยนึกถึงความรู้สึกของแฟน/คู่รักของคุณ หรือไม่ เมื่อคุณต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเขา

☐ เคย นึกถึงอย่างไร.....☐ ไม่เคย เพราะอะไร.....

1.2.2 เคยนึกเกี่ยวกับการที่คุณล่วงเกินทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักของคุณหรือไม่

☐ เคย เพราะอะไร.....☐ ไม่เคย เพราะอะไร.....

1.2.3 คุณคิดว่า การที่แฟน/คู่รักของคุณ ขอมให้คุณมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นเป็นเพราะอะไร

☐ เขารักคุณมาก☐ เขาต้องการคุณ เหมือนที่คุณต้องการเขา☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2. คุณคิดว่าผู้หญิงที่มีแฟนส่วนใหญ่ เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือไม่

☐ ใช่ ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์☐ ไม่ใช่ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟน☐ อื่น ๆ ระบุ.....

3. คุณคิดว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ค้อยกว่าเพศชาย หรือไม่

☐ ค้อยกว่า ในด้านอะไร.....☐ ไม่ค้อยกว่า (เท่าเทียมกับเพศชาย) เพราะ.....☐ เหนือกว่าเพศชาย เพราะ.....

4. ค่านิยมเหล่านี้ เป็นค่านิยมของคุณ ใช่หรือไม่

4.1 เทียบกลางคืน

☐ ใช่☐ ไม่ใช่

4.2 การขึ้นครุ

☐ ใช่☐ ไม่ใช่

4.3 การสูบบุหรี่

☐ ใช่☐ ไม่ใช่

4.4 สิ่งเสพติดอื่น ที่นอกจากบุหรี่

☐ ใช่☐ ไม่ใช่

4.5 เปลี่ยนคู่ควงไปเรื่อย ๆ ไม่จริงจัง

☐ ใช่☐ ไม่ใช่

4.6 ค่านิยมอื่น ๆ ของคุณ โปรดระบุ.....

5. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่ ☐ ได้ ☐ ไม่ได้6. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ ☐ ได้ ☐ ไม่ได้7. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้หรือไม่ ☐ ได้ ☐ ไม่ได้

8. ถ้าคุณต้องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รัก (กรณีมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน) คุณคิดว่าจะใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

☐ คิด เพราะ.....☐ ไม่คิด เพราะ.....

จบการตอบคำถาม

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามสำหรับผู้หญิง กรุณาใช้เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อคำตอบที่ต้องการ

เพศ ☐ 1. หญิง ☐ 2. ชาย

เมื่อตอนคุณอยู่ ปวช. ปี 1 คุณอยู่ห้องอะไร.....

1. คุณเคยเห็นจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย

2. คุณได้เคยอ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” หรือไม่

☐ 1. ไม่เคยอ่านเลย เพราะ(ข้ามไปตอบข้อ 3)

☐ 2. เคย อ่านทุกฉบับ ☐ 3. เคย อ่านเป็นบางฉบับ (ระบุฉบับที่เลขได้อ่าน).....

2.1 คุณชอบอ่านคอลัมภ์ใด (สามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ 2.1.1 บุคคลตัวอย่าง เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.2 เล็กๆ น้อยๆ ฝากวัยรุ่น เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.3 เรื่องนี้มีข้อคิด เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.4 เล่นกับเกมส์ เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.5 กลอนสอนใจ เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.6 การ์ตูนหรือนาน่าอ่าน เพราะ (กรณาระบุเหตุผล).....

2.2 จากที่คุณได้อ่าน “เพื่อนที่รู้ใจ” คุณได้รับ ข้อคิดอะไร บ้าง และคิดว่าข้อคิดนี้คุณสามารถยึดเป็นแนวทางปฏิบัติได้หรือไม่

ข้อคิดที่ได้รับจาก จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ”	คุณสามารถยึดเป็นแนวทางปฏิบัติได้หรือไม่
1.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ
2.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ
3.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ

เมื่อตอบข้อ 2.2 แล้ว ไปตอบข้อ 3

3. ขณะนี้ คุณมีค่านิยมเหล่านี้ หรือไม่

3.1 เทียวกลางคืน ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.2 การสูบบุหรี่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.3 สิ่งเสพติดอื่นที่นอกจากบุหรี่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.4 เปลี่ยนคู่คงไปเรื่อย ๆ ไม่จริงจัง ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

หรือเปลี่ยนแฟนบ่อย

3.5 รักใครรักจริง ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.6 ค่านิยมอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากข้อ 3.1-3.5 ระบุ.....

4. คุณมีแฟน/คู่รัก แล้วหรือยัง

☐ 1. ไม่เคยมีเลย (ข้ามไปตอบข้อ 5 ได้เลย)

☐ 2. เคย แต่ปัจจุบันไม่มี ☐ 3. ปัจจุบันกำลังมี

4.1 คุณเข้าใจแฟน/คู่รัก (กรณีปัจจุบันไม่มี ให้นึกถึงอดีตคู่รักคนล่าสุด) ทุกเรื่องหรือไม่

☐ 1. ทุกเรื่อง ☐ 2. ส่วนใหญ่เข้าใจ ☐ 3. ส่วนน้อยที่ไม่เข้าใจเขา ☐ 4. ไม่เข้าใจเลย

4.2 เขาเคยแสดงว่าเขามีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคุณหรือไม่

☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 5 ได้เลย)

4.2.1 คุณคิดว่าที่เขาแสดงเช่นนั้น เพราะ

☐ 1. เขารักคุณ ☐ 2. เขาเพียงแต่ต้องการคุณเท่านั้น ไม่แน่ใจว่าเขารักคุณหรือไม่
☐ 3. เขาต้องการคุณเท่านั้น เขาไม่ได้รักคุณเลย ☐ 4. อื่น ๆ ระบุ.....

4.2.2 คุณเคยปฏิเสธ เมื่อเขาแสดงความต้องการหรือไม่

☐ 1. ไม่เคยปฏิเสธเลย เพราะคุณก็เต็มใจ
☐ 2. เคยปฏิเสธ คุณไม่สามารถต้านทานเขาได้แม้สักครั้งเดียว
☐ 3. เคยปฏิเสธ แต่บางครั้งก็สำเร็จ บางครั้งก็ไม่สำเร็จ
☐ 4. ปฏิเสธทุกครั้ง และคุณสามารถเกลี้ยกล่อมให้เขาสงบใจได้ทุกครั้งที่
☐ 5. อื่น ๆ ระบุ.....

4.2.3 คุณเคยนึกเสียใจกับการกระทำของตนเองในเรื่องเหล่านี้ ใช่หรือไม่

4.2.3.1 ปลอมใจแฟนของคุณจับมือถือแขน ☐ 1.ใช่ ☐ 2.ไม่ใช่
4.2.3.2 ปลอมใจแฟนของคุณโอบกอดในที่สาธารณะ ☐ 1.ใช่ ☐ 2.ไม่ใช่
4.2.3.3 ปลอมใจแฟนของคุณโอบกอดในที่ลับตาคน ☐ 1.ใช่ ☐ 2.ไม่ใช่
4.2.3.4 ปลอมใจแฟนของคุณทำตามใจของเขาโดยมีเพศสัมพันธ์กับคุณ ☐ 1.ใช่ ☐ 2.ไม่ใช่

เมื่อตอบคำถามข้อ 4.2.3.4 แล้ว ไปตอบข้อ 5 เลย

5. คุณคิดอย่างไรกับผู้ชายที่แสดงความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักของเขาก่อนถึงวัยอันควร

☐ เป็นเรื่องธรรมดาแล้วในปัจจุบัน ☐ เขาไม่รักแฟนของเขาจริง
☐ เขาไม่ให้เกียรติผู้หญิงที่เขารัก ☐ เขาไม่รักแฟนของเขาจริง และเขาไม่ให้เกียรติผู้หญิง

6. คุณคิดว่าผู้ชายอายุน้อยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่ ☐ 1.ได้ ☐ 2.ไม่ได้

7. คุณคิดว่าผู้ชายอายุน้อยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ ☐ 1.ได้ ☐ 2.ไม่ได้

8. คุณคิดว่าผู้ชายอายุน้อยสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้หรือไม่ ☐ 1.ได้ ☐ 2.ไม่ได้

9. ถ้าคุณต้องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รัก (กรณีมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน) คุณคิดว่าจะใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

☐ คิด เพราะ

☐ ไม่คิด เพราะ.....

----- จบคำถาม ขอขอบคุณในความร่วมมือ

เมื่อจบการตอบคำถามแล้ว กรุณาพับใส่ซองจดหมายด้วย เพื่อความเป็นส่วนตัว

แบบสอบถามสำหรับผู้ชาย กรุณาใช้เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อคำตอบที่ต้องการ

เพศ ☐ 1. หญิง ☐ 2. ชาย

เมื่อตอนคุณอยู่ ปวช. ปี 1 คุณอยู่ห้องอะไร.....

1. คุณเคยเห็นจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย

2. คุณได้เคยอ่านจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” หรือไม่

☐ 1. ไม่เคยอ่านเลย เพราะ(ข้ามไปตอบข้อ 3)

☐ 2. เคย อ่านทุกฉบับ ☐ 3. เคย อ่านเป็นบางฉบับ (ระบุฉบับที่ได้อ่าน).....

2.1 คุณชอบอ่านคอลัมภ์ใด (สามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ 2.1.1 บุคคลตัวอย่าง เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.2 เล็ก ๆ น้อย ๆ ฝากวิทยุรุ่น เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.3 เรื่องนี้มีข้อคิด เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.4 เล่นกับเกมส์ เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.5 กลอนสอนใจ เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

☐ 2.1.6 การ์ตูนหรือนาน่าอ่าน เพราะ (กรุณาระบุเหตุผล).....

2.2 จากที่คุณได้อ่าน “เพื่อนที่รู้ใจ” คุณได้รับ ข้อคิดอะไร บ้าง และคิดว่าข้อคิดนี้คุณสามารถยึดเป็นแนวทางปฏิบัติได้หรือไม่

ข้อคิดที่ได้รับจาก จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ”	คุณสามารถยึดเป็นแนวทางปฏิบัติได้หรือไม่
1.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ
2.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ
3.	☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้ ☐ 3. ไม่แน่ใจ
เมื่อตอบข้อ 2.2 แล้ว ไปตอบข้อ 3	

3. ขณะนี้ คุณมีค่านิยมเหล่านี้ หรือไม่

3.0 การขึ้นครุ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.1 เทียวกลางคืน ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.2 การสูบบุหรี่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.3 สิ่งเสพติดอื่นที่นอกจากบุหรี่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.4 เปลี่ยนคู่คงไปเรื่อย ๆ ไม่จริงจัง ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

หรือเปลี่ยนแฟนบ่อย

3.5 รักใครรักจริง ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่

3.6 ค่านิยมอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากข้อ 3.0-3.5 ระบุ.....

4. คุณมีแฟน/คู่รัก แล้วหรือยัง

☐ 1. ไม่เคยมีเลย (ข้ามไปตอบ ข้อ 5 เลย)

☐ 2. เคย แต่ปัจจุบันไม่มี

☐ 3. ปัจจุบันกำลังมี

4.1 เมื่อคุณได้จับมือ โอบกอดกับแฟน/คู่รัก ของคุณ คุณรู้สึกอย่างไร

☐ 1. ไม่อยากทำอะไรเธอเกินเลยกว่าการจับมือ หรือโอบกอด

☐ 2. อยากใกล้ชิดกับเธอมากกว่าการจับมือ หรือโอบกอด

☐ 3. อยากมี เพศสัมพันธ์กับเธอ

☐ 4. อื่น ๆ ระบุ.....

4.2 คุณเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักหรือยัง

☐ 1. เคย

☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 5 ได้เลย)

4.2.1 คุณเคยนึกถึงความรู้สึกของแฟน/คู่รักของคุณ เมื่อคุณต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเธอ

☐ เคย นึกถึงอย่างไร.....

☐ ไม่เคย เพราะอะไร.....

4.2.2 เคยนึกเสียใจกับการที่คุณล่วงเกินทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รักของคุณหรือไม่

☐ เคย เพราะอะไร.....

☐ ไม่เคย เพราะอะไร.....

4.2.3 คุณคิดว่า การที่แฟน/คู่รักของคุณ ขอมให้คุณมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นเป็นเพราะอะไร

☐ 1. เธอรักคุณมาก

☐ 2. เธอต้องการคุณ เหมือนที่คุณต้องการเธอ

☐ 3. อื่น ๆ ระบุ.....

เมื่อตอบข้อ 4.2.3 แล้วให้ไปตอบข้อ 5

5. คุณคิดว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่าเพศชาย หรือไม่

☐ ด้อยกว่า ในด้านอะไร.....

☐ ไม่ด้อยกว่า (เท่าเทียมกับเพศชาย) เพราะ.....

☐ เหนือกว่าเพศชาย เพราะ.....

6. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้หรือไม่ ☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้

7. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ ☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้

8. คุณคิดว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้หรือไม่ ☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้

9. ถ้าคุณต้องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รัก (กรณีมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน) คุณคิดว่าจะใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

☐ คิด เพราะ

☐ ไม่คิด เพราะ.....

จบคำถาม ขอขอบคุณในความร่วมมือ

เมื่อจบการตอบคำถามแล้ว กรุณาพับใส่ซองจดหมายด้วย เพื่อความเป็นส่วนตัว

ภาคผนวก ค.

กำหนดการ
การสัมมนาเพื่อค้นหาอนาคต (Future Search Conference)
เรื่อง “ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นในอนาคต”
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
วันที่ 23-24 สิงหาคม 2540

23 สิงหาคม 2540

- 08.30-09.30 น. ความเป็นมาและเทคนิคการประชุมเพื่อค้นหาอนาคต
- 09.30-09.45 น. อาหารว่าง
- 09.45-10.30 น. แนะนำตัวผู้เข้าร่วมระดมสมอง
- 10.30-11.15 น. เส้นแบ่งเวลา (แต่ละบุคคล)
- (45 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างภาพร่วมกันเกี่ยวกับทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- 11.15-11.45 น. เข้าใจอดีต (กลุ่มเลือกสรร)
- (30 นาที) วัตถุประสงค์ : ค้นหาแบบแผนและแนวทางที่สำคัญในอดีต
- 11.45-12.00 น. การหยั่งเห็น (แต่ละบุคคล)
- (15 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับอดีตอย่างไร
- 12.00-13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00-14.00 น. แผนที่ยึดใจ (แต่ละบุคคล)
- (60 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างภาพที่สมบูรณ์ของแนวโน้มทั้งหมดที่มีผลต่อค่านิยมและทัศนคติทางเพศในปัจจุบัน
- 14.00-15.00 น. มุมมองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
- (60 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อทราบมุมมองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละคนที่มีต่อค่านิยมและทัศนคติเรื่องเพศ
- 15.00-15.15 น. อาหารว่าง

- 15.15-16.15 น. ความภูมิใจและความเสียใจ (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
(60 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้ประเมินสถานการณ์ในเรื่องค่านิยมและทัศนคติทางเพศในปัจจุบัน ทั้งในด้านที่น่าภูมิใจและสิ่งที่น่าเสียใจ
- 16.15-16.45 น. การสังเคราะห์ (แต่ละบุคคล)
(15 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อสะท้อนให้เห็นสิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้เรียนรู้จากสถานการณ์ปัจจุบัน
- 16.45-17.00 น. การจินตนาการโดยการทำเป็นละคร (กลุ่มผสม)
(60 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อจินตนาการถึงอนาคตที่พึงปรารถนาว่าด้วยเรื่องค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น หลังปี ค.ศ. 2000

วันที่ 24 สิงหาคม 2540

- 08.30-10.30 น. การนำเสนอละคร (กลุ่มผสม)
(120 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อนำเสนอสิ่งที่กลุ่มได้จินตนาการถึงอนาคตที่พึงปรารถนาว่าด้วยเรื่องค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น หลังปี ค.ศ. 2000
- 10.30-10.45 น. อาหารว่าง
- 10.45-11.30 น. ความคิดเห็นร่วม (กลุ่มผสม)
(120 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อถกเถียงและหาความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องค่านิยมและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นที่ควรจะเป็นในอนาคต
- 11.30-12.30 น. แผนปฏิบัติงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
(120 นาที) วัตถุประสงค์ : เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาคอขวด และการสนับสนุนที่มีต่อค่านิยมและทัศนคติทางเพศที่เหมาะสมกับวัยรุ่นในอนาคต

หมายเหตุ : ในการสัมมนาระดมสมองเพื่อค้นหาอนาคตนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะต้องมีการเปลี่ยนกลุ่มอยู่ตลอดเวลา ตามตารางกำหนดการข้างต้น โดยกลุ่มวิทยากรจะทำการจัดว่าผู้ใดจะอยู่กลุ่มผสมอะไร และอยู่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไร ไว้ก่อนตามประวัติที่ทางโรงเรียนส่งมาให้

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง กลุ่มที่มีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องคล้ายกัน ในที่นี้จะแบ่งกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็น 4 กลุ่มคือ

1. กลุ่มวัยรุ่นหญิงผู้ที่เรียนในรอบเช้า
2. กลุ่มวัยรุ่นหญิงผู้ที่เรียนในรอบบ่าย
3. กลุ่มวัยรุ่นชายผู้ที่เรียนในรอบเช้า
4. กลุ่มวัยรุ่นชายผู้ที่เรียนในรอบบ่าย

กลุ่มผสม หมายถึง กลุ่มที่มีความแตกต่างกันภายในกลุ่ม ทั้งในด้านเพศ รอบที่เรียน ห้องเรียน

กลุ่มเลือกสรร หมายถึง กลุ่มที่ผู้ร่วมประชุมสามารถเลือกเองได้ตามหัวข้อที่วิทยากรกำหนดไว้ตามความสนใจ

ภาคผนวก ง.

แนวคำถาม ในการสนทนากลุ่ม
วันเสาร์ที่ 30 สิงหาคม 2540

เกริ่นนำ (รายละเอียดในภาคผนวก)

- ชื่อโครงการวิจัย
- วัตถุประสงค์โครงการ
- สิ่งที่โครงการได้จัดทำแล้ว
- ขณะนี้โครงการมาทำสนทนากลุ่มเพื่ออะไร

ครอบครัวยุควัยรุ่น

1. ประเด็นปูพื้น (warm up)

- เกิดอยู่ที่ไหน จังหวัดอะไร ย้ายมากรุงเทพตั้งแต่เมื่อไหร่
- ปัจจุบัน (บ้านที่อยู่ในปัจจุบัน) อยู่กับพ่อแม่หรือไม่
- คุณพ่อคุณแม่เป็นคนจังหวัดอะไร พบกันได้อย่างไร
- มีพี่น้องกี่คน เป็นคนที่เท่าไร
- อยู่ที่บ้านช่วยงานบ้านบ้างหรือไม่ ทำไมถึงช่วย และทำไมไม่ช่วย
- เวลาเลิกเรียนแล้ว หรือเวลาที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนใหญ่ทำอะไร

2. คิดว่าปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบันกับครอบครัวเป็นอย่างไร โดยดูจากครอบครัวของเพื่อน ๆ หรือคนที่น้องรู้จัก (พูดคุยไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เด็กเข้าถึงประเด็น แล้วจึงพยายามให้เด็กคิดว่าควรแก้ไขปัญหาคืออะไร และเป็นอย่างไร ซึ่งก็จะเป็นประเด็นในข้อ 3 ถัดไป)

3. น้อง ๆ คิดว่า วิธีแก้ปัญหาคือครอบครัวเหล่านั้นควรเป็นอย่างไร

กิจกรรมที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งในครอบครัว

1. พวกน้องคิดว่า การจะทำให้ครอบครัวของวัยรุ่นมีความอบอุ่นขึ้น นั้นควรทำอะไรบ้าง

2. พวกน้อง ๆ สามารถเข้าไปมีบทบาทอย่างไรในการทำให้ครอบครัวอบอุ่นขึ้น
3. น้อง ๆ คิดว่า การที่น้องเข้าไปมีบทบาทอย่างนั้นแล้ว จะมีผลดีอื่นอีกหรือไม่ เพราะอะไร

การสนับสนุนจากโรงเรียน

1. โรงเรียนควรมีบทบาทอะไรในการช่วยเหลือเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างราบรื่นหรือไม่ อย่างไร

กิจกรรมในการเพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศ

1. ควรเป็นกิจกรรมอะไรบ้างที่จะส่งเสริมให้ น้อง ๆ ได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องนี้
2. รูปแบบควรเป็นอย่างไร
3. น้อง ๆ สามารถช่วยได้อย่างไร
4. คิดว่าโรงเรียนจะช่วยเหลือด้านใดได้บ้าง

กิจกรรมอื่น ในเรื่องค่านิยมเรื่องเพศ

1. คิดว่า ค่านิยมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นในปัจจุบันมีเรื่องอะไรบ้าง
2. คิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดค่านิยมนั้น คืออะไร
3. คิดว่าวิธีแก้ไข ควรเป็นอย่างไร
4. กิจกรรมที่สามารถแก้ไขได้ควรเป็นอย่างไร รูปแบบเป็นอย่างไร

ภาคผนวก จ.

กลอนสอนๆ

โดย ปณิศา ศรีประเสริฐ (แป๊ะ) ห้อง X12

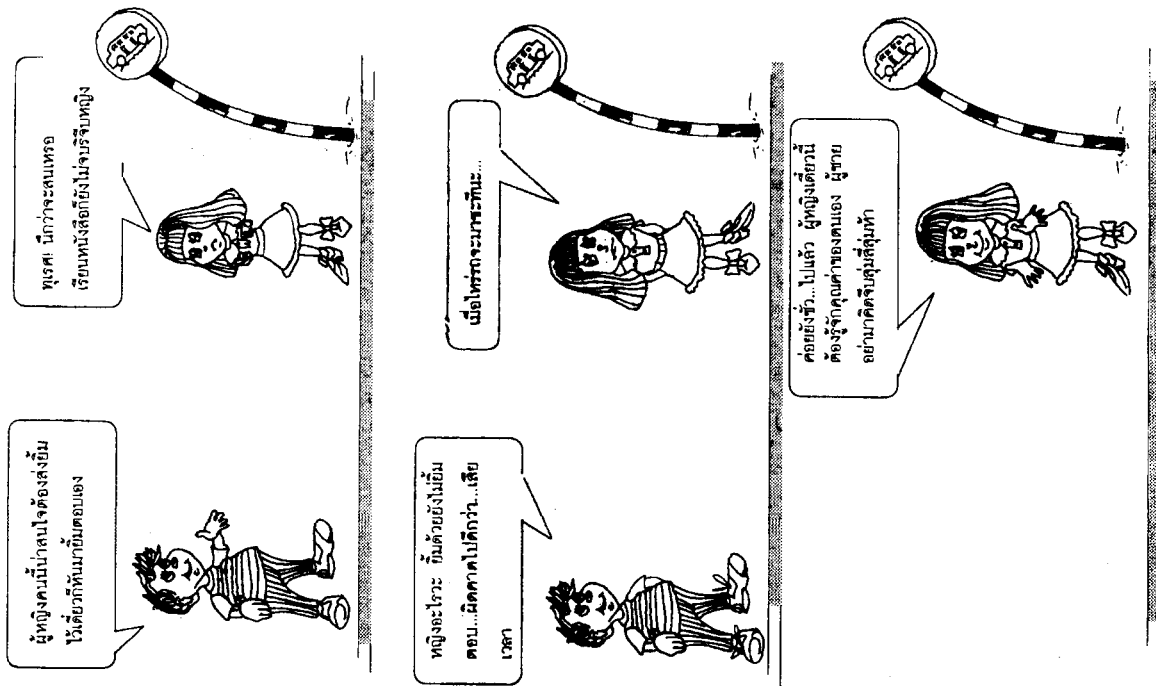
ถ้าใจอ่อน	อ่อนใจ	ไม่ไหวแล้ว
จะเกิดเหตุ	ไม่คาดคิด	ให้ผิดหวัง
หมั่นฝึกฝน	เพิ่มเต็ม	เสริมพลัง
ฝึกแล้ว	ทุกครั้ง	ยังยิ่งใจ
รู้ขั้นตอน	รู้ข้อ	ภาษาเฉพาะ
ความไพเราะ	กล้าแสดง	คิดไหน
ความอึดทน	ไม่ท้อถอย	เพื่อนไหน
ดื้ออย่างไหน	ดื้ออย่าง	ดูท่าดี

เพื่อน ๆ นะ ลองส่งกลอนมาให้พวกเราอ่านบ้างสิคะ เรามีรางวัลให้นะละ กลอนที่เราชอบทั้งนี้จะได้รับจากเพื่อน ๆ ลิส หัวข้อ "พูดในตัวเอง" ฮาฮาได้เพื่อน ๆ ฮาฮาอันนี้ "เออ ๆ น้อย ๆ สักหน่อย" แล้วเก็บประเด็นมาแต่งกลอน

เขียนมาให้พวกเรารับอ่านอีก 1 บท ก็พอละ ช่วงก่อนวันพุธที่ 14 มกราคม 2541 มาส่งที่ห้องพักของเราใหญ่ เราจะเตรียมกล่องไว้ใส่เพื่อน ๆ ว่ายเขียนชื่อ-นามสกุล ก็อเรียน ระดับชั้น ไว้ท้ายบท กลอนนะละ จะได้เอามาทำกับได้ลูกต้อง

การบูรณา บำบัด

โดย เจริญภัทร พรหมบุตร(แป๊ะ) ห้อง A21

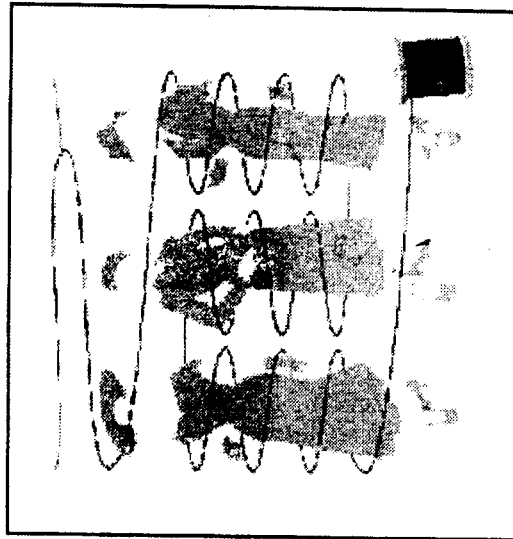

จุลสาร

เพื่อนที่รู้ใจ

ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2541

ฉบับ "คุณค่าในตัวเอง"

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ น้ำทรัพย์เจริญ, สรวิศา คงชาศรี, ยุทธพงศ์ ทวีฤกษ์รัตน์, เจริญภัทร พรหมบุตร, จักรวรรดิเสียงเพราะ, บุณดี วาเจริญเรือง, มานพ เทียมสวัสดิ์, ช่อช่อมดคุณ

บุคคลตัวอย่าง

สัมภาษณ์โดย

บุษดี วาตรีบุญเรือง (นัท) ห้อง X2

ชื่อจริง น.ส.วริยรัตน์ เดชพล

ชื่อเล่น ดาล

ที่อยู่ สมุทรปราการ

อายุ 15 ปี

คติ ทำพู่นี่ให้ดีกว่าวันนี้ (ละกัน)

นัท : คุณจะแนะนำเพื่อนผู้หนึ่งที่มีแฟนว่าอย่างไร ถ้าเห็นว่าเพื่อนของคุณคนนั้นไปไหนมาไหนกับแฟน โดยไม่ถือตัว

ดาอ : ถ้าจะแนะนำเพื่อนที่ไปไหนมาไหนกับแฟนของเรา เช่นนั้น ก็จะต้องว่า ให้ถือตัวบ้าง เพราะสังคมไทยมักไม่ยอมรับ และสายตาคู่คนก็อาจจะมองเราไปพูดต่อในทางเสียหายได้ สังคมไทยเรามีวัฒนธรรมแบบไทยๆ ซึ่งคิดว่าดี คือ ผู้หญิงควรถือตัว ไม่ควรปล่อยตัว ไม่ควรนำวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้

เล็ก ๆ น้อย ๆ ฝากวิทยรุ่น

คุณค่าในตนเอง

การวางตัวที่เหมาะสม จะทำให้คนทั่วไปยกย่อง เช่นกัน การวางตัวของวิทยุรุ่นนี้ย่อมทำให้เพศชายยกย่อง และให้เกียรติ

ผู้ชายที่ติดภรรยาจะต้องไม่ล่วงเกินผู้หญิงด้วยประการทั้งปวง การที่ผู้หญิงกล้าปล่อยให้นายชายถูกเนื้อต้องตัว จับมือ ถือแขน โอบกอดและขอเสนอสวนสนมกับผู้ชายมากเกินไป เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชายล่วงเกินได้ง่าย

ผู้ชายชายเขาดีอย่างไร ผู้ชายส่วนใหญ่คิดว่าเมื่อให้ออกสลับเขาง่าย ๆ ก็ย่อมจะง่ายกับผู้ชายอื่นด้วย

ดังนั้นเมื่อมีการล่วงเกินเกิดขึ้นฝ่ายหญิงจึงควรโกรธแสดงความไม่พอใจในการถูกล่วงเกินฝ่ายชายเพราะการวางตัวที่ดี และรู้จักระมัดระวังตัวไม่ให้ผู้ชายถือโอกาสได้ง่ายนั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้หญิง ซึ่งผู้ชายโดยทั่วไปมักจะยกย่องนับถือ หรือภาคภูมิใจยิ่งนักได้แต่งงานกับผู้หญิงที่รักกันवल ล้วนตัว และวางตัวได้อย่างเหมาะสม

เมื่อเป็นเช่นนี้ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปในฐานะที่เป็นผู้หญิงควรจะระมัดระวังตัวมากขึ้น ถ้ามีเพื่อนชายเริ่มมาติดสนิท อย่าเพิ่งไปไวใจ อย่าไปไหนหรืออยู่ตามลำพังสองต่อสองในที่เปลี่ยว เพราะเป็นการเสี่ยงเกินไป ด้วยเหตุว่าการควบคุมอารมณ์เพศของวัยรุ่นยังไม่เหมาะสม เราคบเขาเป็นเพื่อนที่ดีคนหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องเสียเซ่งเซ่งนั้น หรือแม้ว่าจะคบกันนานเป็นปี ๆ แล้วก็อย่าเพิ่งแน่ใจว่า ลวดลายเขาจะไม่มี

ถ้าหากสาวเจ้าคนใด ที่ผ่านมามีเคยระมัดระวังตัว มีความหลังเลอหรือพลาดไปบ้าง ขณะนั้นก็ยังไม่สายเกินไป เปลี่ยนบุคคลตนเองเสียใหม่ ทำให้ฝ่ายชายซึ่งดูหมิ่นเราอยู่ในใจ (ซึ่งเขาไม่บอกเราหรอกว่า เขาดูถูกเรา) เกิดความประหลาดใจ และต้องกลับมาขอโทษเราในเรื่องที่ผ่านมา

สาวเจ้าเอ๋ย...จงตระหนักในคุณค่าของตนเองเถิด เพราะเธอคือเพชรวิเศษที่ใคร่ครวญหาดีสร้างเธอขึ้นมา

(ข้อมูลบางส่วนจากคู่มือ อบรมเยาวชนสำหรับวิทยากร โครงการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชน ศูนย์ประสานงานการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

เล่นกับเทพ

โดย ศรีนิยา คงชาติ (มะเขือ) ห้อง A6

เพื่อน ๆ ที่รัก มาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์กันดีกว่า นอกจากใช้เวลาไปให้เปล่าประโยชน์แล้ว แลละ ๆ จะได้รับรางวัลด้วย มะเขือมีรางวัลสำหรับการเล่นเกมส์อยู่ 4 รางวัล เป็นกระเป๋าสตางค์เงิน เอาไว้ใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน หรือใส่ของจุจิก เวลาโรงเรียนไม่ไปจะเอาละคะ มาดูซิว่า เกมของจุสสุรอนัมที่ 1 นี้ คืออะไร

เกมส์จับคู่จะ ให้เพื่อน ๆ นำตัวเลขของประโยคต้น ๆ มาใส่หน้าวงเล็บของตัว ก. โดยที่เพื่อน ๆ ต้องจับคู่ให้ถูกต้องและ มะเขือแนะนำว่า ควรอ่านคอสัมภ์ เล็ก ๆ น้อย ๆ ฝากไว้เพราะคำตอบอยู่ในคอสัมภ์นั้นค่ะ) มีตัวอย่างให้ดูในข้อแรก ส่วนข้อต่อ ๆ ไป เพื่อนลองทำเองนะค่ะ

ด้าน ก.	ด้าน ข.
(10) วิธีการติดต่อ	1. เพศชาย
() ปฏิบัติการท่าทาง	2. รับรองตัว
ผู้หญิงเมื่อชายจับมือ หรือโอบกอดหญิง	3. จับ รั้งเบา คบกับชายกับไป
() เพศชายถือเอาใจใส่เมื่อหญิงกล่าวไปเกี่ยวกับเพื่อนชายสองคน หรือ ในที่สาธารณะ	4. จับมือ ถือแขน โอบกอด
() ลักษณะของผู้หญิงที่กำลังผู้ชายกำลังจับ	5. ท่ากำมือ ไม่พอใจ
() ลักษณะของผู้หญิงที่ดี	6. อุ้งแขนขยับ
() ลักษณะของผู้ชายที่ดี	7. ความเหมาะสมหรือความเหมาะสมไม่ได้นำไปสู่การมีคอสัมภ์
	8. เพศหญิง
	9. ไม่ใส่ใจกับผู้หญิง
	10. มีเพศสัมพันธ์ ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน
	การถ่ายเลือด

กติกาต่าง ๆ มีดังนี้

1. XEROX คอสัมภ์ "เล่นกับเทพ" หรือใครไม่ยอมเสียเงิน ก็สามารถลอกข้อความทั้งด้าน ก. และด้าน ข. ตั้งข้างบน ใส่กระดาษ XEROX นั้น
 2. ลงมือเล่นเกมส์จับคู่ในกระดาษ หรือกระดาษ XEROX นั้น
 3. เมื่อทำเสร็จ เขียนชื่อ-นามสกุล ห้องเรียน ระดับชั้น ด้านหลังของกระดาษที่เล่นเกมส์
 4. ส่งกระดาษคำตอบไปที่ห้องพักอาจารย์ใหญ่ มะเขือจะเตรียมกล่องไว้ใส่กระดาษ แต่ต้องส่งก่อนวันพุธที่ 14 มกราคม 2541
- เพื่อน ๆ สามารถดูคอสัมภ์ หรือรายชื่อผู้ที่โชคดีที่ได้รับรางวัลได้ที่ป้ายนิเทศ อาคารอำนวยการ (ถ้าไม่ทราบว่ามีรายชื่อผู้ใดใน คอสัมภ์อาจารย์ใหญ่ หรืออาจารย์ทุกท่าน ผู้ที่เล่นเกมส์) แล้วถ้าเพื่อน ๆ เป็นผู้ใช้ชีวิตเหล่านั้น นำบทประจักษ์จำตัวนี้เขียนไปรับรางวัลได้ที่อาจารย์ทรงชัย (อาจารย์ใหญ่ของเรา)

กลองสอๆ

โดย สรinya คงชาตรี (มะเขือ) ห้อง A6
เพื่อน ๆ ค่ะ คอลัมน์มะเขือขอแสดงฝีมือการเขียนกลอน
หน่อมะเขือจะเป็นกลอนสอนใจวัยรุ่นลองอ่านดูนะค่ะ เข้าทำรีเปล่า

หมูหรือหอยที่แสนอร่อย
ไม่ตระหนักรู้ใครใคร่ใคร่
หากคนเรานั้นอยู่ได้ก็เพราะตน
เกิดเป็นคนอย่าหนักแน่นเรื่องกาย
หากผู้ช่วยหมาบเองคิดใคร่ของหญิง
อย่าเฝ้าอยู่แต่กับหมา
ให้เกียรติเพศหญิงบ้างนะผู้ช่วย
ถ้าหากตามเพราะเธออยู่ด้วย

เป็นยังไงละ คือการเขียนกลอนของมะเขือ
คราวนี้ถึงคราวเพื่อน ๆ บ้าง ขอให้หันมาเขียนะ เพื่อน ๆ
ที่สนใจจะส่งกลอนมาให้ขอ "หญิงสาวใครเสียงเอดัง" ได้ส่งมา
กลอนบทที่ 21 มกราคม 2541

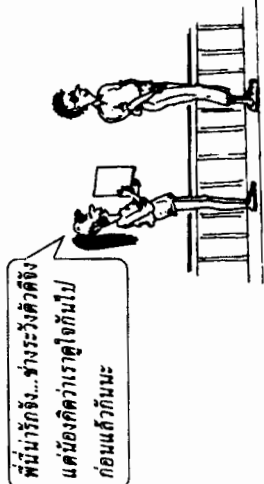
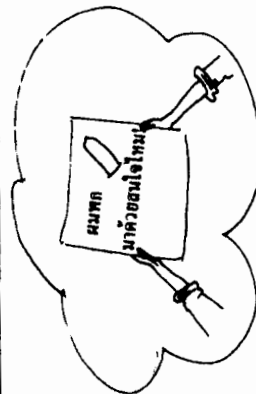
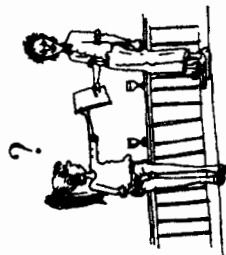
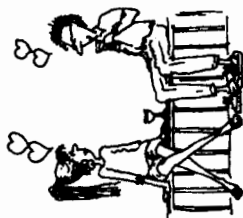
กิตติกา ๑๐

1. กลอนแปด 2 บท
2. เขียนด้วยชื่อตนเอง(แต่ต้องจริง) หรือชื่อที่คิด
3. ย่อชื่อ เขียนชื่อ-นามสกุล ห้องเรียน ระดับชั้น นามสกุล
4. นำไปส่งที่ห้องอาจารย์ใหญ่ ไม่ส่งส่งเดียวกับ
"รุ่นกับนาย" กับมะเขือละ

ประกาศผล ที่ป๊อปปูล่าส คึกคักมาก การจะคัดเลือก
กลอนของใครก็ได้ 14 บท รางวัลก็ได้รับเป็นกระป๋องไปเลยต่างกับ
สาวกับนาย นึกว่าเขี้ยวจะ รับส่งกับมะเขือละ

การบูรณา บ่อแก้ว

โดย ยุทธพงศ์ ทวีสุภรณ์ (ชาร์ป) ห้อง A15

* ภาษาเขียนแบบนี้ให้
เพราะมันน่ารัก ๆ จะสนใจใคร
พูดกับจะมีมารวิ

อุลสาร

เพื่อนที่รู้ใจ

ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2541

ฉบับ "หญิงหรือชายใครเสี่ยงเอดส์ ? "

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ นักรัทธิย์เจริญ, สรinya คงชาตรี,
ยุทธพงศ์ ทวีสุภรณ์, เณรณภัทร พรหมบุตร, จารุวรรณ
เสียงเพราะ, บุษดี วาคริบุญเรือง, มณฑา เหมสวัสดิ์, ของชอบคุณ

เลขา 1 บ่อย 64788

หญิงหรือชายใครเสี่ยงเอ็ดส์???

ในปัจจุบันไม่ว่าหญิงหรือชายมีโอกาสเสี่ยงต่อโรคเอดส์ทั้งนั้นแต่เดิมเราคิดว่า “กลุ่มเสี่ยง” คือ ชายรักร่วมเพศ ผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ชายบริการทางเพศ

แต่แท้จริงแล้วทุกคนเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ดส์ ทั้งสิ้น หากยังคงมีการกระทำที่เสี่ยง เช่น “มีคู่นอนหลายคน” “ร่วมเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย” เป็นต้น

แล้วเรากลับมาที่วัยรุ่น ว่า วัยรุ่นเสี่ยงต่อเอ็ดส์อย่างไร วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เนื่องจากอิทธิพลของฮอร์โมนเพศซึ่งจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และเริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม

วัยรุ่นชายมีการกระทำที่เสี่ยง เช่น การเที่ยวโสเภณี การ **จับคู่อวด** การคิดหาเพศติด การมีคู่นอนหลายคน

วัยรุ่นหญิงก็เช่นกัน การได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ทำให้ **เด็กไม่รักนวลสงวนตัว** โดยไม่ได้คิดว่าจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ความมา เช่น เสี่ยงต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ ติดเชื้อเอ็ดส์ และท้องโดยไม่ตั้งใจ มีหน้าเข้าไปบางกลุ่มยังใช้ยาเสพติดด้วย

สิ่งที่กล่าวมานี้ เสี่ยงต่อโรคเอดส์ ทั้งนั้น

คุณเป็นคนหนึ่งที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือเปล่า !!!

(จาก เคล็ดลับสำหรับเพื่อนหญิง, กองโรคเอดส์

กระทรวงสาธารณสุข)

บุคคลตัวอย่าง

สัมภาษณ์โดย ศราวุธ นัทรพัญ์เจริญ (ธง) ห้อง A24

ชื่อจริง นายสุรพงษ์ จันทรมั่นคำคุณ

ชื่อเล่น โจ้

อายุ 19 ปี

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

จำนวนพี่น้อง 3 คน (เป็นบุตรคนโต)

กีฬาที่ชอบ วอลเลย์บอล แบดมินตัน

คิดจะทำสิ่งใดแล้วความตั้งใจทำ และพยายาม

ทำให้สำเร็จ

ธง : พี่เป็นคนหนึ่งที่เสี่ยงกับการเป็นเอดส์รีเปล่า

พี่โจ้ : ไม่น่าเสี่ยงนะ

ธง : ถ้าพี่เป็นผู้หญิง พี่ชอบผู้ชายที่เคยเสีย

พหุภรรยาหรือไม่ เพราะอะไร

พี่โจ้ : ไม่แน่ เพราะในปัจจุบัน หากชายที่ยังรักษา

พหุภรรยาอย่างมาก

ธง : ผู้หญิงในอุดมคติล่ะครับ

พี่โจ้ : ต้องไม่ปล่อยตัวเกินไป และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

กับผู้อื่นมาก่อน

ธง : ถ้าเพื่อนพี่เป็นเอดส์ พี่จะปฏิบัติตัวอย่างไรกับเขา

พี่โจ้ : จะให้กำลังใจ และปฏิบัติกับเขาเหมือนเดิม

สัมภาษณ์

โดย สรinya คงชาตรี (มะเจือ) ห้อง A6

พบกับอีกครั้งนะละเพื่อน ๆ คราวที่แล้วเพื่อน ๆ ส่งเกมส์ มาเล่นกับมะเจือรีเปล่า ถ้าไม่ได้ส่ง คราวนี้ต้องส่งให้ได้ละคะ คนที่ส่งมาคราวก่อนก็ส่งอีกนะละ คราวนี้มีของรางวัลอีกแล้ว มีทั้งหมด 7 รางวัล เป็นกระเป๋าสีเสื้อสดด่างค์ สีสวยเหมาะกะกับพวกเรามากเลย

กติกาของการเล่นเกมส์ก็เป็นเช่นเดิมละนะ (ถ้าจำไม่ได้ลองไปค้นดูสูตร “เพื่อนที่รู้ใจ” ฉบับแรกดูนะละ)

เรามาเริ่มเกมส์กันดีกว่านะละ

ให้เพื่อน ๆ หาคำ หรือ ประโยค มาใส่ในช่องว่าง ซึ่งเว้นไว้ให้สมบูรณ์นะละ

ตัวอย่าง โรคภัยที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ คือ เอดส์

1. สิ่งป้องกันโรคร้ายได้ไม่มีเพศสัมพันธ์ คือ.....
2. ผู้หญิงได้รับอิทธิพลจากชาว.....จึงไม่รักนวลสงวนตัว
3. ช่วงอายุระหว่าง 13-19 ปี เรียกว่าช่วง.....
4. ชายหรือหญิง ใครเป็นผู้ที่มีความทุกข์ที่สุด หลังจากมีเพศสัมพันธ์.....
5. สิ่งที่เพศหญิงกังวลรองลงมาจากการติดเชื้อเอดส์คือ.....

ช่วงก่อนวันพุธที่ 21 มกราคม 2541 พี่ต้องเอาใจให้ใหญ่ มะเจือเตรียมกล่องไว้ให้ทุกคนแล้ว พวกเกอละ ๖๖ ให้เพื่อน ๆ ไรคดี ๆ กันนะ และจะประกาศผลที่ป้ามีเทศคือสำหรับใครละ

กลอนเขย่งๆ

โดย สรนิษา คงชาครี (มะเจือ) ห้อง A6

ขอให้มะเจือแสดงฝีมือเขียนกลอนอีกฉบับนะคะ รู้สึกมัน
มือเลย ขอเขียนอีกสัก 2 บท เพื่อน ๆ ลองอ่านดูนะคะ
เพื่อน ๆ คะ กลับไปบ้านวันนี้ เราไปสวัสดิ์คุณพ่อคุณแม่
เราช่วยทำงานบ้านเล็กน้อย อืมแหม่พูดคุยกับท่านสักหน่อย
คุณพ่อคุณแม่จะดีใจมากเลยคะ อยาบบอกเพื่อน ๆ ว่า คุณพ่อ
คุณแม่รักเราเสมอ

อันความรักสูงส่งได้ไม่เทียบเท่า
กับที่เราได้ควมรักกันในใจกัน
เมื่อมีสุขหรือทุกข์เราสุขหรือทุกข์
หรือเมื่อมีทุกข์เราทุกข์หรือเมื่อมีสุข
แม่เราทุกข์พ่อแม่ทุกข์ก็ทุกข์ด้วย
แม่เรามีสุขพ่อแม่มีความสุขเราจะได้
ความสุขด้วยเรารักกันไม่มีวันขาด
หรือพ่อแม่ได้ความดีจากเราด้วย

เอาละคะ ถึงคราวเพื่อน ๆ แสดงฝีมือการเขียนกลอนบ้าง

นะคะ

กติกาคือ

1. ให้เพื่อน ๆ อ่านกลอนกัน "เล็ก ๆ น้อย ๆ ฝากวัยรุ่น"
2. กลอนจะเป็นกลอนแปด แด่งให้ได้ 2 บท (ห้ามขาดหรือเกิน)
3. ส่งไปยังห้องพักอาจารย์ใหญ่ มะเจือเตรียมกล่องสำหรับใส่กลอนไว้ เรามีรางวัลให้ด้วยนะคะ แต่ยังไม่บอกว่าจะอะไรรับรองถูกใจ

การบูรณา ภายนอก

อะไรกัน กลับมาถึงบ้านอ่านหนังสือหรือยัง พ่อ
แม่ทำงานสายด้วยแทบขาด ลูกมันไม่รักดีฟังแค่
เพลงอีกหน่อยคงได้โทรออก

เราทำผิดอะไรหนักหนา
แม่ต้องมาตำว่าเรามากมาย

เราไม่ควรต่อว่าลูกมากมายนะเนี่ยเลย เพราะความที่เหนื่อยจากการทำงาน
นั่นเอง ลูกจำแม่เจอโทษ พ่อแม่เหนื่อยขอให้ลูกเข้าใจพ่อกับแม่บ้าง

จุดสาร

เพื่อนที่รู้ใจ

ฉบับที่ 3 พ.ค. 2541

ฉบับ "ครอบครัวสู่สันติ
สร้างสรรค์สังคม"

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ นันทรักษ์เจริญ, สรนิษา คงชาครี,
สุทธพงศ์ ศรีสุกษรัตน์, เฉลิมเกียรติ พรหมบุตร, ชัยวัฒน์
เสียงเพราะ, บุณย์ วัฒัญญะเรือง, มานพ เกษสวัสดิ์, ช่อช่อเบญ

ศราวุธ นัฏพัชญ์เจริญ (ชง)

ชื่อจริง นางสาวสุจิตา สมบูรณ์

ธปช 19 ปี

จำนวนพี่น้อง 3 คน (เป็นบุตรคนที่ 2)

ผลงานที่ภูมิใจ เป็นตัวแทนนักศึกษา เข้าร่วมพิจารณา

ความร่มเย็นในครอบครัว

รู้ว่าเรายังเคารพท่าน นอกจกจากนี้ช่วยดูแลท่านใน

ธง : **คิดว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ที่พึงจดจำจนทวนวนคือ**

พี่ก๊ : ให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ทุกอย่าง

ครอบครัวสู่สันต์ สร้างสรรค์สังคม

พ่อแม่ทุกคนรักลูก ห่วงดีต่อลูก ห่วงใยลูก เวลาที่ลูก
ทำดี บางคนอาจชมเชยลูกโดยการแสดงออกอย่างมากมาย
ขณะที่พ่อแม่บางคนมีเพียงการชมเชยอยู่ในใจ ไม่มีเวลาแสดง
ชื่นชมลูก ไม่มีเวลาพูดคุยสนทนากับลูก โดยพ่อแม่มักจะคิด
ว่าได้แสดงความรักอันใหญ่หลวงด้วยการทำงานหนักเพื่อลูก
และเพื่อความมั่นคงของครอบครัว

ชีวิตในปัจจุบันนี้แต่ความเร่งรีบ พ่อแม่ต้องหากินตัว
เป็นเกลียวเพื่อครอบครัว เมื่อมีเวลาน้อยเช่นนี้ พ่อแม่ก็มักจะ
พูดในเรื่องที่สำคัญก่อน นั่นคือ การพักผ่อน การสั่งสอน การ
แนะนำ แต่เรากลับไม่ได้เห็นว่า สิ่งที่พ่อแม่รักเตือนสั่งสอน
และนำนั้น เป็นเพราะพ่อแม่รักเรา

สนใจสิ่งที่ดีหรือที่เราคิดเช่นนั้น แต่เราเข้าไปดู
พอแหม่รักเรามากถึงได้ยอมเหนื่อยเพื่อครอบครัว เพียง
แต่พอแม่ใช้มาตรฐานของพ่อแม่มาวัดลูกเท่านั้น

เมื่อเพื่อน ๆ เข้าใจเช่นนั้นแล้ว เราควรรำลึกเสมอว่า คำกล่าวตักเตือนของพ่อแม่ คือสิ่งทีพ่อแม่หวังดีต่อเรา จริงใจต่อเรา เพราะคนไม่รักกัน คงไม่กล่าวตักเตือนให้เหนื่อยหรอก

คนที่รักเรา ไม่จริงใจต่อเราต่างหากล่ะ ที่ชอบพูด
หวานหูไปหมด เขาจะไม่คอยมาดักเตือนในสิ่งที่เราทำไม่เหมาะ
สมควร

เรารู้ว่า เรายังรักพ่อแม่ และเรารู้ว่าพ่อแม่ก็รักเรามาก เช่นนี้ ดังนั้นเพื่อน ๆ ควรสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนที่เรารัก และรักเรากันดีกว่า แม้จะต้องใช้เวลา และต้องเปลี่ยนแนวความคิดใหม่ แต่การกระทำที่ดีงามก็จะส่งผลที่ดีในระยะยาว

เกมสไลด์ฉบับนี้ เพื่อนต้องนำพยานะ สระ วรณยุกต์

ประโยคที่กล่าวนี้เป็นคำสุกษัตริย์ ความหมายของคำสุกษัตริย์นี้
หมายถึงพ่อแม่ต้องเข้มงวดกับลูก เพื่อให้ลูกเป็นคนดีในอนาคต
ขึ้นมาแน่นี้ หวังว่าเพื่อนคงจะทำได้ละ

ที่นำมาดูว่า พญูชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่ห้ามมีอะไรข้าง
ต้องใช้ให้หมดทุกตัวนะจะ ไม่งั้นผิดกติกาละ

พยัญชนะ คือ ค ก ก ก ร ร ว ฬ พ พ

๑๑ คือ

วรรณยุกต์ คือ

รางวัลของเราในฉบับนี้ คือ เป็นพวงกุญแจอีกดา 3 ตัว
น่ารักทั้งสามตัวเลยล่ะ ถ้ามีคนตอบถูกมาก จะต้องทำการจับ
ฉลากเพื่อรับรางวัล

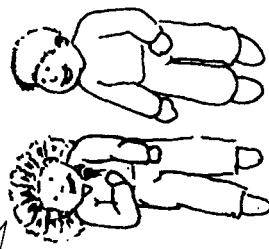
หวังว่าเพื่อนๆ คงตอบถูกนะคะ ไม่ยากเกินความสามารถ
ของเพื่อนๆ แน่แน่นอน

การ์ตูนกระดาน บ่เอา

เราควรเป็นเพื่อนกันดีกว่าเพราะยังมีเวลาอีกนาน, ความรู้สึกของค่าว่าเพื่อนนั้นลึกซึ้งกว่าค่าว่าแฟน เธอว่าจริงไหม ?

- ไข่ทอดถูกเราควรเป็นเพื่อนกัน และขณะนี้เราสองคนยังเป็นนักเรียนอยู่ ?

จุดดาว

เพื่อนที่รู้ใจ

* ภูเขาเป็นภูเขาถ้าไม่ได้อะไร
ทะเลสาบเป็นทะเลสาบถ้าไม่ได้อะไร
ภูเขาเป็นภูเขาถ้าไม่ได้อะไร

ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2541

ฉบับ "ความรักกับความเป็นเพื่อน"

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ บัณฑิตย์เจริญ, สรินยา คงชาติ,
ยุทธพงศ์ ทวีสุวรรณ์, เสริมจักร พรหมบุตร, จงวรรณ
เสียงพระ, บุษดี วาสิฏญ์เรือง, มณฑิรา เกียรติศักดิ์, ชอชอชกุล

ชำระค่าฝากส่งรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 17/2536
ปณจ. พุทธมณฑล

/๑๖.๕๕๕/
(นางเจตนา แว่วสว่างวงศ์)
หัวหน้างานคลังและพัสดุ
นักวิชาการการเงินและบัญชี ระดับ 7

ความรักของสมศรีและปรีชา

สมศรีและปรีชา เรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายในโรงเรียนประจำ จังหวัดหนึ่ง ปรีชาเป็นรุ่นพี่หนึ่งปี ทั้งสองคนคบสนิทสนมกัน จนใคร ๆ ระบุว่าทั้งคู่เป็นแฟนกัน

สมศรีใช้หาพ่อพี่เล็ก ๆ อยู่ในตัวเมือง เธอเป็นลูกสาวคนโต ของครอบครัวเกษตรกร สมศรีไม่ใช่คนสะสมผิวออกคลาแบบเด็กที่ เติบโตในชนบท กิริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบสูง การเรียนอยู่ใน ระดับดี เธอตั้งใจว่าจะเรียนให้จบมหาวิทยาลัย ทางนิติ ๆ ทำและจะส่งเสียให้อง ๆ อีก 4 คน ได้เรียนสูง ๆ ด้วย พ่อแม่รัก และภูมิใจในตัวเธอมาก

ปรีชาเป็นเพื่อนชายรุ่นพี่ เขาเป็นคนหน้าดำตึ๊ดเป็นมักก็หา คล่องแคล่ว ซ่าๆ เป็น “ดาเต่น” ประจำโรงเรียน ไม่มีใครคิดว่า ปรีชาชอบสมศรี เพราะในกลุ่มของเขามีเพื่อนที่หน้าดำตึ๊ดหลายคน ปรีชาพยายามชวนสมศรีไปเที่ยวสองต่อสองหลายครั้ง ซึ่งเธอจะ ปฏิเสธทุกครั้ง เธอจะมีตัว และเตือนตัวเองอยู่เสมอว่า การ เรียนมีความสำคัญที่สุด การมีความรักในขณะเรียนจะทำให้เสียการ เรียนได้กระทั่งเมื่อวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา แม้บ้านเขาหลายแซ่ซ้อ ใหญ่มาให้ห้อง สมศรีมองช่องกุหลาบอย่างง ๆ กุหลาบสีแดง ดอกใหญ่ห้อยอย่างประณีตด้วยกระดาษแก้วสีชมพูแต่มีลายหัวใจ ใหญ่ โบว์สีชมพูอ่อน น่ารักน่ารักที่ไม่มีกระดาษแค่ใบเดียว แต่ทำให้ออก นึกถึงปรีชาซึ่งทำให้หัวใจเธอเต้นแรง เธอออกดูกุหลาบซ้อนบนวุ่นแบบ ออกอย่างลึกลับ เดินเข้า ๆ ไปที่หน้าต่างห้องพัก ปรีชานั้นเองที่ยืนอยู่ริมถนนข้างนอก

เป็นครั้งแรกที่สมศรีไปกับปรีชาสองต่อสอง เขาพาเธอไปดูหนัง ทานข้าว และดกเย็นทั้งสองไปนั่งคุยกันที่สวนสาธารณะ กิริยาของ ปรีชาสุภาพมากจนสมศรีคลายกังวล เธอรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขที่ได้ อยู่ใกล้ชิดเขา วันนั้นปรีชากระซิบบอกเธอว่าเขารักเธอ แต่เธอเองบ่าเบียงที่จะตอบว่าเธอรู้สึกอย่างไร เธอบอกว่าขอให้คบกันไปสัก ระยะเวลา ก่อน สมศรียอมให้ปรีชาจับมือและนั่งเบียดชิดกันในสวนสาธารณะจนค่ำ สมศรีจึงขอให้ปรีชาพาเธอกลับบ้าน ปรีชาจึงบอกว่าเขาจะ สมศรีบอกว่านั่นเปลี่ยนและอาจมีอันตราย ปรีชาจึงบอกว่าเขาจะพาเธอไปหาที่คุยกันที่อื่น ซึ่งจะมีเพียงเราสองคน สมศรีตกใจถึง และหวาดหวั่น นึกถึงคำเตือนของแม่ว่า อย่าว่าใจผู้ชาย เพราะผู้

ชายทุกคนเมื่อได้อยู่ใกล้ผู้หญิงมักหวัง “ลวงเกิน” สมศรีจึงมีมือและบอก ปรีชาด้วย ๆ ว่า หากรักเธอจริงก็ต้องให้เกียรติไม่ยอมกินเธอ ซึ่งปรีชาตอบว่า

หลังจากวันนั้น สมศรีไม่ยอมไปไหนตามลำพังกับปรีชา ซึ่งทำให้ปรีชา หักข้อใจ เขามีสีหน้าหม่นหมองจนสมศรีรู้สึกสับสนหลายครั้งที่ปรีชา ดัดพ้อว่าสมศรีไม่รักเขาจริง ทำให้สมศรีรู้สึกสับสนหลายครั้งในวันหนึ่ง ปรีชาชวนสมศรีไปงานวันเกิดสมชายเพื่อนรุ่นพี่ของเขาที่รีสอร์ททิวเขาเมือง แห่งหนึ่ง มีเพื่อน ๆ ของสมชายไปด้วยหลายคน ปรีชาอยากให้สมศรีไปด้วย แต่สมศรีลังเลใจเกรงว่าความสัมพันธ์จะเกินเลย จึงขอเวลาตัดสินใจ 2-3 วัน ปรีชาน้อยใจว่า สมศรีหม่นดรักเขาแล้ว เขาพูดทิ้งท้ายว่า “อย่าให้ผมผิดหวังนะครับ”

เล่นกับเกมส์

เกมส์ครั้งนี้ แตกต่างจากฉบับก่อน ๆ ก่อน เพราะเพิ่มสาระมากขึ้น เนื่องจาก พวกเรากำลังโด่งดังอีกหนึ่งปี สารที่ค่อนข้างน่าสนใจได้ว่าจะ

เกมส์นี้เป็นคำถาม เมื่อเพื่อน ๆ ได้อ่าน “เรื่องนี้มีข้อคิด” แล้วอยากให้เพื่อน ร่วมกันคิดและวิเคราะห์ ดังนี้

1. ถ้าสมศรีไปงานเลี้ยงวันเกิด เพื่อน ๆ ลองคาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกัน หน่อยว่าจะเป็นอย่างไร

2. ถ้าสมศรีปฏิเสธ ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร

3. เพื่อน ๆ คิดว่า คำตัดพ้อของปรีชาที่บอกว่าสมศรี ไม่รักเขาจริง นั้น สะท้อน ความคิดในคำว่า “รัก” ของปรีชาเป็นอย่างไร

4. คำว่า “รัก” ในความหมายของเพื่อน ๆ คืออะไร

5. ถ้าเพื่อน ๆ เป็นสมศรี จะทำอะไรเมื่อปรีชาชวนไปงานเลี้ยงวันเกิดของ สมชาย

เพื่อน ๆ ช่วยกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นในคำถามข้อ 1-5 โดย การเขียนใส่กระดาษ ไม่จำกัดความยาว เพื่อน ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่ และส่งมาที่

“เพื่อนรู้ใจ”

สถานที่ : โรงเรียนสารคามวิทยาคม มหาวชิราวุธวิทยาลัย
 ศ.ศาสตราจารย์ อ. พงษ์เทพ งาม นครปฐม 73170

“เพื่อนรู้ใจ”

สถานที่ : โรงเรียนสารคามวิทยาคม มหาวชิราวุธวิทยาลัย
 ศ.ศาสตราจารย์ อ. พงษ์เทพ งาม นครปฐม 73170

เก็ดยิบเซอเก็

ฉบับนี้ไม่ได้เป็นกลอน แต่อยากขอลอกบทเพลง ของ “ทาตาทายัง” ในอัลบั้มชุดแรกของเธอมานะ บทเพลง นี้มีชื่อว่า “พรุ่งนี้ไม่มีสาย”

เพียงแค่มองในตา ก็รู้ว่าเราชอบกัน
 แต่เราสองคนต้องเก็บมันไว้ ในเมื่อความเป็นจริง
 ก็รักกันในวันหัวใจ แม้ใจเราจริงจังเท่าไร
 ไม่มีใครเติมเต็มใจให้รักกัน

คงยังไม่ถึงเวลาของเรา แล้วเรารู้อยู่กันและกัน
 อดทนเก็บความในใจ ว่าเรานั้นมีความลึกซึ้งเพียงใด
 เพื่อให้เรารักความมันใจ พรุ่งนี้ไม่มีสายที่ใจรักกัน
 วันนี้แม้จะเป็นเพียงเพื่อนก็สำคัญ

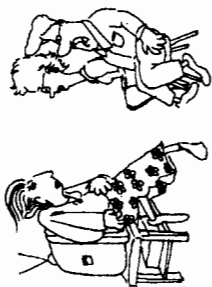
เมื่อใจให้กันจะหวั่นอะไร วันข้างหน้าจะช้ำจะช้ำนานเท่าไร
 คงเป็นอะไรได้มากกว่านั้น หากว่าเรามีความมันใจ
 หากว่าเรามีความรักแท้ในใจ พรุ่งนี้ไม่มีสายที่ใจรักกัน

เพื่อน ๆ ลองร้องเพลงนี้ แล้วคิดตามไปด้วยสิคะ เราจะรู้สึกอบอุ่นขึ้นมาในใจทันทีเลยนะคำว่า “ซา” หรือ “เธอ” คนนั้น จะเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดสำหรับเรา

อยากให้เป็นเพื่อน ๆ ได้ส่งกลอนมาให้เราบ้าง เป็น กลอนสอนใจวัยรุ่น “ซาใจ วัยจ้าว” อย่างเรา เพื่อน ๆ ในอยากเห็นกลอนที่แต่งขึ้นด้วยฝีมือของเพื่อน ๆ ลง ในจุลสารเช่นนี้หรือคะ รีบส่งมาให้ได้จะดี ถ้าส่งมาช่วย เขียนชื่อ-นามสกุลมาด้วยนะจะดี ส่งมาที่

การบูรณาการ ปัญหา

"พ่อจ๋า แม่จ๋า" หมู่เรื่องปรึกษาอะ.....คือว่า.....หนู.....หนู.....หนู.....หนู.....

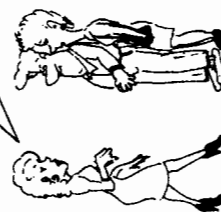

"ฉันคิดเองที่ไม่เอาใจใส่ลูก"

"ผมก็เหมือนกัน บ้างวัน ไม่เคยได้ถามว่า คุณเป็นอย่างไร ลูกเป็นอย่างไร เสาร์ อาทิตย์ ก็ไม่เคยอยู่บ้าน แต่ผมว่าต้องหาทางช่วยลูกแก้ปัญหาอะ"

"ตั้งแต่ที่คุณพ่อ คุณแม่มาคุยกับทางโรงเรียน เราจะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหานี้ ทางโรงเรียนคงไม่มีปัญหา ถ้าเด็กจะพักการเรียนไปก่อน แล้วค่อยกลับมาเรียนใหม่ก็ได้ละ"

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 โทร. (662) 441-0201-4, 441-9666 FAX : (662) 441-9333 E-mail:directpr@mahidol.ac.th

จุดสาร

เพื่อนที่รู้ใจ

ฉบับที่ 5 พ.ค. 2541

ฉบับ "ความผิดพลาดของวัยรุ่น : ใครจะช่วยเขาได้ ?"

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ นันทพรพิชญ์เจริญ, สิริยา คงชาติ,
ยุทธพงศ์ ทวีสุกอรรัตน์, เจริญอักษร พรหมบุตร, จารวรรณ
เสียงพระ, บุญดี วาสิฏญ์เรือง, มานพ เกษมสวัสดิ์, จอห์นบอน

เรื่องกับขี้ขลาด

วันที่โลกทั้งโลกหมองหม่น

สรารมกับสิดา ชอบพอกันตั้งแต่ ปวช.ปี 1 ทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ สรารมมาจากต่างจังหวัดจึงอาศัยอยู่หอพักเอกชน ส่วนสิดานั้นอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ซึ่งต้องทำงาน ไม่มีเวลาให้กับสิดา มากเท่าที่ควร ขณะนี้ สรารมและสิดากำลังขึ้นชั้น ปวช.ปี 2

สิดาเริ่มมีความวิตกกังวลที่ประจำเดือนเมื่อเดือนที่แล้วขาดไป และตอนนี้ก็ใกล้จะถึงเดือนที่สองแล้ว จึงรู้สึกกังวลเป็นอันมาก เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง เหมือนคนขาดสติแต่ก็ไม่ได้โทรหา จะคุยกับใครได้ถึงความกังวลนี้ จนในที่สุดสรารมซึ่งเป็นเพื่อนสนิท แอบสังเกตเห็นอาการเปลี่ยนแปลงของสิดา จึงคาดคะเนจนสิดา ยอมเล่าให้ฟังว่าประจำเดือนเมื่อเดือนที่แล้วขาดไป รจนพยายายมช่วยเพื่อน จึงพาสิดาไปหาหมอเพื่อตรวจปัสสาวะ แต่ก็พบว่าสิดา ตั้งท้อง สิดาเสียใจมาก รจนาจึงแนะนำให้บอกสรารม เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือ เมื่อสรารมทราบว่า สิดาท้อง กลับรู้สึกตัวไม่รู้จักป้องกันตนเอง น่าจะกินยาคุมกำเนิดจะได้ไม่มีปัญหา สิดาเสียใจมาก แต่ก็หาทางออกไม่ได้ ทั้งกลัวพ่อและแม่จะรู้เรื่อง เพราะพ่อกับแม่จะด่าโกรธและเสียใจเป็นอย่างมาก

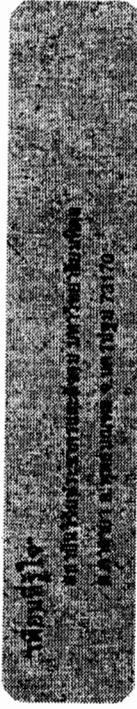
หลังจากที่ครุ่นคิดหาทางออก สิดาและรจนาก็ตัดสินใจว่า ต้องทำแท้ง เพราะกำลังเรียน และจะปล่อยให้พ่อและแม่ทราบไม่ได้เป็นอันขาด แต่การทำแท้งไม่ใช่ของง่าย ทั้งคู่ไม่เคยมีประสบการณ์ และระยะเวลาที่บีบบังคับ เนื่องจากท้องสิดาก็ได้ขึ้นทุกวัน ในที่สุดทั้งคู่ก็พบที่ทำแท้งเถื่อนแห่งหนึ่ง รจนาจึงพาสิดาไป หลังจากทำแท้งแล้วสิดาเป็นไข้ ปวดมาก และมีเลือดออกจากช่องคลอด ซึ่งสิดาบอกกับแม่ว่าเป็นประจำเดือน พ่อและแม่ตกใจมาก จึงพาไปโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง สิดาอยู่ที่โรงพยาบาลไม่ถึง 3 วัน ก็สิ้นชีวิต ด้วยวัยเพียง 18 ปี จากอาการโลหิตเป็นพิษ มีการติดเชื้อในกระแสโลหิต

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับหญิงสาวเป็นจำนวนมาก

จากเหตุการณ์ “เรื่องนี้ขี้ขลาด”อยากให้เป็นเพื่อน ๆ ช่วยกันคิดและหาคำตอบไป

1. ความรู้สึกของคุณที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นอย่างไร?
2. คุณจะแก้ไขปัญหายังไง หากตนเองเป็นสิดา
3. คุณจะแก้ไขปัญหายังไง หากตนเองเป็นสรารม
4. คุณลองให้ คุณพ่อคุณแม่อ่าน “เรื่องนี้มีขี้ขลาด” แล้ว ให้ถามกันว่า ถ้าท่านเป็นพ่อแม่ของสิดา แล้วสิดามานบอกว่าท้อง (บอกก่อนที่จะไปทำแท้ง) คุณพ่อคุณแม่ของคุณจะทำอย่างไร

อยากให้เป็นครอบครัวใหม่

เฉลย

ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวใหม่ เพิ่งเป็นฉบับนี้ เป็นครอบครัวที่เปิดเขยราชชื่อของผู้ร่วมเล่นเกมส์ ซึ่งแสดงความคิดเห็นกับครอบครัวเล่นเกมส์ของฉบับที่แล้ว (ฉบับที่ 4- “ความรักกับความเป็นเพื่อน”) รายชื่อคนเก่ง เหล่านี้คือ

1. นางสาวสุวิมล สงวนให้
2. นางสาวอรธดา เอี่ยมเอน
3. นางสาวนิศยา จันทน์

ทั้งสามคนนี้จะได้รับรางวัลสำหรับความเป็นคนเก่ง และคนเขยราชซึ่งทางผู้จัดทำจุลสารได้จัดส่งของขวัญไปให้ที่บ้านแล้ว หวังว่าฉบับนี้คนเก่งทั้งสามจะส่งข้อคิดเห็นมาอีกนะคะ

ส่วนเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ก็จะเป็นคนเก่งได้ ถ้ารีบส่งข้อคิดเห็นที่ให้เราช่วยคิดในคอลัมน์ “เล่นกับเกมส์” ฉบับที่ 5 นี้มาส่งผู้จัดทำ ดังที่อยู่ที่ได้ให้ไว้แล้วนะคะ แต่ขอบอกว่าห้ามเกินวันที่ 10 พฤษภาคม 2541

กลอนสอนใจ

กลอนสอนใจฉบับนี้ เรานำมาจากบทกลอนซึ่งเพื่อนของเราคนหนึ่งส่งมาร่วมตั้งแต่ จุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” ออกมาฉบับที่ 1 เพื่อนของเราคนนี้ คือ นายคฤภูมิ เศรษฐนิวัฒน์ เขาได้เขียนกลอนชื่อ “คุณค่าในตัวเอง” เพื่อน ๆ ลองอ่านดูนะคะ

คุณค่าในตัวเอง

อันสตรีมีค่ามากมายนัก

องค์หนึ่งก็รักกันตลอดชีวิตนั้ง

อันผู้ชายเห็นคุณค่าในตัวเอง

หาทุเลอย่างต่ำอย่างสูงนั้งเห็นใจ

ถ้าพบได้นั้นผูกพันเข้าอันอัน

พหุอันอันอันได้พบรักอันอันอัน

อะมีใครรักเราจริงเท่าพ่อแม่

ไม่มีในความรักอันอันอัน

เพื่อน ๆ คงเห็นแล้ว กลอนข้างต้นอาจไม่สละสลวยเท่าใดนัก แต่ความหมายของมันได้บอกบางสิ่งบางอย่างกับเรา พวกเราทุกคนสามารถส่งบทกลอนมาได้ ถ้าใครเขียนสัมผัสไม่ได้ ก็เขียนกลอนเปล่ามาก็ได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่สอนวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มของพวกเขาเอง

พวกเราทีมงานทำจุลสาร “เพื่อนที่รู้ใจ” กำลังรอบทกลอนจากเพื่อนอยู่ ส่งมาตามที่อยู่ที่เราให้ไว้ในคอลัมน์ “เล่นกับเกมส์”

การ์ตูนครุฑา ป่าอ่าว

หลัก 3 ประการในการเลี้ยงดูลูกให้เป็นเอดส์

1. รักษาพรหมจรรย์

2. อย่าไวใจทาง อย่าวางใจคน

ราชหนุ่มหน้าดี ๆ มีเสน่ห์มากพอที่จะมีเพื่อนหลายคน ดัง
นั้นเขาจึงเสี่ยงต่อการติดเชื้อ "หน้าดีก็ ดูไม่ออกหรอกนะ"

3. ให้อุ้มของอนามัย

จุดดาว

เพื่อนที่รู้ใจ

ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2541

ฉบับ ๔ โรดเอดส์

กองบรรณาธิการ : ศราวุธ นันทพงศ์เจริญ, ธีรนาถ คงระตรี,
สุกัญญา ทรัพย์สุวรรณ์, เจริญอักษร พรหมบุตร, จุฬารัตน
เสียงเพราะ, บุษดี วาติบุญเรือง, มานพ เกียรติศักดิ์, ชลชนกคุณ

ชำระค่าฝากส่งรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 17/2536
ปณจ. พุทธมณฑล

ความเข้าใจ

บ้านเลขที่ 2 ซอยประชาสงเคราะห์ 24
เขตดินแดง กทม.

20 พฤษภาคม 2541

ถึงพลอยเพื่อนรัก

พลอยเพื่อนรัก เราคิดถึงเธออยากเจอเธออยากเล่าเรื่องที่มันแน่นในใจ ซึ่งเราไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ฟังได้ และเราเองก็รู้จะทำอย่างไกรับมือของเรตเรตจริงเขียนมาหาเธอซึ่งเป็นเพื่อนสนิทที่สุด และหวังว่าเธอคงมีทางออกให้กับเรา เธอคงจำคืนคนหาน้ำคาคีเรียนเก่ง อยู่ห้อง 1 นะ เราเองรู้จักดีมานานแล้ว เพราะเราช่วยคิววิชาภาษาอังกฤษที่เราไม่เข้าใจ หรือมันเหมือนห้องอื่นอีกหลายคนที่บ้านของเขา เธอรู้ดีว่าเราไม่ใช่คนสวย แต่เมื่อคืนเดือนที่แล้วเราก็ไปบ้านคันหันมอมทุกครั้ง พอจากคันหัน มันก็มันส่งเราที่ยานแต่บ้านเราไม่มีใครอยู่ เราเองก็วิ่งเขา เธอให้เขามานั่งพักดื่มน้ำแต่ไม่มาเชื้อ เขากับเราได้อะไร “เขารักเรา” ซึ่งแต่นั้นเราก็ไม่ได้บอกใครแม้แต่เธอ ตอนนั้นเรามาได้รู้ว่าเธอเคยบอกกับเราว่า ได้ยินด้วยกับเพื่อนของเขาเรื่องไปเที่ยวผู้หญิงอย่างว่า แต่เราก็ไม่ได้คิดอะไร กลัวอย่างเดียวคือท้อง แต่ไรคิดเดือนนั้นประจำเดือนเรามาตามปกติ เราจึงปิดเรื่องนี้ไว้ และเมื่อกลางเดือนนี้ เธอคงได้ข่าวเรื่องคันรถกว่าต้องเขาโรงพยาบาล พอเราได้ยินข่าวเราแสนจะสะใจตายเสียได้ทีดี แต่..พลอย “ช่วยเราที” หมอที่โรงพยาบาลบอกว่า “คันเป็นเอดส์”

รักและคิดถึงเพื่อนมาก

นพพร

จากจดหมายที่นำผมเขียนไปถึงพลอยผู้เป็นเพื่อน พวกเราลองมาคิดกันดีกว่าว่า

1. คันคันมีพฤติกรรมอย่างไรจึงเป็นเอดส์
 2. หากคันเป็นเอดส์ นำผมจะเป็นเอดส์ด้วยหรือไม่
 3. เพื่อน ๆ คิดว่าจะมีทางทราบได้อย่างไรว่า ใครเป็นเอดส์
 4. เพื่อน ๆ คิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน่าจะมีวิธีหรือแนวทางเพื่อป้องกันมิให้เกิดขึ้นกับเพื่อนคนอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร
- อยากให้เราตอบคำถามเหล่านี้แล้วส่งมาให้ยัง

กวนกั๊ง

จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่อง “วันที่โลกทั้งโลกหมองหม่น” เราได้คนเก่งมา 6 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. นางสาวจาวรรณ อัครชตะกุล
2. นางสาววิศิตา กนกศักดิ์โสภณ
3. นางสาวณัฏฐา ปุญญาพัฒน์
4. นางสาวเพชรรัตน์ สุตกาย
5. นางสาวรัชชิตา บัลดพวนิช
6. นางสาวสุวิมล สงวนให้

ผู้จัดทำจุลสารจึงได้ส่งของรางวัลไปให้แล้ว หวังว่าเพื่อนทั้ง 6 คนคงได้รับเรียบร้อยแล้วคงพอใจกับของรางวัลเหล่านั้น ส่วนฉบับนี้มีคำถามอีกพยายามส่งมาให้มาก ๆ นะ

กลอนสอนใจ

ทีมงานได้ไปอ่านกลอนบทหนึ่ง จากหนังสือ “ขอเป็นผู้ที่มีความดีงาม” ซึ่งรวมบทกวีของ ธา ธราทิพย์ จึงเลือกบทกลอนซึ่งมีข้อเดียวกับหนังสือมาให้เพื่อน ๆ ได้อ่าน ได้สาระ ได้ความไพเราะมากทีเดียว

ขอเป็นผู้ที่ไม่มีความดีงาม

แม้มิได้มีเมตตาต่อผู้อื่น
ขอเป็นผู้ที่ชั่วช้ากว่าทุกคน
แม้มิได้มีสติปัญญาอันล้ำลึก
ขอเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและไร้เดียงสา

แม้มิได้มีเงินไม่ไร้ความหวัง

ขอเป็นผู้ที่อ่อนแอและไร้ความสามารถ
แม้มิได้มีบุญคุณต่อทุกคน
ขอเป็นผู้ที่ชั่วช้ากว่าทุกคน

แม้มิได้มีเงินอันมหาศาล

ขอเป็นผู้ที่อ่อนแอและไร้ความสามารถ
แม้มิได้มีสติปัญญาอันล้ำลึก
ขอเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและไร้เดียงสา

แม้มิได้มีเงินอันมหาศาล

ขอเป็นผู้ที่อ่อนแอและไร้ความสามารถ
แม้มิได้มีสติปัญญาอันล้ำลึก
ขอเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและไร้เดียงสา

แม้มิได้มีเงินอันมหาศาล

ขอเป็นผู้ที่อ่อนแอและไร้ความสามารถ
แม้มิได้มีสติปัญญาอันล้ำลึก
ขอเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและไร้เดียงสา

ภาคผนวก จ.

ตาราง ณ.1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นซึ่งรายงานถึงสาเหตุของการคิดจะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุป
เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต

	<u>ก่อนมีข้อมูลสาร</u>		<u>หลังมีข้อมูลสาร</u>	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
สาเหตุของการคิดจะใช้				
และไม่คิดจะใช้				
<u>คิดจะใช้ เพราะ</u>				
-ไม่ระบุเหตุผล	27.9	21.6	30.1	18.2
-ยังไม่ถึงเวลาที่จะมีบุตร	5.4	3.4	5.1	2.6
-เป็นการป้องกันการติดเชื้อ	11.5	22.1	6.9	11.1
-ป้องกันเอดส์	3.3	4.3	4.7	5.4
-ป้องกันตั้งครรภ์/	45.1	41.3	46.4	50.8
ป้องกันการผิดพลาด/มีปัญหา				
-เพื่อความปลอดภัย	6.7	7.2	1.4	3.0
-ป้องกันโรคและตั้งครรภ์	-	-	1.1	0.9
-ไม่แน่ใจว่าคู่อุปเป็นโรคหรือไม่	-	-	4.3	7.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	330*	928*	276*	921*
<u>ไม่คิดจะใช้ เพราะ</u>				
-ไม่บอกเหตุผล	49.7	48.5	55.6	44.7
-เข้าใจกัน	9.7	6.3	10.5	8.0
-ยังไม่ถึงเวลาที่จะมีเพศสัมพันธ์,	21.7	41.0	16.9	41.3
รักจริงหวังแต่ง				
-ไม่สนุก	18.9	4.2	16.9	4.0
-กินยาคุมแทน	-	-	-	2.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	175*	239*	124*	150*

ตาราง ณ.2 ร้อยละของวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

	ก่อนมีบุตร	หลังมีบุตร
เคยนึกถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่		
เคย	78.1	75.7
ไม่เคย	21.9	24.3
รวม	100.0	100.0
จำนวน	96	74
สิ่งที่นึกถึง/เหตุผลที่ไม่นึกถึง		
 นึกถึง ในเรื่อง		
- ไม่ได้ระบุ เรื่อง	44.0	64.3
- นึกถึงว่า คู่รักมีความต้องการด้วยหรือไม่	42.7	21.4
- นึกถึงความน่ารักของคู่รักที่มีต่อตน	1.3	-
- นึกถึงว่า เกรงใจคู่รักถ้าหากมีเพศสัมพันธ์กับเธอ	6.7	7.1
- นึกถึงในเรื่องการที่คู่รักจะท้อง	4.0	1.8
- นึกถึงว่า มันเป็นสิ่งไม่ดี ไม่ควรทำ	1.3	-
- กลัวหมดอนาคต	-	1.8
- กลัวพ่อแม่รู้	-	1.8
- ต้องการใกล้ชิดกับเธอ	-	1.8
รวม	100.0	100.0
จำนวน	75 *	56*
หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่นึกถึงความรู้สึกของคู่รัก		

ตาราง จ.2 (ต่อ) ร้อยละของวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกของคู่รักเมื่อตนต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

	ก่อนมีจุดสาร	หลังมีจุดสาร
สาเหตุที่ไม่นึกถึง เพราะ		
- ไม่ได้ระบุสาเหตุ	81.0	77.8
- คู่รักก็ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเหมือนกัน	14.3	16.7
- คู่รักไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ จึงไม่จำเป็นต้องนึกถึง	4.8	-
- เรายินยอมด้วย	-	5.6
รวม	100.0	100.0
จำนวน	21 *	18*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่นึกถึงความรู้สึกของคู่รัก

ตาราง ณ.3 ร้อยละของวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคูรักแล้ว

	ก่อนมีบุตร	หลังมีบุตร
เคยเสียใจกับการกระทำ	46.9	50.7
ไม่เคยเสียใจกับการกระทำนั้น	53.1	49.3
รวม	100.0	100.0
จำนวน	96	73
สาเหตุของการเคยเสียใจ		
หรือไม่เคยเสียใจ		
เคยเสียใจ เพราะ		
- ไม่ได้ระบุ สาเหตุ	57.8	68.6
- เพราะคิดว่าตนเองทำเกินไป	26.7	-
- เพราะกลัวคูรักหึง	4.4	2.9
- เพราะคูรักรับไม่ได้	8.9	11.4
- เพราะคูรักไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ จึงรู้สึก	2.2	
เสียใจที่รูรักไม่เคยบอก		
- เด็กทั้งคู่	-	11.4
- สงสารผู้หญิง	-	5.7
รวม	100.0	100.0
จำนวน	45 *	35*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่ไม่เคยเสียใจกับการกระทำ

ตาราง จ.3 (ต่อ) ร้อยละของวัยรุ่นชายกลุ่มตัวอย่างที่รายงานถึงความรู้สึกเมื่อได้ล่วงเกินทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่อีกแล้ว

	ก่อนมีจุลสาร	หลังมีจุลสาร
<u>สาเหตุที่ไม่เคยเสียใจ เพราะ</u>		
- ไม่ได้ระบุ สาเหตุ	52.9	58.3
- ไม่เคยเสียใจในสิ่งที่ตนเองทำลงไป	5.9	-
- คู่รักสมยอมเอง	41.2	36.1
- สนุก คึกคักนอง	-	2.8
- รักคู่รัก	-	2.8
รวม	100.0	100.0
จำนวน	51 *	36*

หมายเหตุ * ไม่รวมผู้ที่เสียใจกับการกระทำ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทร. (662) 441-0201-4 ต่อ 115 (662) 441-9666 FAX : (662) 441-9333

E-mail: directpr@mahidol.ac.th

Homepage: URL:<http://www.mahidol.ac.th/mahidol/pr/pr.html>